

۹۲

روز در شوال زکریا فقط کتب معصومین است

و نیز معانی شریفه در خط معصومین

از خط معصومین است که در خط معصومین

است پس ما نیز در خط معصومین

و نیز در خط معصومین است که در خط معصومین

است پس ما نیز در خط معصومین

خط معصومین است که در خط معصومین

خط معصومین است که در خط معصومین

خط معصومین است که در خط معصومین

State museum 088

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

فواص آیات

تألیف: ...

موضوع: ...

شماره: ۲۱۷۹

شماره دفتر: ۲۲۲۲۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۲۰۱۱

Handwritten notes and a rectangular stamp at the top of the page.

خواص الاشياء و ان که حکم عممی بقیه عمومه اینست
بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین و علی بن ابی طالب و آله
اما بعد اولف این کلماته و بعد این تعالوات یعنی رحمه الله علیه
که پرسته در اطراف شهر ما و در حجت و جوی خواص و منافع
چیزها و اطهار خنیا یا امور و سیوال کردن از امر عالمی و دانیایی
و استخفاص بر خواص اسرار و در طلب این کار مشغول
و مشغول بوده و در انوار الیلیل و اطراف النهار تا آن وقت که کتایب
منابع سوره قرآن المجد بدست آوردیم مردی صحیح جعفر بن محمد
الصفاق علیه السلام لکن تمام نسخه آن حاصل نبود و محبت طلب
اقام آن در دول این صیغف بشعبت بر جزارت و کان بران
میرفت که آیات قرآن را خواصی باشد غیر از این و اندرون این
صیغف بدان گواهی میداد تا آن وقت که اتفاق شهر شد

کتاب خواص الاشياء
قران

و از مکاتب ملوت و محرمات اجتناب کند و کتاب شریف را در اس
خود گرداند و اندر نشانک در کلمات و اشارات او مطلع کند
اورا سبب غیر خود گرداند و سمع و لبر و دل خود را بر این مسموم گرداند
و ارکان جوارح خود را بر موجب احکام و اشارات او بکار آورد
و ظاهر و باطن او بملخص مساوی شود و علومی حاصل شود او را که
در هیچ کتاب مسطور نباشد و بچکس بدان اسرار باطن نشده باشد
و بدان این پیر که در کتاب شریف علم اولین و آخرین و علم
بود و آنچه خواهد بود و از اسرار کتاب علوم خنیا یا امور معلوم
خرم کنی که بکتاب شریف تسک حبت و با حکام او عمل کرد
و همگی خود با و صرف کردانی پس اتمام دکن بر عمر عزیز و تسک
کن با اشارت وی و احکام وی دست و روز او را پیش چشم خود
باز نماید و اگر چه از ان در آیات و فضول و اشارات و احکام

کتابخانه
مکتب
مکتب
مکتب

خواص **اشداء قرآن** که حکم عمومی تقیه عنده است
بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام
اما بعد اولف این کلماته وچندین مقالات عمومی رحمه الله علیه
که پرسته در اطراف شهرها و در حجت و حوی خواص و مضامین
چیزها و اظهار خفایا امور و سیوال کردن از سر عالمی و دانایی
و استخفا بر خواص اسرار و در طلب این کار مشغول
و مشغول بوده و در اندام الیلیل و اطراف النهار تا آن وقت که گناه
منافع سوره قرآن المجد بدست آوردیم مروی عن جعفر بن محمد
الصفاق علیه السلام لکن تمام نخوان حاصل نبود و محبت طلب
اتمام آن در دل این صیغف و شغف بر خوارست و مکان بران
میرفت که آیات قرآن را خواصی باشد غیر از این و اندرون این
صیغف بران گواهی میداد تا آن وقت که اتفاق شهرها شد

کتاب خواص اشداء
قرآن

و از مکاسب ملوت و محرمات اجتناب کند و کتاب شریف را در س
خود گرداند و اندیشه نیک در کلمات و اشارات او مطلع کند
او را نسبت غیر خود گرداند و سمع و بصر و دل خود را بر این معصوم گرداند
و ارکان جوان خود را بر موجب احکام و اشارات او بکار آورد
و ظاهر و باطن او بخلصا مساوی شود و علومی حاصل شود او را که
در هیچ کتاب مسطور نباشد و بچکس بدان اسرار ناطق نشده باشد
و بدان این پیر که در کتاب شریف علم اولین و آخرین و علم
بود و آنچه خواهد بود و از اسرار کتاب علوم خفایا امور معلوم شود
خرم آنکسی که کتاب شریف تسک حبت و با حکام او عمل کرد
و همگی خود با و صرف کردانی پس اعتماد کن بر عمر عزیز و تسک
کن با اشارت وی و احکام وی و شب و روز او را پیش چشم خود
باز دارد و گویید از ان در آیات و فضول و اشارات و احکام

و مقاصد و حکم و علوم و تحقیق همه چیز تا بفکر صایب مرتب اول
فاول و علما را از مشکلی که پیش آید رسان باشد تا عجب و عراب
تر آید شود لیکن ای پسر ترا بدان معانی همزورتی شود که استعمال
کنی و بکاربری الهی باید که باشد اول طهارت بعد از آن اخلاص
بعد از آن نصیحت بعد از آن ترک حسد و کبر و عیب و مناسف و
شرک و شک و بیارکفتن ای پسر بدان که این اخلاص سبب
خیر است که بتو رساند و در زیر سکه و علم و حکمت بر تو بگشا
ای پسر صبر صبر و صدق و در نای حکمت از دل بر زیانت
زاینده شود ای پسر دنیا فانیست و تو بر سر راهی می توانی
که خانه خود پاک کنی و تو شتر راه با خود مین وانی بری آنچه
با اهل قلع داد و مصحوب خود کرد وانی و بدان که سر کلید حکمت
صدق است و سر از ترس خدای تعالی ای پسر هیچ مال و دلی علم

یست

یست و هیچ عنایتی در ای یقین نیست و هیچ ذخیره بهتر از عمل
صالح نیست و خلاص از بند و تید دینی و تقوی توان شد خرم
آنکه مشغولی باشد بهی میگوید این خداوند کار من حق فرمودی و
بصدق لطف آوردی و شما سید در حکمت و معارف من تیرگی
آنکه که این منزلت و عظمت بود که مرا محروم نکردان و از
آنچه حق تعالی بود ادا علم و حکمت و افاده از من در نیک ناز
و امید و ارجمانم که چون باز کردم بد یا خود بفرماید و انوار و
احسان از بندگی تو عاید شوم پر کفایت ای پسر دایم بتوی و خوش
مشغول باش و اعتماد بر حق کن که کرامتها سپاسی و من فایده ما
با تو روان کنم انشاء الله تعالی لیکن امید آن که در عهد
دمواتش از تو بستانم که و سال با من نگاه داری و طریق حمید
صالحه پیش گیری و نگاه داشت و می نفلت آنچه پیش و وصیت

بی نهم و از خدای عزوجل توفیق طلب کنی و تو اخلاص و صدق
پیش آری و بدان این پسر که اگر قصد بدان کنی که حطام دنیا هیچ
کنی و قبول اهل دنیا و حصول جاه و سمع و بیچ بدین امر مشغول
نشوی و زنجیری از بعضی و بر تو وبال نماید شود و اگر قصد مسلمانی
یا تقدی و بر کسی یا بلیغ عرضی که رضای خدای عزوجل در آن باشد
زیان تو کنی و عمل تو خیر تو گردد و حساب حسرت کردی اگر
بر اصد او این چیزها اعتماد کنی سعید و موفق باشی در همه امور
و بر او خود بری و غرض نفس تحصیل پایی و اخلاص مسافرت
بعد از آن عهد و میثاق از من بستند و سوگند مغلفه یا کرد و
مگر رگزدانند بعد از آن مدتی میتم شدیم هیچ از آن سخن نیاورد
تا یکدیگر پیدا شدیم که فراموش کرده است یا پشیمان شد
چون مرا بدید متعجب گفت که این پسر من پاره کار از وعده بروج

کردم

کردم یا فراموش کردم حاش الله لیکن اندکی نوسید گشتم اکنون
استغفار از آن نگاه کردم گفت اکنون صدق تو تمام شد
بدان ای پسر که طلب بسیار کردم و جهد و اجتهاد و بلیغ نمودم هیچ
شب نبود الا که دعا کردمی و تو بران عظیم و بناهای شریف
ظاهر تو سل حتمی تاحق عزوجل مرا بر اسراری که در آن مسافرت
مردم باشد اطلاع دهند و مدتی بران باندیم شبی از شبها
شخصی نجواب من آمد و گفت مذاقتی که قرآن شفاء دلهاست
گفتم بلی گفت شفاء دلها از محرمات لازمیت و شفاء
اجسام از استقامت باشند و بدگر حق دلها خوشن باشد
و احوال راست آید چه میطلبی که جندان سوال و تضرع کنی
گفتم علی بنحوایم که مراد دارد و مسلمانان را بر خوف و خوف
تأبیت کردند دست خود بر سینه من مالید و گفت بر حق

و با من سپار خواستم و با او برقم تا از شهر بیرون شدیم و با کوهی رسیدیم
مراغباری بود که راههای بسیار دراز داشت تا رسیدیم
که نوزادان قوی ناسپد و در آن خانه چهار کس پیش شخصی سیری
که وی همت پرندیدیم با او نشستیم سلام بر سر و برایشان
کرد از جهت اجلان و اگر ام او برخواست مرا گفت نزدیک
پرای نزدیک او شدم و دستش را بوسه دادم بعد از آن مرد
ناگفته دست من گرفت و بدو سپرد و گفت ای دوست
پس تو راه او بر او نمایی و حق او بشناسی و آنچه استحقاق
اوست از او بطلب از او در بیخ نذاری پس گفت
ای پسر مرده ز پیش از زوال پیش من آیی و اگر محبت باکی
دیگر داری من ز من دعایش کردم و بیرون آمدم مرا گفت
دست من گرفت و همه فن نهاد در خار من نمود چون صبح شد

قصه

آن وقت که فرمود نگاه داشتیم و بیرون آمدم چنانکه در خواب
بیرون آمده بودم حق جل و علامه ابدان موضوع رسانید چون آمدیم
آن بی نورانی دیدم نشسته بود و کرسی پیش و کتبی بر آن نهاده
و او را قی و کاغذ و دوات نهاده سلام کردم جواب خوشم داد
و فرمود که بنشین چون بنشینم فرمود که میدانی که چه کتاب است
گفتم نه گفت ای کتاب خواص الاسرار است و تاثیر نهاده
و بعد از آن وقتی چند من داد و گفت بنویس تا من املا کنم تو
تا آن کتاب خوب کرد و نماز معزب با او کردم پس گفت اکنون
برو و پیش من ترو و میکن چندان ترو در دم که آن کتاب
تمام شد بعد از آن همان وصایا که آن شخص ناگفته من گفته
بود با من کرد و عهد و شایق از من بستد نگاه گفت که برو
و اینجا میا اگر پیاپی مرا نیایی و نه جایی و نه مقام بینی بر ماش

کردم این کتاب مرا حاصل شد و تا این ساعت که می بینی در دست
و من این کتاب بر سر می گرفتم ای خداوند کار مرا و طلب کار
من که پیش ازین کتابی حاصل شده تمام بنویسد انقدر که بود نوشتم
گفت در آن چه دیدی گفت در خاطر من مکنده است که آیات قرآن
مجدد را منافع باشد و نفس من عمر است که متعلق بر وصول
گفت راست گفتی و آنچه مراد است حاصل شد آنچه نویسم
فقط از دریا است چون بجزئی محیط شود که حصص عدوان و خرافات
و عجایب آن در هیچ صیغه نگیرد و آن قرآن مجید است می گوید
چون این کلمات بشنیدم سجده شکر کردم و دانستم که حق
باری تعالی و تقدس در حق من شامل است گفت ای خداوند
عجل تفضلنی در حق این بنده خود فرمای برخواست و دست
گرفت و محبت خانه خود برد و پیش ازین آن موضع را ندیده بودم

چون

عهد و میثاق از من شدند من تیر همان عهد و میثاق میستانم و از
کردن خود بیرون می گفتم تا در نگاه داشت و محافظت آن اثر
تقصیر نکند تا ثواب و دو جهانی حاصل آید الا اول سوره فاتحه
الکتاب حکیم فاضل میفرماید که درین سوره یعنی فاتحه الکتاب
نزار خاصیت است که ظاهر میشود بعضی از آن خواص گفت از
عجایب و غرائب که اختیار و اختصاص کرده ایم و میفرماید که این
صورت هر وقت که بخورد در کربان خود خواند یا بروی خوانند
و بر آن موضع سه نوبت دست بمانند و بر باقی بدشت یکبار
بخواند اللهم اشف و انت الشافی و اکف و انت
الکافی اللهم عاف و انت المعافی همه استقام و
الام بیرو و رنجور شفا یا بماند ام که اجلس نیامده باشد حکیم
فاضل میفرماید که اگر در آن ادا ظاهر شود و باب ظاهر شود

در بخور روی خود در آن بهند و بشوید شفا یابد بفرمان خدای
تعالی و دیگر حکیم میفرماید که سرکه از آن آب بخورد و در اول خود
بی ثباتی و سکت و لرز و خفقان بپند ساکن شود بآن آنگاه
و دیگر میفرماید که اگر در آن آب گندم مسکت و زعفران و کلاب
و بخور و ابله و دیگر چیز ختم شوند که در هفت روز ابله زایل
شود و هر چه بشنود باید کرد و دیگر حکیم میفرماید که اگر این سوره
را اول روز آدینه در کاسه زرد مشک و کافور بپوشد و کلاب
بشوید و آب آن در شیشه کشد و روی در آن آب مالد اگر
دشمن یا سلطان یا هر که از او ترسد در آید قبول و نجات یابد از
دشمن و دیگر حکیم فرمود که اگر جام انگبیه مشک و آب باران
که در کانون بار و سرکه اصفهانی در آنجا ساید و در چشم کشد
قوت را نگاه دارد و در جنبای قدیم زایل کند و اگر باز نبرد

خروس

خروس دزبهره مرغ ما کبک یا سیاه آمیزد و در چشم کشد شفا
روحانی تمامت یابد بپند و آنچه در دلش باشد و دیگر حکیم میفرماید
که هر که این سوره دایم بخواند شب و روز هدایت یابد و اگر عمل
و حسد و مجموع آفات نفسان از او زایل شود و اگر در آن آب
پاک بنویسد و بروغن گل بشوید و در گوش حکا که در رود
سود دارد و دیگر میفرماید که اگر در آن آب پاک بنویسد و بروغن
مسبان خالص بشوید و بروغن سمناد بار بخواند و روغن را نگاه
دارد تا بوقت حاجت از جنین زنجبیا سود دارد و اول القوه
فالج و عرق النساء و درد بشت و جنین منافع دیگر در آنست
حکیم میفرماید که هر که این صورت بر پوست آهوش آدینه
بعد از نماز شام بزعفران و کلاب بنویسد اول این سوره و
اوایل این سورها الحمد ذَلِكَ الْكِتَابُ الْكَمُّ اللَّهُ

لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَالْمَلِكُ الْمُتَكَبِّرُ
رَطَّةً وَطَسًا وَطَسَمًا وَصَلْنَا الْقَلَمَ وَمَا
لَسِيْطُرًا وَنَ وَحَمْرَ عَسَقٍ وَحَمْرَ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ
مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ
التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصْرُوقِ وَالْعِرَانِ الْمُحْدِ
بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ شَارِحٌ
جبارده است بجز از فاتحه کتاب وی باید که شب ادینه
نویسد و شب چهاردم از هر ماهی که باشد پس آن را در کوهی
فارسی بند و سر آن بموم عاری میگیرد و مردوزن هر دو یکراست
و حوزان کس سازد و هر که او بزودش را قوت دهد و دشمن
از و خائف گردد و او را پیش همه خلق قبول افتد و اگر در پیش

۱۴
۱۵
ص

باشد

باشد غنی گردد و اگر قرض دار بود قرض او کند رده شود و اگر ترساک
باشد این کرد و اگر سخن باشد یا در زندان باشد خلاص یابد
و اگر عکین باشد زایل شود و اگر در سفر بود زود بجای خود رجوع
کند و هر چه از خدای عزوجل طلب کند حاجت او را روا شود
و اگر بزنی عیب او برزند او را شوهر سپید شود و اگر بر درگاه
پادشاه عیب او برسد او را پیشتر شود و اگر بر کوه گان او برزند این
شوند از همه آفات الهی ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ
فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْتُونَ
بِالْحَبِيبِ وَيُحْمِلُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ إِلَىٰ قَوْمِهِ وَآوَّلُكَ هُمُ الْمَخْلُوقُونَ
حکیم فرماید خاصیت این آیه آنست که ذهن را قوی کند
و یقین را نگاه دارد و علم را در خاطر ثابت گرداند و آفات

۱۴

کند حفظ و معرفت را در هر روز پنجشنبه اول روز در نظر بیاید
 کار نغمه نموده بمسک و زعفران بنویسد و باک جابه شیرینی بشوید
 و بخورد و آن روز طعام نخورد سه پختنبه چنین کند ستمه خلافت
روح و شای او گوید و هر چه بگویم باید توله تعالی اَوَّلَ الْاَيَّامِ
الَّذِينَ اسْتَرَوْا الصَّلَاةَ بِالْهَدْيِ فَمَا دَلَّجَتْ
بِحُجْرَتِهِمْ وَمَا كَانُوا اِمْتِدَادِ الْاِحْقَامِ
وَاللَّهُ رَحِيْمٌ بِالْكَافِرِيْنَ حکیم میفرماید خاصیت این
 آیات جهت حیرت دشمن و اجتناب منور اوقات با ملک را بخانه
 و اگر کسی دشمنی داشته باشد خواهد که کار او و راه او بندد و
 که درانی و حیرت اندازد پاره پاره این او که بتش رسیده باشد
 بستاند و نام او و نام مادرش معرفت بار بنویسد و دایره بدان
 بکشد و بالای او این آیه بنویسد و سبحان معرفت بار نام او

و نام

و نام مادرش بگوید و سه دایره بر آن بگرداند و رگور بر سجده
 کوزه سفال نوبندد و در میان آتش خانه او دفن کند چنانکه
 دخول و خروجش در آن باشد و میساید که این عمل روز پنجشنبه یا
 شنبه باشد ساعت چهارم بعد از آن چیزه نامی عجیب میسند قوله
تَعَالَى يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
أَلْحَى قَوْلِهِ وَ انْتُمْ تَعْلَمُونَ حکیم میفرماید که خاصیت
 این مرد و آیه است که تمامت اوقات و بلیات از تنوع و کشت
 و زرع بود هرگز از زمین خرابی چیزی شده باشد و خواهد که زرع
 اوقات کند از ملک خود روز پنجشنبه روزه دارد و روز آینه
 سحری بیرون آید و چهار رکعت موصوفه در هر رکعت دو رکعت
 نماز کند و در رکعت اول فاتحه و سوره و الیتین بخواند و
 در رکعت دوم سوره الفیل و در رکعت سوم بخواند میان این دو صورت

۱۷
فصل کند چون در چهار رکن نماز کرده باشد در میان موضع آید
و چهار رکعت نماز بگذارد و قلمی از چوب زیتون یا زتر باشد
و در ورق طومار سبز بر عفران خالص این آیات مذکور
نویسد و عود زیر آن ورق بسوزد بر سر آب روان دفن کند
و همچنان یکی دیگر بنویسد و بر درختی بلند پاییز و مجموع آفات از
کشت او برود و باین الله تعالی قوله تعالی و بیشتر
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّ لَهُمْ حِجَابًا
مُجْتَرِبِينَ مِنْ خَشْيَتِهَا أَتَاهَا أَلْوَاهُ أَلْوَاهُ هُمْ خَالِدُونَ
حکیم فرماید خاصیت این آیات حتمه درختان که با دریا رود
و برکت در درختان اند که بار آور باشد اگر این عمل خواهد
روز پنجشنبه روزه دارد و افطار یکاشنی تنها کند و نماز
معتز بگذارد و این آیت بر کاغذ نویسد پیش از آنکه

سخن گوید

۱۸
سخن گوید و دست خود گیرد و بد رختی رود که میان باغ باشد در آن
درخت آویزد و اگر بران درخت میوه باشد از آن میوه بخورد
و اگر میوه نداشته باشد از برکتش بخورد و اگر برکت نداشته باشد
از میوه که مانند اوست بخورد بعد از آن جرعه آب بخورد و در
بعد از آن برکت در سرور و خرمند بقوله الله تعالی قوله تعالی
وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
إِنِّي قَوْلِهِ إِنَّتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ حکیم میفرماید که خاصیت
این آیات عظیم است هر که خواهد که علم این آیات براند و یقین
بشود او را علم معیبات و اخبار و مکاشفات و کتابیات و
زمان برداری اسن و جن را هر که خواهد که بدان عمل کند و
میخیزد از آن مهمل گذارد و طاهر کرد و روز اول ماه روزه دارد
و باید که روز پنجشنبه باشد و شب افطار بنام خود سبزی

و شک کند و بخت نماید شب بعد از آن بر خرد و طهارت کند
 و روی قبله آید و این آیات را می بار بخواند و بگوید یا ایها
الذاریع الظاهریة المواصله للراحه للتقدیس
المؤکرون بهیهه الایات المطیعون کبریا
الموعود فیها اجیبو الدعوه و امنضوا الزار
و حاینتکم علی من ینکم عنی فیها حتی انطق
بما خفی و اخبر بالکائنات و امیلوا الی
و جوه بنی ادم و نبات حوا و امیلوا فی کل شیء
 منی رغبا و رهبا بعد از آن آیات را در جام الکینه
 باک مرود و زعفران و شک بوسید و بکباب بشوید و
 بخورد و بختد همچنین پنج بار یا همت بار چنین کند و در شب
 پنجشنبه همین آیات را جهل بار بخواند و میساید که در خانه صا

باشد

باشد و بخورد و میسوزد و چون ازین فارغ شود بجا مانی که پخته
 بختد و در خواب بپند کسی اگر شربت دهد او را بلوغ بدیخته
میطلبند قوله تعالی یا نبی اسرائیل اذکروا نعمتی الی
انعمت علیکم الی قوله و ینتمون الحق فانتم
تعلمون حکیم میفرماید که این آیات را شب و روزه
 چون پنج ساعت از شب گذشته باشد بر روی بوسید و از جا
 و خردی که بس بلوغ نرسیده باشد و بر سینه از آن نغمه بندد
 حال ترا جزد دهد هر چه کرده باشد قوله تعالی و اذا استسقى
موتی فقلنا اضرب بعصاک الحجر الی قوله
 المفسدین حکیم میفرماید که هر که در سفری باشد و آن سفر
 باشد و رنجی داشته باشد که آب بسیار خواهد این آیات را
 در ظرفی پاک سفالی روغن داده یا الکینه یا سنگ شک

وزعفران بویسد و بابت باران بهار بشوید و در شیشه هند و سرهوز
کوشش دارد و آن آب را در شربت کرم هند و اندکی شیر بز سرخ
اضافه کند و با شش بقوام آورد و تا خوش کرد و بعد از آن شامول
کند در حمزیه در سفره گاه که تشنه باشد صبح دو درم ازین شربت
نخورد و اگر راجحی باشد شب مقدار دو درم بخورد و بعد از آن
بج ریح و تشنه بدوزسد قوله تعالی ان البقر تشاء
ببه عکینا و انا انشاء الله لملهمت و رب
حکیم میفرماید هر که عزم خریدن چیزی از حیوانات میکند یا گزینی
یا متاعی یا مانند آن خواهد که بدو سبک افتد بگوید یا خیر
یا مختار یا من الخیر سید یا من خیر کله منه
یا خیر دلیل یاد لیل الخیر یا فرشتد یا هادی
و این آیه را بخواند در وقت مباشرت سجده شری ایچنه

صد او باشد بدورسد و خواندنش میباشد که تا آن وقت باشد
که هیچ بند قوله تعالی فقلنا اضربوه ببعضها کذا
لک یحیی الله الموتی و یریکم آیاتیه لعلکم
تعقلون حکیم میفرماید هر که این آیه را بر نی بر نوز
که در بطایح روید روز آدینه وقت طلوع آفتاب چهل بار
بخواند هر چه از رنجها دورم که در سایر حیوانات باشد
بدان بی بروزند همت بار بگوید یا در بران محل و مد که
در دمسکند شفا یابد قوله تعالی لله فتست قلبه کلهم
من بعد ذلك فلی کالحجاره او اشد من
وان من الحجاره لما ینفجر منه الاهدار
وان منها لما یهبط من خشیه الله وما
الله بغافل عما تعملون حکیم میفرماید هر که در

خود بر برادر یا دوست سخت شده باشد و از آن حالت خیر
بخاطر شر رسانیده باشد پاره از کل نور سنج خوشبوی چنانکه
بدان کل هیچ چیز آینه نگذرد باشد یا پاره کواره نو که کل او
از رو و خانه شده باشند در آن پاره کل بقلم خوب مورو
نام آن شخص غسل آتش بزیده بنویسد بعد از آن آیه را بر کتاب
بخواند همت بار و در رجب امکن اندازد یا جایی که از آن
آب میخورد باز با حالت اول رود و از خشم و قساده
خلاص باید و حکیم میفرماید که اگر سلطان بر رعیت خشم
کنند این آیات را بر هر طایفه ای بدان تربیت بنویسد و نام او نام
مادر او بنویسد و بر بلندترین جایگاهی بنهد و در کوه پادشاه
بر سر عدل آید و حکیم میفرماید که اگر مردی زن خود را دوست ندارد
یا زنی شوهر خود را دوست ندارد و تمثالی از نوم زرد بسیار دو

۲۴ در دو شبته تمثال لبوزن نجاس بر سینه مرد و نام زن و نام مادرش
و بر سینه زن نام مرد و نام مادرش نقش کند بعد از آن این آیه
را در وقتی بنویسد و در میان هر دو صورت متصل بنهد و قابل
بجفا نند و در زیر درخت بار و در فن کند دستش میان ایشان
مرفوع شود و متفق کرد مذکور اند تعالی و حکیم میفرماید
اگر آب از چشمه یا از جابه منقطع شود بر پاره کل سنج بنویسد
در چشمه یا در جابه اندازد آبش بسیار گردد و حکیم میفرماید
اگر کادی یا پیشی یا زنی شیر اندک دهد بنویسد این آیه را
در طشتی از نجاس بنویسد و باب طاهر بنویسد و بخوردشان
دهد شیر ایشان بسیار گردد و قوله تعالی وَإِذَا احْتَدَ
مِشَا قَوْمٍ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ خِزْنًا وَمَا
آيِنَا كَمَنْ تَصَوَّقُوا و أَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ

۳۵
إِلَى قَوْلِهِ لِلْمُتَّقِينَ حَكِيمٌ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ لَيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ مِنْ غَيْرِ مَعْرِفَةٍ لِّمَا يَكُونُ
كَمْ مَرَّةً خَوَّاهُ كَمَا يَخَوِّهُنَّ أَهْلُ الْبَيْتِ كَمَا يَكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ حَزِينٌ مِّنْهُمُ مَّا يَكُونُ
فَرَأَيْتُمْ كَيْفَ يَكُونُ لَكُمْ لَيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ لَيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ
أَكْثَرُ كَمَا يَكُونُ لَكُمْ لَيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ لَيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ
مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ وَاللَّسَّانُ
الشَّيَاطِينُ كَفَرُوا وَعَلِمُونَ النَّاسَ السَّحْرَ وَمَا
أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِأَبْلِ حَارُوتَ وَمَارُوتَ
وَمَا عَلَّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ
فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهَا مَا يَصِفُونَ
بِهِمْ مِنَ الْمَرْءِ وَرُوحِهِ إِلَى قَوْلِهِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
حَكِيمٌ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ لَيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ لَيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ
رُكْنٌ دُونَ كَذِبٍ تَمَامٌ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ لَيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ مِمَّنْ يَأْتِيهِمْ

۳۶
در ظریف پاک و باب گرفتن بشود و نباشد تا بخورد و چنانکه
خون را سود دارد و حکیم میفرماید اگر در پشت نخاس سرخ
بنویسید پاک و کجبالبان بخورد و به آب ظاهر بشود و آن
آب در خانه خود بنزد هیچ جادویی در خانه او کار نکند و کسی
از خورش و دندان او اثر نکند و اگر مجنون یا مسحوری یا منطوری
را بدان آب مالند زایل شود قوله تعالی اذِ نَفَعُ الْبُرْجَانُ
الْقَوَاعِدُ مِنَ الْبَيْتِ وَاسْمُ حَمَلٍ رَبَّنَا اقْبَلْهُ
مَتَى أَنْتَ اِسْتِ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ حکیم میفرماید هر که این
آیه را در صحن بلور بر غنجران و کلاب بنویسد و باب بخورد
سیاه بشود و اندک کافور و مشک و کبریا پاساید و اضا
کند و هر که بخورد و جوشیدن خون در پنج بود و سیاه را ابلغ
بود قوله تعالی تَدْنِي تَقَلُّبٌ وَجْهَكَ فِي

السَّمَاءُ فَلَنزُلْنَنَّا لَكَ قَبْلَهُ تَرْصُدًا فَأَقُولُ وَحَيْبُكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى قَوْلِهِ وَمَا اللَّهُ بَغَا
فَلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ حَكِيمٌ مِمَّا يَأْتِيهِمْ که خاصیت این آیه است
 آنست که از ریح لقوه و باد سرد فالج سود دارد و هر که این
 عمل خواهد شتی نجاس سفید بتاند و پاک و روشن کند
 و این آیه را بکلاب و مشک بوسید و روی صاحب لقوه
 بدان بپوشد و در روشن نگاه کند مقدار سه ساعت چنین
 کند سه روز از آن آب بر صاحب فالج بقطاند و او خفته
 باشد نیک شود باذن الله تعالی قوله تعالی وَلِكُلِّ
وَجْهَةٍ هُوَ مَوْبُؤُهُمْ فَاَتَّبِعُوا الْاٰتِیَاتِیْ
تُكُوْنُوْنَ اٰیَاتٍ بِحَمْدِ اللّٰهِ جَمِیْعًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِیٌّ
اٰكِلٌ شَیْءٍ قَدِیْرٌ حکیم نماید خاصیت این آیه است همه

دزد و کرمی و زن بد این آیه را بر پاره جامه که کتار بریده
 باشد بپوشد و نام دزد و کرمی هم بر آن بپوشد و زنند بدیوار
 آنجا که چیزی دزدیده باشد یا آنجا که نهد کرمی باشد باذن
 خدای تعالی زود بازگرداند و محتسب شوند تا باز بمقام اول
 آیند و دزد راجع شود السَّبْعَ عَشْرَةَ قَوْلَهُ تَعَالَى اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَلدَّیْنِ خَرَجْتُ مِنْ دِیَارِ هِمِّ وَ هَمِّ الْوَقْتِ
حَسْرَةً وَ الْمَوْتِ بِقَالَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ مَوْتُوْا حَلِیْمٌ
 میباید که خاصیت این آیه آنست که چون بر شتی مباد
 بپوشد و آب توت بشویند و در خانه افشانند مار و کرم
 و پشه و کبک تمام بمیرند و حکیم مینماید که خاصیت
 این آیه آنست که اگر در پنجشنبه سعی بر جوار برک زنیون
 بپوشد و در چهار رکن خانه دفن کند پشه از آن خانه برود

۲۹
 بکل الثامن عشر قوله تعالى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَمْ يَجْعَلْ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ حکم نماید که خواص این آیات
 بسیارست و هر که این آیات هر روز و هر شب در عجب
 نمازی بخواند از وسوسه شیطان ایمن شود و ضایعی تعالی
 او را غنی کند و از جایی روزی بماندش که حساب او نبوده
 باشد و حکیم میفرماید هر که مر بابد اد علی الصبح بخواند و این
 وقت که در جامه خواب رود این آیت را بخواند ایمن شود
 از دزد و آتش و فریاد و از علاج و خواب اشفته و هیچ چیز
 زیانش ندارد بادن احد تعالی و حکیم میفرماید هر که این آیت
 را بر کل سنگ نوسید و در غله اندازد مشقوق نشود و برکت در آن

سنگ

ایر

آید و هر که بنویسد و در آستانه خانه یا در کان بپندد محاش او
 زیاده کرد و دوزخ در خانه او نیاید حکیم میفرماید هر که ایم
 این آیت بخواند از دنیا بیرون برود الا ما جانی بهشت
 نه مینه التاسع عشر قوله تعالى أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى
قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى
يَجِي هَٰذَا إِلَيَّ لَعَلِّي بَعَدَ مَوْتِي فاماتته الله
مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ يَوْمًا
أَوْ لَبِثْتَ يَوْمًا قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى
طَعَامِكَ وَشَرِبِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى
حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى
الْعِظَامِ كَيْفَ نَشَرُهَا لَتَمَنَّاسُهَا فَحَمَّاءٌ فَلَمَّا

تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ شَيْءٍ قَدِيرٌ حَكِيمٌ
این آیت جهت دیه های خراب و خانه های محطل و باغها و
که ما بها و آسیا بها و دلهما که تحت قاسیت شده باشد
مر که این آیه بنویسد بر پوست آه و در روز یکشنبه بخم ساخته
میداد بر باره جانته که پوشیده باشند و کتبه در رکوع نبی سجد و
در زیر آستانه در آن موضع دفن کند چنانکه بر و مکر دیار چاه
در دوکان این موضع آبادان و معمور کرد و در آنجا
پاک ظاهر بنویسد و باب باران و سه بار بخورد و در زیر چاه
بیشتر که حمل ندارد و محمول کرد و برکت آورد و حکیم می نماید
مر که این آیه در جایی پاک بنویسد و بشوید و شکر طرز افاضت
کنده آن آب بکسی که رنجور باشد بدهد تا مدت هفت روز نیک
شود باذن الله تعالی حکیم می نماید هر کسی که این آیت را

بکمه رنجور

در کاسه

در کاسه که از خوب سیاه باشد بنویسد بر غفران و باب باران بها
بشوید و بکسی دهد که دلش سخت شده باشد سود دارد
الْعَمْرُونِ قَوْلَهُ تَعَالَى يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَبْطُلُوا الصَّالِحَاتِ الَّتِي كُنْتُمْ تَأْتُونَهَا بِالْأَمْثَلِ
يَنْفَقُ مَالَهُ الرِّيَاءَ النَّاسِ وَلَا يَكُونُ مِنَ الْهَادِينَ
وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ فَسْئَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ
تُرَابٌ فَاصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَدْلًا لَا يَلْقَى
عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَافِرِينَ حکیم فرماید که خاصیت این آیه از جهت
نکایه دشمن و قطع زمین و املاک و اسباب او اگر خواهد
خانه دشمن خراب کند و زراعت بر نقصان آورد چنانکه
هیچ چیز نماندش پاره سفال تساند که زور شینه ساخته باشد

ن

هدر کنی

۲۴
وپاره از خاک کور نباشد بستاند و در روز شنبه و از خاک خانه که
آن خانه تمام مرده باشد مجموع بگوید و خاک آن در آن موضع که
خواهد بریزد و در روز شنبه در هفتم ساعت که عجب است
الحادی وعشرون قوله تعالى مثل الذين
يفقون أموالهم في سبيل الله كمثل
حبة انبتت سبع سنابل في كل سنبلة
مائة حبة والله يصاعف لمن يشاء والله
واسع عليم حکیم فرماید که خاصیت این آیه اگر بر پاره
سفال که بر آب دریا افتاده باشد بنویسد و در خانه اندازد
که آنجا عذ باشد یا جز نایا مویز و یا بواجی دیگر و باید که آنس که
اندازد که در آنجا عذ باشد بگردانند و در آن
مال نرسد و اگر بارهای سفال در آن کان مانع دفن کند و درشت

وزراعت

۲۴
وزراعت او برکت افتد و اگر آنرا ظاهر نویسد و باب جاه روان
در اول روز از ماه از اربشود و آن آب در پنج درخت بریزد
آن درخت روز و تر میوه دهد و میوه بسیار دهد بإذن الله
تعالى الثاني والعشرون قوله تعالى امن الرسول
بما انزل اليه والمؤمنون كل آمن بالله و
ملائكته وكتبه ورسوله لانفرت بين احد
من رسوله قالوا سمعنا واطعنا غفرنا لك
ربنا و التاك المصير لا يكلف الله نفسا الا
وُسْعها لهما ما كسبت وعلينها ما كسبت
ربنا الا نأخذنا ان نسينا او اخطانا ربنا
ولا حمل علينا اصرا كما حملته على الذين من
قبلنا ربنا و لا تحملنا ما لا طاقة لنا به و

عَفُ

عَمَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ حکیم میفرماید این مرد وایت را خوا
است که زخامت و اشغال کم کند و قرص را بکند از دوازدهمین
ایمن شود و نشا طحری آورد و کفایت نبات یقین و بلوغ
و مداوم هر که از آن آید پاک و نوسید باب جاه شیرین کائنات
نمیده باشد و نبات با زخورد و حفظ و نشا ط نفس را در
دهد و هر که بخواند این مداومت نماید سبکبار شود و زمین
گذارد شود و دشمن مهور کرد و حسن یقین او را حاصل
شود الثالث والعشرون قوله عز وجل
لا إله إلا هو الحي القيوم حكيم فاضل
میفرماید که این اسم اعظم خداست هر که رعایت این اسم
جنانکه شرطت بکند اسم اعظم او را طاهر شود هر که با اعتد

در عنقران

در عنقران و کلاب نوسید و در کره بی ناری سهند که پیش از طلوع
آفتاب بریده باشد و بموم سران فی بیند و در بطلن بیاورد
از شیطین ایمن شود و دیو و مجموع حوادث و هر که بر بوسه
آهون نوسید در ساعت دوم از روز پنجشنبه یا را بکشد
نقش کند مینت خالص سعادت و جاه و خط و قبول سخن
یابد و بر دشمن مظفر کرد الرابع والعشرون قوله تعالى
هو الله الذي انزل عليك الكتاب منه آيات
مخيلات هن أم الكتاب وأخر متشابها
فأما الذين في قلوبهم زيغ فسوف ينسأ به منه
ابتغاء الفتنه وابتغاء ناوليله وما يعلم ناوليله
إلا الله والراسخون في العلم يقولون أمنا
به كل من عند ربنا وما يذكر إلا أولوا
لباب

دنيا لا تنزع قلبنا بعد ان هديتنا وهب لنا
من لذنك ورحمة انك جامع الناس ليوم لا ريب
فيه ان الله لا يخلف الميعاد حكيم بانيه كبريا
این آیت است که در حفظ و زیرکی افزاید و الهی بر دور
بر کانه سفلی نور روز او نیمه در ساعت ششم از روز منمشک و
زعفران و کلاب نویسد و باب جوی بشوید و نباتات بخورد و شش
او نیمه متوالی پیش از طلوع آفتاب و در آن روز چیزی نخورد که در
شبهی باشد هر مر او که دارد بیاید انی مس عشرین قوله
الصابرين و الصادقين و القانتين و المستغفرين
بالاستحار شهيد الله انه لا اله الا هو الملك
داو کو العلم تامنا بالقسط لا اله الا هو العزيز
الحكيم ان الدين عند الله الاسلام و صا

اخضع الذين كفروا الا من بعد ما جاء
العلم بغيا بينهم و من يكفر بايات الله فان
صريح الحساب حكيم ميز ما يكره خاصيت این آیت است که از
شرك ببرد و شبهت باز گرداند و نیت و عقیدت درست دارد
و دین خالص ببرد که این آیت بشکر طبرزه خواند انك ثم اسمن
که بر دریا و درخت میگذرد اضاقت کند و از آن مقدار که بشکال
نخورد و چهار روز متوالی و غذای خود انجیر سفید سازد و انجیر خامت
میاید السوس و العثرون قوله عز وجل قل اللهم مالك
الملك توتی الملك من تشاء و تنزع الملك ممن
تشاء و تعز من تشاء و تردل من تشاء بيدك
الخير انك على كل شئی قدير تخرج الليل في النهار
و تخرج النهار في الليل و تخرج الحي من الميت و تخرج

الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب
حکیم میفرماید هر که بر خواند این آیه بعد از هر نمازی از فریضه و نافله بدو
کند روزی بر او فراج شود و در دینی از وی زیل گردد و هر که خواهد که
بعلم کیمیا رسد یا بر علمی که برای مردم مخفی است طهارت کند و
چهل روز متوالی روزه دارد او لشش روز آذینه باشد و هر شب سو
و الشمس و الضحی امنعت بار بخواند بعد از آن بگوید
اللهم اني اسئلك بقدرتك على كل شيء وسبحك
لكل شيء يا احد وتر احمد يا حي يا قیوم ان
تصلي على محمد و آل محمد و سلم و تبني علي
العلم الذي ينسب عن كبري من خلقك و اكرمك
بد كبر من عبادك و تعني به عن سواك
فانك مالك الملك و بيدك مقاليد السموات

و الارض و انت على كل شيء قدير حكيم میفرماید
چون این بخواند حق تعالی کسی او را مسخر کند که معلوم شادش
کند در خواب یا در سپاری و فرمود که هر که خواهد که بر کعبه در دنیا
راه یابد بر کافه زمین مشک و زعفران بنویسد و باب بلیغین
و آب شمشاد بشوید و زهره مرغ سیاه و مقدار پنج مثقال
سرمه اصغافانی در آن بکوبد و بان آب اضافت کند تا باخا
شود که در چشم کشد نگاه در سحره و انی البکینه بنهند در آن
انوس بسازد و ابتدا از روزه داشتن از روز پنجشنبه کند
شب نمیدرسد سمت نوبت صلوات بر محمد علیه السلام
و هفت بار استغفار کند و آن مرد و ایت هفتاد نوبت
بخواند بعد از آن باز صلوات بر رسول الله صلوات الله علیه
فرستد و آن سر مرد در چشم کشد و مرد روز سهیل راست

و بهفت بار چنین کند که روزه دارد و سر مرد در چشم کند که روض
روحانی او را روی نماید و هر چه از ایشان سوال کند او را جزو بداند
این را فرماید و در این واقع گرواند السابع والعشرون
قوله عز وجل اذ قالت امواه عمران رب اني
نذرت لك ما في بطني محررا فتقبل مني انك
انت السميع العليم فلما وضعتها قالت رب
اني وضعتها انثى والله اعلم بما وضعت وليس
الدكر كالانثى واني سميتها مريم واني اعدها
هايك وذريتها من الشيطان الرجيم
حکیم میفرماید که خاصیت این آیت است از جهت حفظ حمل
در شکم و نگاه داشتن فرزند از آفات و تربیت ایشان
بنویسد این آیات را بر کلاب و زعفران بر پوست امه بر زن

حفظ حمل

پایه یزد

پایه یزد تا آن وقت که وضع حمل کند بر مجموع آفات و عانات از نور
کرد و اگر مشک و زعفران نوسید و بر کردن طلق او نیز حرزی
باشد او را از کزیتن و ترس نافع بود الثامن والعشرون
قوله عز وجل دعاذكر يا ربنا قال رب
هب لي من لدنك ذرية طيبة انك سميع الدعاء
فنادته الملائكة وهو قائم يصلي في المحراب
ان الله يمشي بك مجي امصدا قال كلمة من الله
وسيدا و حضورا و نبيا من الصالحين
قال رب اني يحكي غلام وقد بلغني
الكبر و امر اتي عاقرا قال كذا لك الله
يفعل ما يشاء حکیم میفرماید که خاصیت این آیه است
که جهت آبتن شدن زنان و کوفی را که فرزند ندارند

۴۴

بسی نفع رسان

بنویسد مشک و زعفران بر رکوبی ابریشم سفید در روز آدینه در ساعت
هشتم مشک و زعفران و کلاب و باید که انگش حمل باشد که نویسد
و با طهارت باشد و بعد از آن بر جامی سفید پاک نواز بلور
یا از الکیه نویسد و با آب شیرین بشوید و زن سر روز بخورد و مرد نیز
چون بجا نهد خواب در آید و جامه سر او کند و هم رسند در اول
شب بار گیرد و یادزدوم شب شش طاهر زن را حیض نباشد
التسبیح والعزرون قوله عز وجل قل ان الفضل بيد الله
يؤتيه من يشاء والله واسع عليم حکیم زیبا
که خاصیت این آیت آنست که روزی فراخ کند و هر که خواهد که
زنی بخوابد بنویسد در روز پنجشنبه در ساعت هشتم بر کاغذ و در
رکوبی از جامه بچند برورد در کان یا موصنی که خرید و فروخت در آن
باشد پاییز و برکت و روزی خدای عزوجل بر او کساید و حاجتی

سحر
عش
حد

بکته روزی

کرد

که در حساب او بنوده باشد و اگر بر مردی آویزد که خاطب زنی باشد
حاجت او روا کرد و التثون قوله عز وجل افئس دين
الله يتعون وله اسلم من في السموات والا
طوعا وكرها و اليه ترجعون قل امنا بالله وما
انزل على ابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب
والانباط و ما اوحى موسى وعيسى والنبيين
من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن
له مسلمون و من يتبع غير الاسلام دينا
فلن يقبل منه وهو با الاخرق من الخاسرين
حکیم سفیر ماید که خاصیت این آیه آنست که از جهت خفتان و
لرزیدن اندرون بنویسد و بر کاسه سفالی نوباک و در آب
باران اندازد و یاد در آب جابه شیرین که آفتاب دیده باشد

دین

۴۴

بجز در بخورد و بد شفا یابد الحادی و الثانیون قوله عز وجل
لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا يُحِبُّونَ وَمَا يُنْفِقُوا
مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ كُلَّ الطَّعَامِ كَانَ حِطَّةً
لِسَبِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَاذْكُوا التَّوْرَةَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ حکیم میفرماید که خاصیت این آیه است
 جهت بخل و سگ دستی اگر از جامه شخصی بخیل که هیچ در راه خدا
 صرف نمیکند بماند و این آیه نکلاب بنویسد و در جای شود
 که آب از آن میخورد و چون از آن آب بخورد سهل شود بخورد
اتقان كذا الثاني والثالثون قوله عز وجل واعتصموا
بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَكْفَ بِكُمْ قُلُوبَكُمْ

فاصحة

فَأَصْحَابُكُمْ يُصْغِتُهُمْ إِخْرَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ
النَّارِ فَاثْقَدَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ حکیم میفرماید که خاصیت این آیه است
 است که از جهت دوستی و قبول مرگ خواهد روز و شب و روز و شب
 و آیه این آیه است بر پوست آهوی بنویسد و قدر در زاید روز باشد
 باب فرصاد و در آخر مکتوب بنویسد كُنْ لَكَ يَوْمَ
بَيْنَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَفُلَانَةَ بِنْتِ فُلَانٍ وَبَعْضِينَ دِرْأُولِ
كِتَابٍ بَرْمَكِيٍّ بِأَوَّلِ دِرْهَمٍ دَرَجَالٍ دِشْمَنِ بَارِي كَمَدٍ أَوْ رَاحِظَةٍ
مَقْبُولٍ يَأْبُدُ وَعَنِي كَرْدٍ وَكَرْدِ عَطْفِي بِأَيْمَكَلِي بِأَخْوَدٍ دَارِ قَوْلِ
أَوْ دَرْدَلِهَامِ تَمَامِ أَتْرَكْتِ الثَّلَاثِ وَالثَّلَاثُونَ قَوْلُهُ
عَزَّ وَجَلَّ لَنْ يُصْرَّ كُمْ إِلَّا أَذَى وَإِنْ يُقَاتِلُوا نَكْرًا
يَوْمَ لَوْ كَرُّوا لَأَدْبَارُكُمْ لَا يُصْرُونَ صُرْبَتَهُ

همه در سوره

الله

عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ إِنَّمَا تَقِفُوا الْإِجْبِلَ مِنَ اللَّهِ وَ
حَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَانُوا لِحُصْبٍ مِنَ اللَّهِ وَصِرَتْ
عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بَانَ هُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ
بِمَا عَصَوْا كَانُوا لَخِيَدٍ وَعَدَّ عِلْمٌ مَعِينٌ بَلَدٌ كَخَاتِ
إِنَّ آيَةَ از هبت حرب شمن و قعر و قعر اصدا و هر که این آیات
بر شمشیر نقش کند یا بر خود یا بر سپر یا بر بنیزه در روز کیشنه
در اول ساعت ششم و آن کس نقش کند روزه دار باشد
و ظاهر کرد که چون روی دشمن کشد ظفر بیاورد و دشمن بگریزد
و دشمن بر او ظفر نماند الرابع و الثلثون قوله عز وجل
إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشِلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ

بیدری

بِيدْرِي وَانْتُمْ إِذْ لَقِيَ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
إِذْ يَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ الْيَوْمَ يَكْفِيكُمْ إِنَّ يَمَدِكُمْ
وَبِكُمْ بَشَلَاتُهُ الْآيَاتِ مِنَ الْمَلَكَةِ مَسْمُومِينَ
حکم مسفر باید که حاصیت این آیات است که چون سلطان
و در شکن ظالم و مکر از دیو ترسی باشد بنویسد در شب ادینه
و امکن را که بنویسد با طهارت باشد و چون نماز صبح بگذارد
صاحب مکتوب بنشیند تا آفتاب بر آید و تسبیح میکند تا آفتاب
مرتفع شود و جانشت شود بعد از آن دو رکعت نماز بگذارد
در رکعت اول الحمد بخواند و آیته الکرسی و در رکعت دوم الحمد
و آمن الرسول و همت بار استغفار کند و مکتوبی اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ و در وضو تجدید کند و مکتوب را بخورد در روز

۶۸

۷

باذن الله تعالى الخامس والثلثون قوله عز وجل
الَّذِينَ يَفْقَهُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَارِ
الْعِظِّ وَالْحَافِظِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا مَا حَسَنَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا أَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ غَفُورٌ وَالَّذِينَ تُوْبُهُمْ وَمَنِ غَفِرَ
الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلَى مَا فَعَلُوا
وَهُمْ يَعْلَمُونَ حكيم میفرماید از جهت تشنگی نفس و منع
و غضب سلطان ظالم و دشمن جابر هر که این آیات در شب
آدینه بعد از نماز شام بر کاغذ نویسد و بخورد دارد و باو ایدم
بر سلطان در آید و از ترسش ایمن شود السادس والثلثون
قوله عز وجل وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ
لَمَّا أَصَابَهُمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا صَنَعُوا وَمَا اسْتَكَامُوا

وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا
فِي أَمْرِنَا وَتَتَّبِعْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ فَاثَابَهُمُ اللَّهُ تَوَابًا دُونَ ذَلِكَ
ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
حكيم میفرماید که خاصیت این آیات است که چشم و مخرج
پردد و سرگراش مستحکم شده باشد یا افت رسیده باشد
در مال یا در فرزند نبوی روز یکشنبه مش از طلوع آفتاب
بر اندازد پاک و بر آب بید یا نکرک بشوید و سر روز توبی
بخورد و غم و اندوه زایل کرد و باذن الله تعالى السابع
والثلثون قوله عز وجل وَاللَّحْسَنِينَ الَّذِينَ
قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَالَهُمْ أَحْيَاءُ وَعِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرِذُّونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ وَكَيْتَبُتُورَاتٍ بِالَّذِينَ لَمْ يُلْحِقُوا بِهِمْ
وَهُوَ الْأَحْزَابُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ حكيم مایه صبت تقویت
دل و قبول علم و عمل هر که نبوید در اول روز از فضل
هزار بر زعفران و آب باران از در و بشوید هر که از آن
آب بخورد پیش از نماز صبح و فرفیضه در پنج نماز منافع بسیار
الثامن والنسوة قوله عز وجل الذين قال
لهم الناس ان الناس قد جنحوا لكم فاعوذوا
بالحصون امانا وقالوا احسبنا الله ونعم الوكيل
فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم

سورة و اتبعوا رضوان الله و الله ذو فضل عظيم
حكيم مایه صبت قبول پادشاهی و امینی از دست کردیدی
نبوید و در زیر کین انکشته دهند و پیش سلطان در آید از
تس و شراد امین شود و او را مسخر کرده التاسع و
النسوة قوله عز وجل ولله ملك السموات
والارض والله على كل شيء قدير
ان خلق السموات والارض واختلاف
الليل والنهار لايات كريمة للذابين
الذابين يذكرون الله قياما وقعودا
وعلم على جنبونهم ويتفكرون في خلق
السموات والارض ربنا ما خلقت هذا
باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ربنا

في ٥٥

اِنَّكَ مِنْ تَدْخُلِ النَّارَ فَنَقَدَ اٰخِرَتِيَّةً وَمَا
لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ رَبَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا
يُنَادِي لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَكُوْمُوْنَ فَاَمَّا رُبَّنَا
فَاَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا
مَعَ الْاَبْرَارِ رَبَّنَا وَاتَّقِنَا وَعَدْتُنَا عَلٰى سُبُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْعِقَمَةِ اِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيْعَاتِ
حکیم میفرماید که خواص این آیات آنست که هر که بسیار خواند
ایمان او ثابت گردد و دل او مطهر گرداند و ایمن شود از بلیات
دنیا و آخرت و اکثر آنها جوین فوسید باب نهم شود
و باز خورد در شب آنوقت که خواهد بی کاهلی بر خیزد
اَلَا رَجَعُونَ قَوْلَهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اصْبِرُوا وَارَابُطُوا وَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

اِنَّمَا

حکیم

حکیم میفرماید جهت بنده که گریز پایی باشد وزن بد نویسد و بخورد
ایشان دهد ایشان را مانع باشد و منع کند انشاء الله تعالی
و الاربعون قوله عز وجل يا ايها الناس اتقوا ربكم
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا ذَوْنًا
وَبَثَّ مِنْهَا رِجَالًا وَّ نِسَاءً وَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي
نَسَاءَ لَوْ تَدْرُؤُونَ بِرِ وَاذْخَامِ اِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
وَقِيًّا حکیم میفرماید اگر شخصی از فرزندان نباشد نویسد
بر باره شکر صفت شب متوالی برز عفران شب نیم شب
خواب که کسی نمید بخورد و پیش حلال رود استن شود
الثانی و الاربعون قوله عز وجل يريد الله
لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَاللَّهُ

حکیم میفرماید

۵۵
يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشُّهْرَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا يُرِيدُ اللَّهُ
أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا
حکیم میفرماید که اگر کسی این آیات بنویسد بر پوست بز سرخ و
عطار در شرف باشد و مستقیم با خود دارد و خواهد که بسز
رود و در پایان و غیره او را بد باشد در رفتن و تحصیل علم
کردن الثالث و الاربعون قوله عز وجل كَيْفَ
إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ
شَهِيدًا این مؤید توبه الدین کفر و عصیان رسول
کوستوی بهم ارض و لا یکتون الله حدیثا
حکیم میفرماید هر که سینه بخون بهد بر کف خود نویسد و بر
آن هفتصد مرتبه کرده باشد بگوید و اگر پیش کسی داشته باشد

نسخه صفوحی

۵۶
و آن گواهی بخندید و بر آن محتاج باشد بنویسد بر پاره سفال
نمشک و زعفران که آتش بنزد باشد و در آن آب اندازد که
میخورد و گواهی دادن مسامحت کند الرابع و الاربعون
قوله عز وجل إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا أَمَانَاتِكُمْ
إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حُكِمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا
بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
سمیعاً بصیراً حکیم میفرماید اگر کسی چیزی در جایی کرده باشد
و کم شده باشد بنویسد این آیات بر آن آهنگ ظاهر و با
باران بنویسد و در آن موضع که دهم او انجامید و دست نهد
باید باذن الله تعالی الخامس و الاربعون قوله
عز وجل مَنْ شَفَعَ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ
مِنْهَا و من شفع شفاعه سیئه یکن له کفله منها

بکم کم

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا وَإِنَّا أَحْسَنُ
بِحُجَّتِهِ تَحْنُوًا بِأَحْسَنِ مَنَاسِلِهَا أَزْرَدُهَا إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَئِن سَأَلْتَهُ
أَلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَرْبِيبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ
اللَّهِ حَدِيثًا حَكِيمًا يُفْرِمَايِدُ بِرَكْمَ خَوَاهِدُ كَرَنِي كَوَاهِدُ وَازِدُ
مَنْعُ مَكِينِدَا حَاجَتِي أَزْكَسِي دَارِدُ وَأَوْمِنِيدُ بِرَبِّهِ سُبُودِيدُ وَرُودِيدُ
بِقَوْلَتِ طَلُوعِ بَرْكَوَتِي أَزْجَانُهُ دَضْرِي مَكْرُوبًا خَوْدُ دَارِدُ حَاجَتِ
أَوْ تَامُ كَدَارِدُهُ شُودُ السَّادِسُ وَالْأَرْبَعُونَ قَوْلُهُ
عَزَّ وَجَلَّ سَجْدُونَ أَحْزِينَ يُرِيدُونَ أَن
يَأْذَمِنُوا لَكُمْ وَيَأْمِنُوا قَوْلَهُمْ كَلِمَاتٍ يُرِيدُونَ إِلَى
الْفِتْنَةِ أَرْكَسُوا مِنْهَا قَانَ لَمْ يَعْزَمُوا لَكُمْ
يَلْقُوا لَكُمْ وَالسَّلَامُ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَيَخَذُوا

کهنین غرضان

وَآتَلَوْهُمْ حَيْثُ تَقَعْتُمْ وَهُمْ دَارُ لَكُمْ مَجْلِسًا
عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مَيْنًا حَكِيمًا يُفْرِمَايِدُ بِرَكْمَ خَوَاهِدُ كَرَنِي
وَمَرْجِهَ مِنْهَا بَانِدُ وَدِيَارُ خَانَهُ بِرَخَوَانِدُ نَوْبِ دَرْطِي
نَحَاسُ سَعِيدَا يَهْمُنُ يَا حَسْبِي وَبَابُ زَيْتُونِ تَشْوِيدُ وَرُودِيدُ
بَيْفَتَا نَبِيحُ هِزْ مِنْ حَشْرَاتٍ وَغَيْرُ مَانِدُ الْاَلَا كَرَنِي كَوَاهِدُ وَازِدُ
بَشَكِ السَّالِحِ وَالْأَرْبَعُونَ قَوْلُهُ غَيْرُ مَعْلُومٍ
وَيَهَا حَرْفِي سَبِيلَ اللَّهِ لِيَجِدَنِي الْأَرْضُ مِنْ مَرَاغِمًا
كَثِيرًا وَأَسْعَةً وَمَنْ لِيُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مَهَا حَسْرًا
أَلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ
فَعَدَّ رِقْعَ أَجْرِهِ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا حَكِيمًا يُفْرِمَايِدُ بِرَكْمَ خَوَاهِدُ كَرَنِي كَوَاهِدُ وَازِدُ
سُبُودِيدُ وَرُودِيدُ بِرَبِّهِ سُبُودِيدُ وَرُودِيدُ

بکله مونس

بچه جادویی

بلید باشتار بطهارت هیچ جا دویی بروی اثر کند تا وقت
 مرگ الثامن والأربعون قوله عز وجل لا
 يحب الله الجفون بالسوء من القول إلا من
 ظلم وكان الله سميعا عليمًا ان تبدوا خيرا
 أو تحذوا أو تكفروا عن سوء فإن الله كان عفوا
 قديرا حکیم میزاید که اگر کسی سخن بسیار گوید غیر حق
 و محب خود باشد و خواهد که قطع سخن نکند و صامت باشد
 بنویسد سود دارد و همچنین پیش سلطان رفتن سود دارد
 التاسع والأربعون قوله عز وجل يا أيها
 الناس قد جاءكم الرسول بالحق من ربكم
 فآمنوا خيرا لكم وإن تكفروا فإن لله ما في
 السموات والأرض وكان الله عليما حكيمًا يا أهل

که بگوید
 که بگوید
 که بگوید

الكتاب

الكتاب لا تغلوا في دينكم ولا تقولوا على
 إلا الحق إنما المسيح عيسى ابن مريم رسول
 الله وكلمة التيها إلى مريم وروح منه
 فآمنوا بالله ورسوله ولا تقولوا ثلاثة أنقول
 خيرا لكم إنما الله واحد سبحانه أن
 يكون له ولد له ما في السموات وما في الأرض
 وكفى بالله وكيلًا حکیم میزاید اگر کسی در نفس خود
 شک کند چند روز روزه دارد و دو شبند و سه شبند چیزی بخورد
 که جایی در آن بوده باشد و چیزی نخورد که جایی در آن بوده باشد
 و چیزی نخورد که شنبی باشد در آن و شب پنجشنبه نماز
 کند بعد از نماز حسن دو اوزه رکعت نماز کند و تسبیح و تحمید
 کند ده بار اعوذ بالله بگویند ده نوبت استغفار کند

که بگوید
 که بگوید
 که بگوید

بر مسلمین و سلامت ده بار صلوات فرستد بر رسول خدا صلی الله علیه و سلم و بر ائمه ده بار و از حق تعالی بخواند بعد از آن این آیه
نویسد بر کاغذ و بنویسد بآب باران و در آن آداب ظاهر بخورد کسی
و دیگر که خواهند صبح هر چه سنگ آن دل بیرون بر دو قفس ثابت
کرد اندوایمان قوی دارد و هر چه خواهد یا بد یا بد آن تعالی
الْحَسَنُونَ قَوْلَهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
مَنْ رِبِّكُمْ وَانزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيَدْخُلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ
مِنْهُ وَفَضْلٍ وَنَهَىٰ بِيهْمٍ إِلَىٰ اصْرَاطٍ مُسْتَقِيمًا
حکیم معین نماید اگر کسی بخت تو باطل کند روز یکشنبه روزه
دارد و بر پوست ایدم نوسید و با خود دارد که خشم معفو کرد
و اگر کلاب و زعفران نوسید و در زیر عروس نهد متابعت کند

الطاول

۴۲
الْحَادِي وَالْحَسَنُونَ قَوْلَهُ تَعَالَى يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا بِالْعُقُودِ أَحَلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةَ الْأَنْعَامِ
إِلَّا مَا يَلْتَمِسُ عَلَيْكُمْ عَيْنُ مَحَلِّ السَّبْتِ وَالنَّعْدِ
حَرْمًا إِنَّ اللَّهَ لَفِعْلُ مَا يَشَاءُ يَدٌ حَكِيمٌ مَعِينٌ
حسب دروغ گفتن و زور نمودن و در دین شک داشتن
غرض با الله من ذلك نویسد بر آباء ابلیس و شیطان
بجس که آتش زبیده باشد و هر که از آن غسل بخورد مجموع
سود دارد الثاني وَالْحَسَنُونَ قَوْلَهُ عَزَّ وَجَلَّ
وَرَضِيتُ لَكُمْ الْأَسْلَامَ مَدِينًا حَكِيمٌ مَعِينٌ که این
آیه حبه خوردن حرام و غضب و خوردن مال ایام
و مولع بودن بخوردن زنا هر که خواهد که این خطها از وی برود
شب آینه و صوبه از بعد از خفتن و کاسه پاک بستاند

عده دروغ گفتن

عده خوردن حرام

پر آب باران کند و آرد کندم بدان خیره سازد و یک قرص از آن
 به یزدوان قرص را چهار پارچه کند سه پارچه بر سه سبکین برهد
 و یکبار ده دیگر خود سه روز متوالی بخورد این همه معایب از او زاید
 کرد و الثالث و الخمسون قوله عز وجل واذكروا
نعمة الله عليكم وميثاقه الذي واتقكم به
اذ قلتم سمعنا واطعنا واثقوا الله ان الله حينما
بيننا تعلمون حکیم مسعیر مایه کرکسی اور نماز و سوره بسیار
 می آند و خواهاهی استغفار می بیند این آیه است بر کاس از تنگ
 رخام یا از آبنیسه ای از مرمر بنویسد و باب زفرم یا آب
 چشمه که عین سلوان خوانند در قدس شود و سه روز بنا
 بخورد و زایل کرد و باذن الله تعالی الرابع و الخمسون
قوله عز وجل فادله ملك السموات والأرض

وما

و ما بينهما واليه المصير يا اهل الكتاب قد
جاءكم رسولنا بينكم لكم على افتح من الرسل
ان تقولوا ما جاءنا من بشير ولا نذير فقد
جاءكم بشير و نذير و الله على كل شئ
قدير و اذ قال موسى لعومه اذكرى و نعمت
عليكم و اذ جعل بينكم انبياء و جعلكم ملوكا
و اتاكم ما لم يات احد من العالمين
يا قوم اذ خلقوا الارض المقدسة التي
كتب الله لكم و لا ترتدوا على اذانكم
فتنقلوا خاسر بن حكيم مسعیر مایه کرکسی این آیه
 پیش از طلوع بنویسد بدست راست و بزبان بلیه و
 آب و من و تو بر دست روز متوالی عفو و تقاضا

الله

و حضرت در وقت در دل او آید در وقت و شفقت در دل مسلمانان
بید آید الخامس المؤمن قوله عز وجل يا اهل الكتاب
هل تتقون منا الا ان امننا بالله وما انزل
الينا وانزل من قبلنا وان كثيرا منكم فاسقون
قل هل ايتاكم بشر من ذلك متوبة عند الله
من لعنة الله و غضب عليه و جعل منهم امة
والخنازير و عند الطاغوت اولئك شر مكانا
واصل عن سواد سبیل حکیم گوید که ترا بر شنبه باشد
و قصد تو میکند و عداوت میورد و روز و پنجشنبه روزه دارد
چون از نماز خشن فارغ شود بگوید یا قدیم الا ذل یا اذلی
الاذل یا من یعلم خائفة الا عین و ما عی
الصدور علیک بغلان بن فلان فلان ولد

که همدرد شمن

سه بار و این آیات بر خاک خانه وقف بخواند و در خانه شستن
اول شستن با عجب سینه السورس المؤمن قوله
وقالت اليهود يد الله مغلولة غلت
ایدیهم و لعنوا ابا قحیل و اهل یداه مسبوا
یتفق کیف یشاء و لکن یدان کثیرا منهم
ما انزل الیک من ربک طعنا و کفر
و القینا بینهم العداوة و البغضاء الی
یوم مر القیمه کلما اوقدوا نار الحرب التقوا
و یجرون فی الارض فسادا و الله یحب
المفسدین حکیم میفرماید اگر جماعتی بر حالتی متفق شوند
که رضای خدای تعالی در آن نباشد و خواهی که میان ایشان
تفرقه افتد که دیگر مجموع نشوند از موی بزرگتر میان ایشان

طمان

ها الله

که نفهم و سخن

ستاند در آتش خاکستند شود و از موی کوجک تیر
شود همین طریق که گفته شد و این آیات بر آناه ظاهر بود
روز شنبه وقت نماز بگردد باقی که از رک حرید بر
آورده باشد و آن آب در خانه ایشان پیش از صبح
مستغرق شوند از جایگاه خویش السابع الحسون قوله
عز وجل لعن الذين كفروا من بني اسرائيل على
لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك بما
عصوا وكانوا بعتدون كانوا لا يتناهون
عن المنكر فغلوه ليس ما كانوا يفعلون
حکیم سفید بایدهت جویب و غله را چون خرمای میزد و غیر
که افات در آن نیند بنویسد چهار پاره نیک و در چهار کس
آن مخزیا خانه هندی که افست بد آنها رسد و بچین موش

کند افند

رامودی باشد و چهار پاره کند الثامن الحسون
قوله عز وجل واذا سمعوا ما انزل الى الرسول
تربى اعينهم ليقض من الدمع مما عرفوا من
الحق يقولون ربنا انا كنا مع الشاهدين
حکیم سفید بایدهت اگر کسی کبر باشد بنویسد بر آناه ظاهر است
طغی که بلوغ تر سیده باشد و بر و عن زیتون بشوید و
در آتش هندی در گوش جگانه ریخ زایل شود التابع
والحسون قوله عز وجل لا يؤخذكم الله
باللغو حی ایا نکم و لكن يؤخذکم الله بحقله
الایمان فکفارته اطعام عشته مسالین
من اوسط ما تطعمون اهلیکم او کسوتهم
او محریر رقبه فمن لم یجد فصیام ثلثه اناه

کند کبر

کند کبر

ذَلِكَ كَفَاةٌ أَيْمَانَكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّمَا أَنْتُمْ بِهَا
كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 حکیم معین مایه مر که املاکت بسیار باشد و اندیش از یک
 حمت نبی باشد نفس کند بر پاره مگر بودن فولاد و نام خود
 و نام ما و خود بنویسد و در صبح بخورد و زایل شود و هر که
 دروغ بسیار گوید بر صدق نویسد بعد که آتش بزدیده باشد
 بشود پیش از طلوع و هر روز بخورد نافع باشد السُّتُونَ
قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحَمْدُ
وَالْحَيْثُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَكْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ حکیم معین مایه حمت کسی
 که مال و عرض او در عرض او در حسرت و تقاضای و معاصی و بازی
 و امشاه آن بر بنویسد این آیات بقلم زریں بر روانه

بکند غم

بکند در محبت

امرد و یاسیب یا سکر یا جلویایان در روز آدینه بعد از نماز شب
 و بخورد و امکن هر در روز سه شنبه ناشسته دینه الحادی
 و السُّتُونَ قوله عز وجل يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لِيُبَلِّغُكُمْ اللَّهُ رَبَّيْكُمْ مِنَ الصِّدْقِ تَنَالَهُ الْبُطُحُ
وَرَمَّا حَكْمَهُ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مِنْ بَيِّنَاتٍ بِالْغَيْبِ
مَنْ أَعْتَدَى لِعَدِّ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 حکیم معین مایه از همت شکار آوردن از دریا و خشکی اگر خواه
 که بکند نخه از جوب زیتون بنهد و نخه از نخاس سرخ
 و نخه از استخوان خردوس بنویسد در روز سه شنبه هر روز
 در ماسی و باید که طاهر باشد و این آیه را در روی لوح زیتون
 و در روی دیگر و الطمیه مشخوفه کل له آداب و برود
 نخاس یک روی است أَحْلِلْ لَكُمْ مِنَ الصِّيدِ الْبَحْرِيَّ

نخسه را آوردن

وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلنَّيَّانِ وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ
صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمَّتْ حُرُمَاتُ الْغَوَالِيِ الَّذِي
إِلَيْهِ تَحْتَرُونَ وَبِرُوحِ خُرُوسٍ بَيْتٌ رُودِي أَيْتُوكُمْ
رُودِي وَيَكْرَانِ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا هَعَقَتْ بَارِئُوسِيدُ
پس چون بیرون روی از جهت شکار لوح زیتون در کربان
خود اندازد و از جهت شکار ماهی و جانوران دریا شکارگاه
از جهت شکار جانوران صحرا خروس این از جمله عجاایب است
که بر شکار که خواهد سخن روی کرد و اگر ماهی یک لوح
بکار برد راست آید التَّانِي وَالسَّوْنُ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ
أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلنَّيَّانِ
وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمَّتْ حُرُمَاتُ الْغَوَالِيِ
الَّذِي إِلَيْهِ تَحْتَرُونَ حکیم سفینه ماید که این آیت

از جهت

از جهت ماهی خاصه مگر این آیت برناشته بر فولاد و روز
دو شنبه در دوم ساعت روز بنویسد هر چه خواهد از ماهی
گیرد بی حد و حساب الثَّالِثُ وَالسَّوْنُ قَوْلُهُ
تَعَالَى إِذْ قَالَ الْخَوَارِجِيُّونَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
هَلْ نَسْتَبِيعُ رَبَّنَا أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
قَالُوا نَزِدُكَ أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
وَتَعْلَمُونَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَتَكُونُ عَلَيْنَا مِنَ
الشَّاهِدِينَ حکیم سفینه ماید جهت روزی و برکت
دراخی و دفع کوسگی و غلبه شهوت مگر که خواهد که زایل
بنویسد این آیات بر کاسه از جوب کز کورستان
در اول روز از ماه تقویم بفرستد و نقش کند باید که طاهر باشد

و بشوید و در آن موضع روز آدینه میفتاند و اگر از جهت خاصه
ایشان طلب میکند بخورد سه آدینه متوالی و هر کس این را
بباز و برکت بیند در مال و در کشت و لغزش خود هرگز
میدارت از و زایل شود الرابع و الستون الحمد
لله الذي خلق السموات والأرض وجعل
الظلمات والنور ثم الذين كفروا بعبادته
يعبدون حکیم میفرماید هر کس این سوره در صبح و
شام بخواند دست بر خود مالد هفت بار از مجموع رکنها بمن
شود الخامس الستون قوله عز وجل
ما سكن في الليل والنهار وهو السميع العليم
حکیم میفرماید از جهت تسکین و غضب و زور و زبانی
و بی ادبی اگر در خود این احوال بیند یاد دیگری این آیت

تعبه غضب

بخواند

بخواند بسیار که زایل شود السادس و الستون
قوله عز وجل وإن يمسك الله بضراً ولا
كاشف له إلا هو وإن يمسك بخيراً فهو
على كل شيء قدير و هو القاهر فوق
عباده و هو الحكيم الخبير حکیم میفرماید از جهت
کسی که غمگین باشد و دل شک و بهوم بسیار برود کرده باشد
اگر سببش داند و اگر نداند این آیه بخواند در آن وقت
که در جامه خواب رود و سونت نوبت و بخشنده که زایل
شود السابع و الستون قوله عز وجل
إنما أنت نبأ نبيهم الذين كذبوا و الموتي
يبعثهم الله ثم إليه ترجعون حکیم میفرماید
جهت کسی که در دوستی باشد یا فتنه باشد سه روز سوره

بدرستگاه

۷۵
دارد و بشتد و ماست کاوروزه بکشید و نیم شب بخیزد
و بر میان دست راست خود نویسد بقلم نجاس بزعفران
کلاب و بزبان بلبید هر نوبت نافع بود الثامن و التسون
قوله عز وجل ولو شاء الله لجمعهم على الهدى
فلا تكونن من الجاهلین الا قوله لا تعلمون
حکیم میسر نماید این آیات عظیم قدری بزرگ دارد و هر که
چهل روز روزه دارد و بنام جو و نمک از مال حلال افطار
کند و تره و بهر شب سوره انعام سه بار بخواند و چون
بدین آیه رسد مگر کند و در هر نوبت چون تمام کند
چهل نوبت صلوات بر خواجه کاینات صلی الله علیه و سلم
فرستد سر ج از خدای تعالی خواهد و اگر مرده باشد حاضر
شود و خردید و سخن بگوید و احوال باز نماید از مرده خواهد

التاسع

۷۶
التاسع و التسون قوله تعالى فلما نسوا ما ذكروا
به فتحنا عليهم ابواب كل شئ حتى اذا فرجوا بما
او ترأخذنا هم لنعبة فاذا هم مبسورون
فقطع دایر القوم الذين ظلموا و الحمد لله
رب العالمین حکیم میسر نماید جهت خراب کردن
ظالمان و توفیق ایشان و بیخ و بنیاد ایشان بر کندن اگر
خواهی استخوان تیز تر بران تسان و این آیات بران نویسد
در زم بکوب و در خانه ایشان پیوستند که خراب شود و اگر کباب
ریمان بر پشت کاشی نهند و با آب زیره بشوید و در خانه کتک
و آب باشد یا شند همه ببرد السجون قوله عز وجل
وعنده معارج العین لا یعلمها الا هو و يعلم ما
البر و البحر و ما سقط من ورقه الا یعلمها

چهارم بران
حکیم

وَلَا حِبَّةٌ فِي الظُّلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا دُطْرًا وَلَا
يَابِسًا إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ إِلَى قَوْلِهِ الْحَاسِبِينَ
 مگر که بر گوئی نویسد و در زیر سر خود همدیگر خیزی که بر دست
 شده و باشد یا در کاری که نزد مانده باشد و تیر باشد و متره گذشته
 از خدای تعالی خواهد روا شود و مگر که نویسد بر پهل و بسند و با
 بختند یا نماید که پیدا شود مگر که در رسد حکمت و احوال
بِأُولَئِكَ كُتِبَ الْحَادِي وَالسَّبْعُونَ قُلْ مَنْ يُحْكِمُ
مَنْ ظُلُمَاتِ السِّرِّ وَالْحَجْرَتِ عَوْنَهُ تَصَدَّقًا
وَرُخْفَةً لِيُنِجَ الْجَنَّةَ مَنْ هَذِهِ كَلْبُونِ مَنْ
الشَّاكِرِينَ قُلْ اللَّهُ يُحْكِمُ مَنَّهُا وَمَنْ كُلُّ كَرِيمٍ
ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْكِرُونَ حکیم میفرماید چنان در دریا
 نشینند هر وقت که دریا بجوش آید و امواج مشلاطم گردد

آنگاه

بگردد خوب و بدی
برایند حاجت

نشنین
که دریا

بیم بپاک باشد و بر کاغذ نویسد و بر دریا بکشد ساکن شود و بعد
 خدای تعالی الثانی و السبعون قوله تعالی قل ان
مَنْ دُونَ اللَّهِ مَا لَا يَفْعَلُونَ وَلَا يَضُرُّنَا نَزِدْ
عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي
اسْتَوْتَنَاهُ الشَّيَاطِينِ فِي الْأَرْضِ حَسْرًا إِنَّ
لَهُ أَصْحَابًا يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ امْتِنَا
قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأَمَّا الْغُلَامُ
الَّذِي كَفَرَ بِالْعِيسَىٰ لَمَّا جَعَلَهُ نَبِيًّا فَقَتَلَهُ
أُولُو الْأَيْدِي وَالْجَاهِلُونَ الْأُولَىٰ لَمْ يَكُنْ
إِلَّا بَشَرًا مِمَّنْ خَلَقْنَا وَإِنَّمَا كَانُوا أَهْلًا
بِالْحِسَابِ وَإِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ فِتْنَةً أَلَيْسَ
بِإِسْرَائِيلَ إِذْ قَالُوا إِنَّهُمْ كَانُوا إِتْرَافًا
وَأَخْرَجْنَا لَهُمْ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ وَجَعَلْنَاهُ
آيَةً لِلْعَالَمِينَ وَإِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ فِتْنَةً
أَلَيْسَ لَكُم مِّنْ آيَاتِنَا آيَةٌ وَإِنَّمَا كُنَّا
لَكُمْ فِتْنَةً لِّمَن كَانَ حَسْبُهُ عِيسَىٰ ابْنَ
مَرْيَمَ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِلْعَالَمِينَ وَإِنَّمَا
كُنَّا لَكُمْ فِتْنَةً أَلَيْسَ لَكُم مِّنْ آيَاتِنَا آيَةٌ
وَإِنَّمَا كُنَّا لَكُمْ فِتْنَةً لِّمَن كَانَ حَسْبُهُ
عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ وَجَعَلْنَاهُ آيَةً لِلْعَالَمِينَ
 و سرگردان گردانیدن ایشان بتانندیکاره پوست
 که در خشک و بکاره بر پر کار با خاک شده بیستی بیرون آید
 و بر سر راهی که گس آنجا بگذرد و این آیت در میان دانه
 نویسد و نام در زد و نام مادرش بایام که بخفته و نام مادرش

کلمه در دو آیه است که در
نویسد

79
پرون دایره برخواستی نویسد و در اینجا دفن کند که در نزد
و کنجیه میخورند و باز آید باذن الله تعالی الثالث
و السبعون قوله عز وجل وكذلك نزل
ابراهيم ملكوت السموات والارض وليكون
من المؤمنين فلما حزن عليه الليل رأى
كوكبا قال هذا ربي فلما افل قال لا احب
الافلين الى اخره آية حکیم معنی باید جهت هدایت
و صواب کلمات بر صفحه چینی که بزعم آن نویسد و با کلام
شوردد و باز خورد و هدایت یابد و مر که بقول خواهد خواند
یا الهیه نویسد کلمات زعفران بنویسد و سحر و سحرها
در اینجا ساید و در چشم کشد بقول باید پیش بلوک و خلاق و اگر
مفاحت طلبید در طوماری نویسد و اگر بر کاغذ بزعم آن در آب

ایمنون در آن جو شایده باشد و بناشتا چهار چهارشنبه
کجیم بخوراند معهود کرد و الرابع و السبعون قوله تعالی
و لوتری اذا اطالمون فی عمات الموت و الملائکه
باسطوا یدیهم اخر جزوا انفسکم التوم تجزون
عذاب الهون بما کنتم تقولون علی الله
عین الحق و کنتم عن آیاتہ تستکبرون
و لقد چشموننا من ادی کما خلقناکم اول
مره و ترکتکم ما حولنا کم و ناء طه و کرم و ما
نری معکم شععا کم الذین زعمتم انهم
شركاء لقد تقطع بینکم وصل عنکم ما کنتم
ترغمون حکیم معنی باید اگر کسی او دشمن قدیم باشد
و بروی تسلط یافته باشد و زیان دومی میرساند بر ک

کند و سخن

صفحات بسیار و در کتبش از طلوع خاک که کسی پسند
وز بهر برک نام دشمن بخوبی و در روی دیگر بخوبی این آیات
را و نهان کند خاک که کسی در آن پسته و در ای ای اذاز و
که دشمن از آن آب بخورد که عجب است پسند الخ اس
والتسعون قوله تعالى ان الله فالت الحى النوى
بخرج الحى من الميت وخرج الميت من الحى ذلكم الله
فانى يؤكلون حكيم سعيد بايد جهت زراعت دو دهان و پود
آمدن میوه بخوبی بر آن ظاهر بخوان و کافور و مرص
خواهد زد آنها نجا هذره و برود و مبارک باشد میوه
او خوش گردد و اگر آب آن بیج درختی رود مبارک باشد
السادس والسبعون قوله عز وجل فالتق الاصباح
وجعل الليل سكنا والشمس والقمر حجابا لذلك

کده زراعت

مسر

تقدیر

تقدیر العزیز العلیم وهو الذی جعل للکرم
الحزمر لعلهم یأمن بها فی ظلمات البین والجزر
قد فضلنا الایات لفقیر علمون حکم سفید
جهت سلامت کشته تا در دریا از آفات مر که نقش کند
بر کتبه از جو بسج روز آدینه و ظاهر باشد و در پیش
کشی رود سلامت یابد و مر که این آیات بر کتفین انگشتین
لاجر روی نقش کند در روز چهارشنبه در ششم ساعت جا
اورد و استود و قبول و محبت در چشم طایق یابد السابع
والتسعون وهو الذی انزل من السماء
ماء فاخرجنا به نبات کل شیء فاخرجنا منه
حصرا فخرج منه حثاثر الکبا و من الخث من
طلعها متوان داینه و حبات من اغراب الزیتون

بهر کس در دریا

وَالرَّيْحَانُ مُتَشَابِهًا وَعَيْنٌ مُتَشَابِهَةٌ الطَّرِيقُ إِلَى
شَرِّهِ إِذَا امْتَرُ وَيَعْنِي ذَلِكَ كَلَامَاتِي
لِقَوْمٍ يَعْتَمِدُونَ حکیم میفرماید هر که بگوید بر بوی طبع
 ساعت که خواهد بود و در جبهه یا در جوی اندازد خدای تعالی سوره
آن خوش کند و دفع مجموع آفات از آنجا کند التَّاسِعُ
وَالسَّبْعُونَ قَوْلُهُ تَعَالَى وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ خَلْقَ
صَعُرَ وَشَاتٍ وَالنَّخْلِ وَالرِّزْقِ مَخْلُفًا لِرِوَانِهِ
الرَّيْحَانُ وَالرَّيْحَانُ مُتَشَابِهًا وَعَيْنٌ مُتَشَابِهَةٌ
كُلُّ مَنْ مَمَرَهُ إِذَا امْتَرُ وَالْوَأْتِ أَحَقُّهُ يَوْمَ
حِصَادِهِ وَلَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ
 حکیم میفرماید جهت نیایدی در میوه و سبزی حیوان سلامت
 ایشان بنویسد بر شکر از جوی زیتون در آن آستان

۸۳
 کلمه در دهان

۸۴
 باغ بنهد و از جهت حیوانی بر پوست عوج و باغ کرده و بر کون
 حیوان او بر ذوق تعالی برکت و سلامت بر بخشد التَّاسِعُ
وَالسَّبْعُونَ قَوْلُهُ تَعَالَى قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ذُنُوبًا قَدْ مَلَكَتْ أُنُورًا هَيْمًا خَفِيًّا
وَمَلَكَاتٍ مِنَ الْمُنْفَكِينَ حکیم میفرماید هر که تلاوت
 این آیه بسیار کند خدای تعالی او را از حیل و ضلالت
 برماند و شتر طلمان از وی دفع کند و هر چه بر کاس خوب
 کرد که در آستان نوید و آب از آنجا بخورد کسی دهد که ایشان
 را اوجاع باطن باشد همچون سبزه و دل و کمر شفا یابد و اگر
 بر شکر از نقره نقش کند و در آب اندازد و بدان آب
 رده زده روی بشوید چشم او خوش گردد التَّاسِعُونَ قَوْلُهُ
 تعالی حکیم میفرماید که جهت ولایت و حکم و اتباع و هر چه

۸۵
و عبت باشد در قضا یا در پاژه لغزه نقش کند روزی یکین
انگشت ترین نهند سیرت او خوب شود و بدیر و صواب روشن
کرد و مصالح خلق بدست او گذارده شود الحادی و الهامی
قوله تعالی و لقد مکناکم فی الارض و جعلنا
لکم فیها معاش فیلذنا تشکر و ان حکیم مفسر بلید
که خاصیت این آیه از جهت کثرت روزی بسیاری
معیشت بنوبه بعد از نماز آینه در آن وقت که مردم
از نماز بیرون می آیند و بنشینند در خانه یا در جایی که باشد
روزی در برکت زیاده کرده و قوله تعالی فیما اغریتمنی
لا تعدن صراطک المستقیم حکیم مفسر باید که
خواص این آیه از خرابی خانه های طالمان و مسعدیان و قطع
ایشان مگر که این عمل خواهد روز شنبه پیش از طلوع آفتاب

بکوه

۸۲
بکوه رود و سه برک درخت استانند بن بر سه برک
این آیه بنویسد هم روز شنبه در ساعت چهارم و یکجا
رار ما کند تا خشک شود و در سایه آنگاه بگوید و در آن موضع
که خواهد باشد قوله تعالی یا نبی ادم قد انزلنا
علیکم لباسا یواری سواتکم و ریشا و لباسا
اللقوی ذلک حیرا ذلک من آیات الله
لعلهم ینکر و ان حکیم مفسر باید مگر که خواهد که توبه
و طاعت کند پیراهن نونید و زرد پوشد چون ماه در
زیادت و دور کعبت نماز بگذارد و و شکر حق تعالی کند
و این آیه بر جامی آبگینه نویسد و بر بوغن زیتون و کلاب
شوردد و در بدن و روی خود مالده و بعد از آن بر برک زیتون
نویسد و در کمر پان آن پیرهن نهند عمر او در طاعت و عبادت

کذره الرابع والثمانون قوله تعالى يا اي ادم
 خذوا زينتكم عند كل مسجد واكلوا وشربوا
 ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين قل من جرم
 زينه الله التي اخرج لعباده والطيبات من
 الرزق قل هي للذين امنوا في الحياه الدنيا
 خالصه يوم القيمة كذلك فضل الايات
 ليعلموا يعلمون حكيم سعيد ما يد جهت زهرهای مثل
 وگرنده چشم زخم و جادویی بنویسد بر آنا اظا هر باب انکوز
 سیند و زعفران و زعفر و باب سرد بنویسد هر که از ان آب
 بخورد از مجموع مسمومات ایمن گردد و هیچ دری گزند بروی
 نرساند و اگر در خود مالده چشم زخم و جادویی بروی کارکنند
 البته الخامس والثمانون قوله تعالى قال ادخلوا

بگردد بر این طایفه

فی امر قد خلت من قبلکم من الجن والا
 فی النار كلما دخلت امة لغنت اجتهها
 حتی اذا دارکوا منها جميعا قالت اخر لهم
 لا ولی لهم زینا هور لاجل اصلونا فاناهم عننا
 ضحفا من النار قال لكل ضعف ولكن لا
 تعلمون حکیم سیر ما بد هر که او ششمی باشد و خواهد کرد
 زندان افتد و یا آن در شمن جایی در زندان باشد و خواهد
 که در آن جای باشد این ایات را بر پوست بز بنویسد و باغنه
 کرده بنویسد و نام مادرش را بد کند و بنویسد مکتبا مکتبا
 مکتبا یا فلان ابن فلان لبنا لبنا سطا سطا سطا
 بلا بلا زوال یا فلان بن فلان سه بار در زیر
 در آن موضع دفن کند در آن جایی که هست باشد قوله تعالى

بگردد بر این

و بگوید

فَأَمَّا إِنِّي مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَّحٌ فَسْتَعِزَّ بِاللَّهِ
إِلَى قَوْلِهِ فَإِذَا هُمْ مَبْجُورُونَ حکیم میفرماید
که خواص این آیات همت ترس و خوف و دوست داشتن
و خیال فاسد و لرزاست هر که را ازین احوال خبری باشد
نبودید باب مورد و آب سبب روز جمعش از طلوع
آفتاب در سمت برکن خورد و در هر روز یکی خورد
برد و یک حبه آب بر بالای آن خورد ازین برکنها
خواص یابد قوله تعالی أَمَّا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ
إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحَلِبَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلَمَّتْ عَلَيْهِمْ
آيَاتُهُ إِذْ أَنْزَلَهُمْ آيَاتُنَا رَعَى رَبَّهُمْ قُلُونَ حکیم
که همت کن که دل او سخت بود و موعظه نشنود و فعل
یکن از دور وجود یابد ستان جو باک سفید بگوشه

بگوشه و خوف

سختی
تجدید دل

و ارد کند و از ان قرصی سازد پی نمک و پیش از طلوع
ببرد و این آیه بر روی بنویسد قبل خشک بیداد سنت بار و
در ان روز دوزه دارد و افطار بدان قرص کند این احوال
از وی زایل گردد و دلش نرم شود و کارهای خیر از وی
آید التَّامِينَ وَالْثَامُونَ قَوْلَهُ تَعَالَى وَمَا جَعَلَ
اللَّهُ الْآبَشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا
النَّفْسُ الْآمِنُ عِنْدَ اللَّهِ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
میفرماید که روز سبت و سمن شهر رمضان بنویسد و در زیر
انگشترین بند هر که آب از ان انگشتر بنوشد همیشه
دل خوش و شادمان و طیب النفس باشد و بر دشمنان
مصور باشد التَّاسِعُ وَالْثَامِينَ قَوْلَهُ تَعَالَى
وَإِنْ يَرِيْدُوا حَيَاتُنَا فَقَدْ خَلَقْنَا لِلَّهِ مِنْ

a.

قَبْلَ مَا تَكُنْ مِنْهُمْ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ حکیم مفسر ماید
 جهت شتر سلطان جبار و ظالمان و مستی و ان بنویسد
 در اول روز آدینه رمضان در میان نماز پیشین و دیگر
 طهاره بر کوی چشم یا بر چشم سینه یا سبز یا زرد بیشک
 و زعفران بنویسد چنانکه طاقیه از ان بتوان ساخت و هر که ان
 طاقیه پیوسته همیب شود و از شتر این همه احوال امن شود
 و دشمن بروی متعطف گردد و احوال و صلاح بخیرید
شود السعون قوله تعالى الان خفف الله
عنكم و علم ان فيكم ضعفا فان يكن منكم مائة
صابرة يخليها لثنتين و ان يكن منكم الف
يخليها الفين باذن الله و الله مع الصابرين
 حکیم مفسر ماید که بعد از نماز آدینه بخواند وقتی که از شغال فارغ

شود

شود که انی احوال از وی زایل شود الحی دعی السعون
قوله تعالى يريدون ان يطفئوا نور الله
ماوتوا ههيم و ياب الله الا ان يتم نوره و
لو كره الكافرون حكيم حکیم مفسر ماید هر که این آیه بر جام
 ابلقینه بنویسد بزعفران و خون می نویسد عود تازه بخور کند
 هر وقت که محتاج شود اندکی در میان هر دو ابرو مالده دوستی
 و قبول و تقویت او در دلها مردم سپنزیاید و اگر بنویسد بر
 پوست آهوز بزعفران و کلاب و بدان عود و عنبر بخورد
 کند و در باره وی زن مامردند و این مجموع احوال باید التا
و السعون قوله تعالى و لو ارادوا ان يخرجوا
لاعدوا له عداة و لكن كره الله ان يعاقبهم
فنههم و قيل اعدوا مع القاعدین

کجه محبت

کجه درد و کفنه

۹۳ حکیم میفرماید این درزه و سبزه که کجیته و مرکه خواهد که سفر کند سی
دستوری و پنجاهتس بنویسد بر پاره رکوبی که کرد بریده باشد
از میان جامه معصومه کرد اگر دان بنویسد فلان بن فلان
جایی که افزیده آورانه بنید و می آهین بر میان رکوزند در
زمین و سبوت ندوزد کجیته باز کرد و الثالث و السعون
توله تعالی لعن جاکم رسول من افنکم عرس
عليه ما عنتم حرص عليكم بالمومنين رؤف
رحيم فان قولك فقل حسبي الله لا اله الا هو
عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
حکیم میفرماید حبت اعطاف دلها که از وی مدرض کشته باشد
و منع کید دشمن و خود مرست آدینه نیم شب سی بار بخواند
در آخر هر نوبت بگوید یا رب انت حسبي علا فلان

حکیم میفرماید

۹۴ دل آنس بروی نرم کرد و دواز کید دشمن امین کرد و الرابع و
توله تعالی الراتلك آيات الكتاب الحكيم اكان
للناس عجباً ان اوحينا الى رجل منهم ان انذر
الناس و لبش الذين امنوا ان لهم قد صدق
عند ربهم قال الكافرون ان هذا لخرصين
الى قوله انذرتك كرون حکیم میفرماید اگر کسی خواهد که خطای
را در امن و طاعت خود کرد و مقبول القول کرد و حاجت او
روا کرد و دست او در همه کارها قوی کرد سه روز از ماه شعبان
که از ایام البیض خوانند روزه دارد و سبزه که در روزه
کشتید و بان بلغور و روی بقبله آرد و خدایر ایام کند و صلوات
بر محمد علیه السلام فرستد تا وقت نماز خنق و چون نماز خنق
بگذارد شیخ تقدیر میکند و بنویسد بر کاغذ یا بامور

حکیم میفرماید

در غرغان و بزیر سر نهند و بختند چون صبح بر آید ناز کند آرد
 کتوت بردار و در میان مردم بیرون آید سر خیزد بگویدیم باید
 و میان مردم مهیب و صاحب قبول کرد و باذن الله سبحانه و تعالی
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَالَ تَعَالَى وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
دُعَاؤًا لِحُجَّتِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلْيَاكُفُّهَا عِندَ
ضُرِّهِ مَنْ كَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ائْتِرْمَتِهِ كَذَلِكَ
رَبُّنَا لِلْمُؤْمِنِينَ وَمَا كَانُوا يَعْلَمُونَ حکیم میفرماید
 در دهل و ساق و پاها مگر که بنویسد بر پایه مغال و بر غنیمت
 فلسطین بر کند و بر بالای آن خاکستر گرم ریزد و بدین غرض
 آن موضع در در اما بلد سود دارد و اسدس و التسعون قوله تعالی
قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمُ السَّمَاءَ وَ الْأَرْضَ مِنْ مَلِكٍ السَّمْعِ وَ الْبَصَرِ
لِيُبَادِرَكُمْ مِنْ خُرُوجِ مِنَ الْمَمِيَّتِ وَيُخْرِجَ مِنَ الْمَمِيَّتِ

کند و در دهل

مِنَ الْحَيِّ وَ مَنْ يَدَبِرُ الْأَمْرَ فَيَسْقُوتُونَ اللَّهُ هُجَلٌ
أَفَلَا يَتَّقُونَ حکیم میفرماید جهت آسانی حمل در رکوش
 و کشدن در روزی هر که بنویسد بر پوست کدوی شیرین بر بازوی
 راست زن حامله بنزد که وضع می نهد و در رحمت باشد بروی آسانی
 کرده و اگر بر بستره نوزید و باب کند تا بشوید بعد غسل صافی
 کرده و با تش اندک گرم کند و سه قطره در گوش جگاند و در
 ساکن کرده و اگر نوزید بر کاغذ و در رکوشی کبود بنزد و بر بازو بنزد
 روشی بروی کشته کرده کرد السابغ و التسعون قوله تعالی
يَا أَيُّهَا النَّاسُ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِّنْ رَبِّكُمْ وَ شِفَاءٌ لِّمَا فِي صُدُورِكُمْ وَ هُدًى
و رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ قُلْ يُفَضِّلُ اللَّهُ وَ بِرَحْمَتِهِ فَلِذَلِكَ
فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ حکیم میفرماید جهت دردم

سه نعلی حمل
کند بر آن

کند بر در حکم

کتابخانه مجلس

بسیاسی بنویسد و بآب ساق بنویسد و اندک شکر طرز اضا
 آن کند مرجمه بخورد و در پنج نغمه و دل از وی زایل شود الثامن
 و السون قوله تعالى فلما جاء السحرة قال لهم موسى
 ما جئتموه بالسحر ان الله سيطله ان الله يصلي
 عمل المفسدين حكيم ميفر مايد حمت جادوي که ازان
 عاجز گشته باشد ازان و مرد بستاند یک جره آب باران
 که در کلاه باریده باشد جاکه جبا که همکس نمیند و یک جره آب
 معطل که ازان آب برند و از درختی که آنرا میوه نباشد و بر کمان
 اندازد و این آیه بر کاغذ نویسد و در آن آب بنویسد و شب در کنار
 یا آبی بزرگ بنشیند و پا بپا در آب کند و آن بر سر ریزد
 جادویی بر وی کار نکند و باطل گردد بادن آمدن تعالی التاسع
 و السون قوله تعالى وان يمسك الله بصرة فلا كاشف

کتابخانه
مجلس شورای ملی

لله الا هو وان يردك الخين فلا راد لفضله نصيب
 به من يشاء من عباده وهو العزيز الرحيم
 حکیم مفر مايد حمت رجبها و تقم رجب نقش کند بر پاره سکر طرز
 سوزن آهنی در آب بگذارد که وقت سحر از جوی روان گرفته باشد
 و ازان بخورد و گوید قوله الحق و وعده الصدق وهو الثانی
 و المعافی و المایده قوله تعالی المر کتاب احکمت
 امانه ثم فضلت من لدن حکیم خیر الا تقدیر
 الا الله اننی لکم منه نذیر فقیس وان استغفر
 و کفر ثم توبوا الیه متبعکم متاعا حسنا الی
 اجل مسمى و موت کل دینی فضل فضله وان تکرر
 فانی اخاف علیکم عذاب یوم کثیر کثیر الی الله
 حی جبرک و هو علی کل شیء قدیر حکیم مفر مايد

۹۹
 جهت حفظ حکمت و بلاغت و هم وزیر کی سرکه بنویسد بر کاغذ
 بزیمشک و کلاب و ورق را بلب جا بهی که ازان جوی
 آب روان باشد که بد رحمت دهند سرکه چهار روز باید آید و
 بدین نوع بکار برد دلش جهت علوم گشوده گردد و هر چه خواهد
 بیاموزد الحادی بعد مایه قوله تعالی و قال ان
ینها ینسم الله حجر لهما و من سها ان ربی اعفون
 و حکم حکم گوید جهت نگاه داشتن کشتی در دریای امانات
 و عمامت سرکه بر تخمه ساج نقش کند و بر جوب بادبان بچ
 بدوزد سلامت باشد الثانی بعد المائنه قوله تعالی
انی توکلت علی الله ربی و کفر ما من دابته
 الا هو لانه با صحتها ان ربی علی صراط
مستقیم فان توکلوا فقد ابلغتکم مما ارسلت

به النکمر و یستخلف ربی قوماً عنکم و لا
 تقصرون له شیئاً ان ربی علی کل شیء عظیم
 حکیم میفرماید جهت آنکه از نیز مردم و پادشاه و ظالم و غیره
 آدمی ازان ترسد مداومت خواندن آن نماید مش از آنکه در
 خواب رود و در بیداری و در شب روی و پیش از انقاب
 و بعد از نماز فرضیه مجموع آفات از وی زایل گردد و در سوز
 دلش بریزد و از همه آفات دنیا نیز امین شود و اگر بنویسد
 و بر یک سبزد از آفات و عارضه امین گردد الثالث
 بعد المایه قوله تعالی و قال الملک استوی به استخاضه
لیفسی فلما کلمته انک التزم لذنوبنا ملکین
 امین قال اجعلنی علی خیر این استخاضه
حفظ علیکم و کذلک مکالمه یوسف فی الهم

کلمه از امین و سبزه

که هر مصلحتی باشد

تَبَوُّوا مِنْهَا حَيْثُ رِشَاءٌ لَكُمْ وَ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ رِشَاءٌ
وَلَا تَنْفَعُكُمْ اَجْرُ الْمُحْسِنِينَ حَكِيمٌ مَا يَذَرُ
 اُمَّةً اَوْ عَمَلًا مَعْطَلًا مَائِدَةٌ بِاسْمِهِ وَعَمَلٌ خَوَّاهُ رُزُقًا خَشِيئَةً وَرُزُقًا
 اَدْنَى رُزُقَةٍ وَارِثِيَانِ نَارِشَيْخِيْنَ وَدٰىكِرًا نَارِثِيَانِ بَارِئًا
 اَتَمَّ كُنْزٍ وَرُزُقَةٍ يَدُوْجُوْا وَنَارِضِيْنَ يَكْتُمُوْنَ وَدٰىكِرًا
وَدٰىكِرًا رُوْدُوْجُوْا وَنَارِضِيْنَ وَدٰىكِرًا وَدٰىكِرًا
بَارِئًا وَصَلَوَاتٍ بِرَّسُوْلٍ صَلٰى اَسَدٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَسٌ وَنَارِضِيْنَ
 مَا يَدُوْجُوْنَ بِرَّيْزٍ وَبِنِيَّتِ اِنَّكُم طَلَبٌ وَلَعَدَى بِرَّكُنْ نَكْنَدُوْ
كُنْ رَابِرًا دَرِخَانَةً خُوْدًا وَيَزِدُ حَدَاى عَزُوْجَلٍ اَوْرَاقَتِ
دِهْرِ بِرَّهْرِ طَلَبٌ كُنْ وَبِرَّهْرِ بِنَا وَيَزِدُ حَدَاى عَزُوْجَلٍ اَوْرَاقَتِ
سَرِيْحَانِ بِاسْمِهِ الرَّابِعُ عِشْرُوْنَ اَلْمِائَةُ قَوْلُهُ لَقَدْ
قَالُوْا اِنَّ اللَّهَ لَقَدْ اَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَ اِنْ كُنَّا

لِحاططين

لِحٰطِطِيْنَ قَالَ تَرْبِ عَلَيْكُمْ النُّوْمُ لِغَفْرِ اللَّهِ
لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ اِلَى قَوْلِهِ اَجْمَعِيْنَ
حَكِيْمٌ مَا يَذَرُ مَعْطَلًا مَائِدَةٌ بِاسْمِهِ وَعَمَلٌ خَوَّاهُ رُزُقًا خَشِيئَةً وَرُزُقًا
اَدْنَى رُزُقَةٍ وَارِثِيَانِ نَارِشَيْخِيْنَ وَدٰىكِرًا نَارِثِيَانِ بَارِئًا
اَتَمَّ كُنْزٍ وَرُزُقَةٍ يَدُوْجُوْا وَنَارِضِيْنَ يَكْتُمُوْنَ وَدٰىكِرًا
وَدٰىكِرًا رُوْدُوْجُوْا وَنَارِضِيْنَ وَدٰىكِرًا وَدٰىكِرًا
بَارِئًا وَصَلَوَاتٍ بِرَّسُوْلٍ صَلٰى اَسَدٌ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَسٌ وَنَارِضِيْنَ
مَا يَدُوْجُوْنَ بِرَّيْزٍ وَبِنِيَّتِ اِنَّكُم طَلَبٌ وَلَعَدَى بِرَّكُنْ نَكْنَدُوْ
كُنْ رَابِرًا دَرِخَانَةً خُوْدًا وَيَزِدُ حَدَاى عَزُوْجَلٍ اَوْرَاقَتِ
دِهْرِ بِرَّهْرِ طَلَبٌ كُنْ وَبِرَّهْرِ بِنَا وَيَزِدُ حَدَاى عَزُوْجَلٍ اَوْرَاقَتِ
سَرِيْحَانِ بِاسْمِهِ الرَّابِعُ عِشْرُوْنَ اَلْمِائَةُ قَوْلُهُ لَقَدْ
قَالُوْا اِنَّ اللَّهَ لَقَدْ اَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَ اِنْ كُنَّا

بشود بعد از آن مجموع دارو بادین آب نوبه پنجم بساید

۱۰۴
یکبار چون خشک شود بجا برود در چشم من را سود دارد
الحامس بعد المایه قوله تعالى فلما دخلوا على يوسف
اوى اليه التوبة وقال ادخلوا مصر ان شاء الله
امين و رزغ ابوك على العرش و خرد الله
سجدا و يا ابت هدا تاريل روياي من قبل
قد جعلها ربي حقا وقد احسن لي اذا اخرجني
من السجن و خاف بكم بين اخوتي ان تاتي لطيف
لما يشاء الله هو العليم الحكيم حكيم مريد
اگر کسی در زندان بسیار مانده باشد بطلب یادشغنی باشد او را
نویسد و بر بازوی است بندد و بسیار خواند اگر در زندان
باشد جداش باید السادس بعد المائة قوله تعالى
المولى آيات الكتاب الحكيم و الذي انزل

که در زندان

البيك

۱۰۵
اليك من ربك الحق و لا كمن اكثر الناس لا
يؤمنون الله الذي رفع الله السموات بعين
عمد تر و نهانتر استوى على الارض و النحر
الشمس و القمر كل يجري لا خجل مستمى يدبر
الامر يفصل الآيات لعلمك بلقاء ربكم
تؤمنون الي قوله تفكر و ان حكيم مريد
خانههای خراب و تجارت و عمارت املاک و درگاههای
معتل بنویسد و در چهار بار کان آن موضع دفن کند که خاست
روا شود السبع بعد المائة قوله تعالى الله يعلم
ما تحمل كل شيء و ما تعظ الأرحام و ما ترد الأعداء
كل شيء عنده بمقدار العالم العيب و الشهادة
الكبير المتعال حكيم مريد که روز دوشنبه روزه

که خانههای خراب

دارد و با طهارت بخفتد و با باد در روز شنبه پیش از طلوع این
آیات بنویسد و بر کوهی سر بریزد بکباب خالص در غفران و
عنبه و عود بخورد و در حوضه نهند و سر آن حوضه بپوشند و به بند
و بردار و جنانکه هیچ کس ننهد و آفتاب اینتره بنید و چون شب چهار
شنبه باشد بعد از نماز خفتن بخوابد و بگوید یا عالم
الغیبات یا من هو علی کل شیء و خدا یا کند
تا خواب رود کسی بپاید و خبرش دهد از آنچه خواهد و اگر آن
شب نیاید در پنجشنبه روزه دارد و شب آدینه بخان
کند که در شب آدینه بپاید کسی و از آنچه خواهد خبر دهد که در شکم
حامله چیست و موضع دفاین و قدم غایب و برنجور که از
ریخ کی خلاص یابد و مانند الشامن بعد المایة قوله
تعالی انزل من السماء ماء فالت اودیه

۱۰۵

بکفر دادن

بقدر

بقدرها فاحتمل السیل ربدار ابا و ممانتو
قد ون علیه فی النار ابتغاء حيلة أو متاع زبد
میشه كذلك يضرب الله الحق والباطل
فاما الزبد فید هب حفاء و اما ما یففع
الناس فمیکت فی الارض كذلك يضرب الله
الامثال الذین استجابوا لربهم الحسنی
والذین لم یستجیوا له لو ان لهم ما فی الا
رض جمیعاً و میشه معه لیفتد و به اولیک
لهم سورة الحساب و ما ویهم جهنم و من
المهاد حکیم معین ماید بر که خواهد که علم کیم بیدار این
آیه را جهل شان روز هشتاد بار بخواند و چون در خواب
رود بگوید یا مظهر العجایب و معلم الانسان

۱۰۴

علم کیم

۱۰۷
مَالَهُ تَعْلِيمٌ وَمَعْنَى الْبَائِسِ الْفَقِيرُ وَدَلِيلُ الْحَائِرِينَ
أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يُطْلَعُنِي عَلَى مَا عَقَدَ الصَّيْبُ
 علیه در خواب یا در بیداری کسی پیش او آید و او را ارشاد
 کند و آنچه خواهد او را بیاموزد و اگر کسی را احلاق بد باشد
 و خواهد که از بدن خود بیرون کند و اخراضی داشته باشد
 و خواهد که از بدن خود بیرون کند نیم رطل غسل ستاند که گشت
 بنزیده باشد و نیم رطل دو شتاب الکوثری و نیم رطل آب کرفس
 و این آیات طهت کحت نحاس بونیه و به آب باران بشوید
 پس بیرون رود زبانی که سبز باشد وقت سحر و مقدار سه
 وقت از آن آب بخورد و اگر کسی بد و تن را بدان مماله و چون
 آفتاب بر آید بشوید با آب جامی که آفتاب بنزیده باشد
 سه روز که مجموع در نماز ایل شود التائب لعبد المایه

۱۰۸
قَوْلَهُ تَعَالَى وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ لَوْ أَنَّ لَهُمْ
مِائَةَ أَرْضٍ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَرُوا
بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادِرُ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ
عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي
الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ الْآخِرَةِ
 کند و هلاک گرداند و احوال او معکوس شود و بیخ و بنیاد
 او برکنند و او را میان قوم و اهل انجوار ذلیل گردانند و روز
 هفت و هشتم ماه روزه دارد و بنان جو روزه کشید و نیم
 شب بر خیزد و در تاریکی سخت در پابان فقر خالی یا بر بام

کسری از زبان
 کسری از زبان

خانه که چکس در آنجا باشد و کجا لبان و سوزن بخور کنند
 و این آیه را نه بار بخواند و در آخر هر نوبت بگوید فلان بن فلان
 حال او محکوم شود و روشنی چشم او کم کرد و پای او برینج تا
 مگر دو و بد و آن رسد که کجا ران و عدنان رسیده باشد و همیشه
 حال او را کند شود باذن الله تعالی العاشرة بعد المائیه
قوله تعالی کتاب انزل لنا الیک لخرج الناس
من الظلمات الی النور باذن ربهم الی صراط
العزيز الحمید الله الذی له ما فی السموات
وما فی الارض و اول للکافرین من عذاب شدید
 الی قوله العزیز الحکیم حکیم مفسر ماید جهت بزرگی
 رعیت باشد یا ملکی یا عالمی که صلاح رعیت خود کند و در
 خود در آورد و اگر روی ممتد شوند و معلمی که خواهد که بفهم

رساند و ضاحت کرد و کان افزاید دست و شبهه از اعتقاد
 فاسد پروان آورد اکنس که خواهد که رعیت مطیع او شوند
 این آیت باب نادری که پاک باشد جمل بار بخواند و آن
 آب را در آن مجلس کفی نشیند بر دیوار پشت مذبحا کند بر زمین
 نرسد و این عمل بدست خود کند و کسی حوالت کند بعد از آن
 عجاپ باشد از طاعات ایشان او را خدمت کردن
 سه بار بخواند مجموع حیوان و حشرات اذان زمین و موضع
 بروند الثالث عشر بعد المائیه قوله تعالی الذکر کف
ضرب الله مثلا کلمة طيبة کثیرة طيبة اصلها
ثابت و فرغها فی السماء نزلت اکله کل
حین باذن ربها و ضرب الله الامثال
للناس لعلهم یتذکرون حکیم مفسر ماید

کدافت میوه در

مرکز باغی باشد و میوه بدان حاصل آید این آیت بر آن خوانند
بر آب برک مورد که بکائیده باشند میت و یکبار در گشت
وزرع سفینند و در پنج درختان ریزد از آن آفت زایل شود
و میوه خوش گردد و برکت اندازد و الا ربع عشر بعد المائة
توله تعالی و مثل کائیده خبثه کسخت خبثه اجنت
من فوق الارض ما الهامن قرار حکیم میفرماید
هفت خرابگی در خانه های ظالمان و سادو کار ایشان
و آنچه در دست داشته باشد و مخلوک و بر بجزر کرد ایندن ایشان
روز چهارشنبه تسبیح کل کوزه کران و تحت مربع اذان بسازد
میش از آنکه آفتاب بر آید و در سایه خشک کند و این آیه
بر ابران نویسد بقلیم برفوف و بعد از آن نرم بگوید در خطا
ایشان آفتان زیاد گشت و کار ایشان که عجیب میزند و اگر

بر پوست

بر پوست آبیوی دباغنه یا قهقهه بنویسد و آن پوست در آبی
اندازد که از آن میخورند و ستمندان هلاک شوند باذن الله
تعالی الحی مس عشر بعد المائة قوله تعالی الله الذی
خلق السموات الارض الا قوله لظلموم کفار صلیم
جهت صلاح انسان در تیر و بجز و صلاح مال و زن و فرزند
و چهار پایان و سلامت از مجموع آفات و بلیات
شب و روز هر که بخواند این مداومت نماید در صبح و شام
و آن وقت که بخواب میرود و در آن وقت که پیش زن
و فرزند و خویشان خود آید و گشت و کار و املاک از هر چه
ترسد این شود و برکت یابد و هر چه کنیم سعادت یابد
باذن الله تعالی انا و مس عشر بعد المائة قوله تعالی
انا نحن نزلنا الذکر و انا له لحافظون

زین در بر کبر
که صلیم

حکیم مسعیر یاید هر که این آیه بر ورق نقره نوید روز آید
و جهل نوبه بران خواند و بچند روز زیر انگشترین کند نفس
و مال و زن و فرزند و مجموع احوال محفوظ باشد و انگشتر
بر موم خام نقش کند و در هر روزی که باشد زایل کند
السابع عشر بعد المائة قوله تعالى ولقد جعلنا في السماء
بروجا وزينا ما لنا نظيرن وخطنا ما من كل شيطان
الرحيم حکیم مسعیر یاید جهت قبول طاعت و وفور خط
پیش ملوک و ره ساه مجموع خلائق هر که نقش کند بر انگشتر
یا بر ورق پوست آهو و بر خود بند مقبول القول باشد
الثامن عشر بعد المائة قوله تعالى و الأرض
مددناها و القينا فيها رواسي و انبتنا فيها
من كل شئ موزون و جعلنا لكم فيها

کدغوت

معایش

معایش و من لست له براز قین حکیم مسعیر یاید
جهت روزی و برکت و فراخی و حفظ و زیاده میوه و
درختان و کشت و کار بنویسد و برشته خوب یا روزی
بنویسد و در قماشش خود بند یا در آن موضع دفن کند
عجایب پسند از برکت و فراخی و روزی معاش السامع
عشر بعد المائة قوله تعالى ولقد آتيناك سبعاً
من المثاني و القرآن العظيم لا تمدن
عينك الى ما متعنا به از واحا منهم
و لا تحزن عليهم و احفظ جناحك للمؤمنين
حکیم مسعیر یاید جهت حفظ محارم و معلی که خواهد که فهم منتقم
گشوده شود این آیات بر آن آب را پاک بخواند و طعمای
بدان آب سازد و بخورد ایشان دهد مدت یکماه در برشته

که در آب

عجایب پند از فصاحت ایشان اگر کو و کان که سخن فصاحت
 نیامده باشند هم بران آب باز بخوانند و سکر اضافت کند
 و سه روزه اولش هم جان در سه اوینه بخورد ایشان
 دهد و فصیح و گویشود الهی و عشر بعد المایه قوله تعالی
وَمَا لَنَا أَلَمْ نَكُنْ عَلَىٰ اللَّهِ وَقْدًا هَدَيْنَا
سُبُلَنَا وَلْيُبْرِنَنَّ عَلَيْنَا أذُنًا و علی الله
فَلْيَتَّخِذُوا كُلَّ الْمَتَوَكِّلِينَ حکیم میزاید جهت درد
 دست و در و پای بنویسد و بر خورد بند در ایل شود و اگر کسی
 از دیو و پری نظری باشد این آیه بر جزه و آب جابهی
 که نوکند بلبلند بخواند و انگش را بر دبر سر چهار راه و با
 آب بشورد در متوالی از ریح زایل شود وَالثَّانِي عَشْرَ
عَبْدَ الْمَلَايِكَةِ قَوْلَهُ تَعَالَى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كُنَّا

کلمه در دست با

لنخر خبکم

لنخر خبکم من أرضنا ناراً لتعودن في مملكتنا
فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهَلِكَنَّ الظَّالِمِينَ
وَلَنَسْجِتَنَّكُمْ الْأَرْضُ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ
لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِي و استغفر
وَخَابَ كُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ الْأَمْثَلُ عِدَابُ
غَلِيظِ حَلِيمٍ میزاید که کشت و زراعت باشد و
 کرم و یا موش و یا ملخ بران استولی شده باشد این آیه
 بنویسد لنخر خبکم الْأَخْرَجَهَا بر چهار شخه از جو
 زیتون روز چهارشنبه پیش از طلوع و بر چهار گوشه
 از زمین دفن کند و در آن وقت که دفن کند این ایات را
 سه بار بخواند هر حیوان موذی که در آن مقام بود زایل
 گردد بِأَمْرِ هَذَا تَعَالَى قَوْلَهُ تَعَالَى هُوَ الَّذِي

کلمه در دست

انزل من السماء ماء لكم منه شراب ومنه
تخرج منه شجر فتمون تثبت لكم به الزرع والزرع
والنخل والاعناب ومن كل الثمات ان
في ذلك لاية لعلم من يتفكرون حکیم مسفر باید
 که خاصیت این آیات همت چهار پایان که شیر دهد و
 تنایج ایشان از جهت درختان و درخت نشاندن و بکوی
 میوه های ایشان و ذرایل بودن اوقات از مجموع درختان
 و کشت و زرع هر که این عمل خواهد چهار پای در اول فصل
 بهار پیش از طلوع از جوی روان و از جایی که پوسته از آن
 آب کشند یا آب بردارد و آیه را در سه ورق بنویسد و بهر آنی
 که برداشته باشد رفته در آنجا اندازد و بعد از آن آیات
 را بهر آنی که بار بخواهد یا همت بار بعد از آن آبها را در یکدیگر

کتاب

امیزد

امیزد و بریزد بر بدن چهار پایان و بر علف ایشان همت
 نوبه این عمل کند برکت در شتر ایشان پاید و برای درختان
 از همت جبه روان آب بسازد و آیه را بنویسد و در همت
 پندار دهر و رقی در اینی و بعد از آن بر بهر آنی این آیت
 همت بار بخواهد و در هم امیزد و در کشت و بسخ درختان
 ریزد برکت در آن پند قوله تعالی هو الذی یحکم
الحجرات لئلا یکلوا منهن الحماط یا و تخرجوا منهن حلیة
تلبسوهن و تر الفلک مواخر فیسه و لتتقوا من فضله
و لعلمکم تشکره و العقی فی الارض رواسی ان یسئدکم
و انهارا و سبلا لعلمکم تهتدون حکیم مسفر باید
 این همت تسخیر شکار کج و آسانی بجز از دریا بیرون
 آورند چون لؤلؤ و مرجان و غیره مؤثری عظیم در است

کتاب

سرکه از صدف نولو سیند پاک که سلامت باشد لوحی بسازد
 سرد و روی لوح پاک کند در روز پنجشنبه قبل از غروب
 کند یا علم فولاد و در یک روی آیات و در روی دیگر صورت
 ماهی بسازد و پنج صورت دیگر از صور حیوان دریا مختلف
 اجناس از آن صید که میکنند و باید که در ماه ششیم الآخر
 باشد و در دهم ششیم بود لوح را بردارد و هر شبی
 بدون آوردن این آیات را بر روی هفت بار بخواند تا تمام
 دوازده شب مقدر ترزاید باید چون تمام شود در حلقه
مخروط بنهد از استخوان ماهی تا وقت حاجت چون بدن
حجاج شود در ریسمان ابریشم بندد و آن جنبش را که خواهد
 صید کرد نام برد و در دریا اندازد و دلم نیز در دریا اندازد
 مجموع آن جنبش کرد آن لوح جمع شوند و این سرنگاه دارد

قوله تعالى والله انزل من السماء ماء فاخيرا للارض
بعد موتها ان في ذلك لآية لعقوم تفكروا حکیم منقر
 که خاصیت این آیه عظیم است و اسرار بسیار دارد که
 در حدیث نیاید از جهت کثرت و زراعت و میوه درختان
 و از جهت برکت و نگاه داشتن چهار پایان و زیادت
 شدن عدد ایشان و عمارت خانه مکس عمل و غیر آن
 نبولید این آیه مبارک را در پوست قوچ که قریبان کرده
 باشد در اول زور ماه رحمت بک کل سزین و آبلای
 و زعفران و بعد هم می بخور کند و در کوزه سفال نوبند و این
 آیات را بر روی سبب و پنج بار بخواند و دفن کند در میان
 آن موضع که خواهد فرار بجای خیر و برکت بندد و هر چه حاجت
 مکس یا کمین خواهد کوزه را در جایی دفن کند بسیار عمل

حکیم منقر
 و صحرایا

۱۲۱
آرند و برکت در ایشان برید آید باذن الله تعالی سبحان
الذی اسرى بعبده لیلة من المسجد الحرام
الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله
لشیه من آیاتنا انه هو السمیع البصیر
والنفاض علی الکتاب و جعلناه هدی
لبنی اسرائیل الا تخذوا من دینی و کیدا
ذریة من حملنا مع نوح انه کان عبدا
شکوه را حکیم معین نماید که خاصیت این آیات جهت
غنی است و قوت دل و عزم آدم را درست گرداند و کار
از دشمنی اموری را بر ما بگذرد روز در میان ماه محرم بوزه
دارد و این آیات را در پوست آهو دباغ کرده بمشک در عنقا
بنویسد و با خود دارد و هر که در پوست آید طایفه جانکه

مکری

کعبه عقیق

۱۲۲
مکری دراز باشد در میان توان بسبت و مکر را بشکلی و لبان
مخبر کند و آیات راده بار در روی مکر بنویسد و عطار در
برج شرف خود مستقیم باشد و از نحوست خالی باشد مکر را
در میان بندد و آیات مکتوب در باره او یزد هر کاری سخت
که بکند از آن حسته نشود و هر چند که خواهد پیاده رود که مانع
نشود و این از منفعتهاست که بسیار خلقی از آن
منافع شوند و اذا قرأ القرآن جعلنا بینک
و بین الذین لا یؤمنون بالاحزینة حجابا مستورا
و جعلنا علی قلوبهم کنیة ان یفقهوه و فی اذا هم یسمعون
قرآنا و اذا کزت فی القرآن و حده و لو علی اذبارهم
نقرنا حکیم معین نماید که خاصیت این آیات از جهت
دفع شیاطین و دیوانگان است که بخواهند این آیت بر کسی

هم

بسیار

فاسد ۱۳۴
که مجملات بسیار میکنند و نمی ترسد آنها از وزایل کرد و اگر کسی
پیشم یا بوق بنویسد و بر بازوی است انگش او بزویا برود
بخواند که تابعی از دویو هم او می باشد نافع کرد و قوله تعالی
وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مَدْخَلَ الصّٰدِقِيْنَ وَاخْرِجْنِيْ
مَخْرَجَ صٰدِقِيْنَ وَاَجْعَلْنِيْ مِّنْ لَّدُنْكَ سَلْطٰنًا
بَصِيْرًا وَّقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَاَهْلَ الْبٰطِلِ كَانْ ذٰهِقًا
حکیم معین نماید که خاصیت این آیه از جهت زمین پیش سلطان
وزایل شدن لرزه از دل باید که انگش که عمل خواهد عمل کند
و جامه نوپاک پوشد و دو رکعت نماز بکند در دو در کعبه
این آیه بخواند و تا نزد سلطان رسد پس بدینتی که بپند
فضیلتها و مقرب او شود و حاجت او گذارد و شود قوله
تَعٰلٰی وَّمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنٰزِيْرًا وَّجٰلِيْلًا

که در کتب
نیز آمده

۱۳۳
فَرَقْنَا هٰذَا لِقَرٰنِهٖ عَلٰى النَّاسِ عَلٰى مَكْتَبٍ وَنَزَّلْنَا
تَنْزِيْلًا حَكِيْمًا معین نماید که این دو آیه جهت زایل شدن غم
و اندوه و شک دلی و سخن بد و وسوسه و حدیث نفس و غم
هر کس هر که چیزی ازین در خود پیابد و خواهد که الله تعالی اثر
از وزایل کرد اندر بزودی پس ده روز روزه خواهد سپاسی
و خواه مستغرق و بعد از آن اطوار کند بچیزی حلال از کسب
خود و چون نماز خفتن بگذارد و بخواند این دو آیه را در کوزه
که پر از آب باشد ده بار پاشد از آن آب انقدر که خواهد
پس بخفتد و چون پیدار شود پاشد بار دیگر از آن آب بر وجه
و این دو آیه راده بار دیگر بخواند بر چهار نوبت چنین کند
و باقی آب را تا وقت سحر بار و نه بگذارد و پاشد یکبار دیگر
و آیه بخواند بدینتی که زایل شود از او آنچه در خود میسید

که در کتب
نیز آمده

قرأت علی مثل ادعوا الرحمن انما اتدعوا
 فله الاسماء الحسنى ولا تجهر بصداک
 ولا تخافن بها وابتغین ذلك سبیلاً و
 قل الحمد لله الذی لم یخذلنا و لدا و لم یکن
 له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من
 الذل و کبره تکبیراً احکیم ما یدرک حاصیت
 این آیه جهت کامل نماز و قرآن و علم خواندن و فعل خیران
 کردنت هر که خواهد شب بخشنه بر خیزد و قتی که ستاره
 سر جان براید و طهارت کند و در رکعت نماز کند و در دو
 راد جام البکینه بزعفران بنویسد و بگوید یا مقلب القلوب
 و الاضداد یا عالم کل شیء و محجوب یا مملک
 یحب السائلین یا من لا یجیب دعائهم

کتاب
کتاب

المضطر

المضطر اذا دعا و الضمیر عذرة الشفیع
 و دلی و هب لی منک مجیداً للعالم و
 النشاط فی العمل و آیات راست بار بعد از آن
 بخواند و در رکعت نماز صبح بکند و در دو رکعت
 آن حال بعد از آن نماز صبح بکند و در سوره و الضحی و الم
 شرح در نماز صبح بخواند و سلام باز دهد و آیات را
 که در جام البکینه نوشته است بکباب بشوید و بخورد و مجموع
 کاهلی و کم طاعتی از او زایل شود و فعل خیر و صلاح پیش او
 مسبوک شود و برکت و خیر منید با دین ابد تعالی
 سوره الکهف الحمد لله الذی اتزل علی
 عبده الکتاب و لم یجعل له عوجاً قیماً لئلا
 یأسس الذی یؤمن لذنوبه و یبشیر المؤمنین

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ إِنَّ لَهُمْ أُجْرًا حَسَنًا
مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا وَيُنَزِّلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ لَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
 و لکن آنچه از آسمان نازل شود بر شماست از علم است تا راه را
 یابید این آیه جهت خوشبختی و عیش و تنبلیت و
 عمارت خانهها و جمیع مفارقات بنویسد و در طرفی پاک و ثواب
 باب و اذان آب در چهار دیوار خانه در اول مهر ماهی
 سفت نذ جانکه هیچ بر زمین نیفتد این برکت و خرجی حاصل
 شود من سورة الکاف قوله تعالى وَيُنَزِّلُ الَّذِينَ
قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا و لکن اذ الی قوله صَعِيدًا جَرْدًا
 حکیم نماید این آیه جهت قطع دشمن است و مسکوب
 کرد ایندن و پیش او در هم کردن و پراکندن در بخش مال

که روزی و عیش

شود

که قطع دشمن

و کشت

و کشت و کار دزن و فرزند او دایم درین بماند زور شبانه
 از ماه محرم پیش از طلوع آفتاب سمت مشرق خاک
 ازین مواضع بتباند مسجد خراب و خانه خالی خراب و کرمه
 معطل و کارخانه کوزه گری خراب و بستان خراب خانه
 که در آن خانه مرده و تقزیت باشد و از سر چهار سوی راه
 و آیات را بر آن خاک بخواند بر هر یک جدا گانه و در بار
 آنرا بگوید فلان بن فلان و مجموع آنچه در دست اوست
 از حرکت و سکون و فضل و عمل و مال و منال و آل و
 کشت و چهار پای و مانند آنها اللهم اجعل و بال قلبه
 و حال حیوانیه و بعد از آن خاک را در هم آمیزد و یک کف
 از آن برگیرد و در خانه مرکه خواهد بریزد یا در کشت او بگذارد
 او تا هفت بار چنین کند عجب سپیند در حال او در قلع

اللهم

وگفت و زمینها را که از جهت کسی نمایی که مستحق این نباشد ایضا
قوله تعالی واضرب لهم مثلا رجلین الی
قوله وخنزیرنا خلد لهما نهرنا حلیم میفرماید که آیه
بنوبه روز آدینه در ساعت چهارم بر دو آذنه پاره
کواره قلم نخاس صندوبه برک صفصان و لبان بخور کند
و پند از اذان کواره در جاهی که اذان جاه آب بر درختان
دهند درخت که اذان آب بخورد موه بسیار دهد و
در بکت دران درختان بدید آید و آب آن جاه پیوسته
جاری باشد ایضا فقال له صاحبہ و هو یحای و رة
ان اکثر منک ما لا واعن لقرنا الی قوله علی
ما انفق فیها وھی خاویة علی عروشها
حکیم میفرماید که این آیه از جهت خراب کردن خانهها ظاهر

۱۲۹

قوله
قال

بگفت درختان

که فرستاده

و هلاک کردن ایشان و قطع باغ و کشت و تلف هر چه
در دست دارند هر که دشمنی یا ظالمی و مؤذنی باشد
روزی شبانه و آدینه روزه دارد و چون نیمه شب شود از
بسترش در میان شان سرگشته که از منزله برداشته
باشد این آیات بنوبه در سپراهن سجد در آن موضع که
خواهد دفن کند که عجیب است قوله تعالی و ما الخلد
فکان لخلد مین یمین من المدینة و کان
لحیة کنز لهما و کان ابوهما صالحا ما
راد و نیک ان یلخا استد عها و یشجر جالکرها
رحمة من ربک و ما ضلته عن امری ذلک
تاویل ما لم یستطع علیه صبرا حکیم میفرماید که این
آیت هبه خیزی که نهان کرده باشند و کم کرده باشند

۱۳۰

نیز

۱۴۱
و ندانند موضع آن بنویسد این آیه را بر ورق رز و نهند زیر
سر خود بعد از آن که خوانده باشد آیت را بر ورق زرد یکبار
و بگفتند بر پهلوی راست کرد و بعد از آن یا مظهر العجایب بخوانند
کسی بیاید در خواب و او را نشاند کند بموضع که دینش در آنجا است
یا در موضع که در آنجا گمان برود که دینش است یا نیست این
آیات را در پاره زر که آن زر از دینش کنه باشد نهد
و آیات را بر زده بار بر آن بخواند و در شب سر بندد و بخندد
بر پهلوی چپ و بعد از آن بر پهلوی راست کرد و بگوید
یا مظهر العجایب یا صانع العجایب یا دلیل
کل خائف یا مژغیر کل ضال ارسدنی
بکر ملک فیما اطلب و ایضا بگوید در خواب و او را نشاند
کند قوله تعالی ان الذین امنوا و عملوا الصالحات

۱۴۲
کانت لهم جنات الفردوس نزلا الى اخره
سوره حکیم مسفی نماید که هر که خواهد که هر وقتی که خواهد
از خواب برخیزد این آیات را وقت خوابیدن بخواند و
بگوید اللهم القطنی فی وقت کذا و وقتی که خواهد
بگوید فان روحی بیدک و انت تیرونی الا نفس
حین موتها و لیتی لم تمت فی منامها
و اذ کرک فتدکر لنی و استخفرتک تعقیق
لی اندک علی کل شیء قدیر یا ربی انک
تفعل ما ترید و الحمد لله رب العالمین
قوله تعالی که بعضی حمر عقی حکیم نماید
که هر که روز پنجشنبه روزه دارد و این را بکین اکثرین
نفس کند در ساعت اول از روز دینش بر نقره یا سکه

کتاب سید ازین از خواب

سید

که نقش بران میکنند عجب پسند باون اند تقاس
سر که پوشدش خلق مقبول شود و طاعت او کند و دست
دارند او را قوله تعالی وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَّ مِنْ وَرَائِي
إِلَىٰ قَوْلِهِ وَيَوْمَ يُنْعَثُ حَيًّا حَكِيمٌ میفرماید که خای
این آیات از جهت آنست که او را زنی باشد و آب تن نشود
بفرماید تا زن و مرد روز آدینه روزه دارند و چون نماز تمام
بکند از سر روز و بهم روزه بکشد بنام او شکر و بادام هر
از یکی بخورد و میساید که هیچ کدام آب نخوردند این آیات
را در جام ابلهینه لعجل نخل که آتش نذیره باشد بنویسد
شیرین ظاهر شود و بخورد سفید استانند و دست پست
و چهار دانه و بر مرکب آن آیات را بخواند و آب بر بالای نخود
بیزد و دردی که کشند و آتش زیر دیک بر کند سخت و مرد

۱۳۳
کبوتری را بفرستد

کبوتری را بفرستد

وزن بر خیز غوز نماز خنق بگذارند و بعد از نماز خنق سوره
مریم را تمام بخواند و آب از توک بالا آید و چون نخود بچینه
شده باشد و شب بران اضافه کند و نیمه او بخورد و دو
نزدیکی کند و بعد از آن هیچ نخورد در ساعت استن
اگر سه بار این عمل کند از بهر نوزند بهتر باشد قوله تعالی
وَهَزْنًا مِثْقَالِ ذَرَّةٍ مِنَ الْإِحْسَانِ يُجْزَىٰ بِهَا
عَشْرًا و هر گزنی از توک بالا آید و چون نخود بچینه
شده باشد و شب بران اضافه کند و نیمه او بخورد و دو
نزدیکی کند و بعد از آن هیچ نخورد در ساعت استن
اگر سه بار این عمل کند از بهر نوزند بهتر باشد قوله تعالی
وَهَزْنًا مِثْقَالِ ذَرَّةٍ مِنَ الْإِحْسَانِ يُجْزَىٰ بِهَا
عَشْرًا و هر گزنی از توک بالا آید و چون نخود بچینه
شده باشد و شب بران اضافه کند و نیمه او بخورد و دو
نزدیکی کند و بعد از آن هیچ نخورد در ساعت استن
اگر سه بار این عمل کند از بهر نوزند بهتر باشد قوله تعالی
وَهَزْنًا مِثْقَالِ ذَرَّةٍ مِنَ الْإِحْسَانِ يُجْزَىٰ بِهَا
عَشْرًا

کبوتری را بفرستد

۱۳۵
بستاند از درخت درخت خرم مختلف رنگ سبزه و زرد و سبز
و بر هر یکی آیات را بنویسد بقلم آهن بعد از آن هر یکی بر شانی
از آن خرما او نیز در درختی که در آن موضع باشد بار و در کرد
رنگ برکت و منفعت از جهت آنکه خواهد و هر که در روی
اریشم زرد نویسد و در پوست آبو گیرد و غیر کند و حصاب
بر یکدیگر نوشته را بر آن بخورد کند مر که آن را با خود دارد
مرادی که داشته باشد بر آید قوله تعالی و اذ کرمی کتاب
اددیسائنه کان صلیه یغیا نبیا و دفعناه کما
علینا حکیم سفیر باید که خاصیت این آیه از جهت رفع
و علو مکان و قبول سعادت نزد غیرت خود و قبول
پیش پادشاه م که خواهد بنویسد در پاره جامه حریر زرد که
اریشم آن تاب ندهد باشد و باره موم و حصابان بایکدیگر

که در روغن
که در روغن

۱۳۶
خند کند نوشته را حصابان و موم هر کسی که حمل این
کتاب بکند برسد یا میزد سوره طه طه ما
انزلنا علیک القرآن لتشی الی قوله له
الاسماء الحسنی حکیم سفیر باید که این آیه از جهت
سعادت و برکت و طاعت و قبول مر که را در آن ای ظاهر
مر مر یا چینی یا بلور مشک و کلاب بنویسد و بر روغن گل
مشک بنویسد و از آن عالی سارده و اندک چیزی از عنبر و
کافور اضافت کند مر که این روغن بر هر دو ابروی خود مال
قبول وجه و دوستی و طاعت بپند و سعادت یا بد مر که بنشیند
یا بد و رسد یا مقابل او بایستد قوله تعالی ولیس لک
عین الجبال فقل ینسفن ربی کسفانیدن رؤها
قائما صفا لا نری فیها عوجا ولا امثا

که سعادت و برکت

حکیم معین نماید که خاصیت این آیات و منفعت آن از
جهت دمنبل و جراحات و زخمها که در آدمی باشد و هر چه
از بدن بیرون آید هر که در طس زنی پاک بنویسد بمبادفای
درب و عن بخت نشوید بآنچه از بدن او بیرون آمده باشد
زایل شود و نافع بود قوله تعالی يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ
الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلْكَرِيمِ
فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا الا قوله فلا يخاف ظلمًا
و لا هضمًا حکیم معین نماید که هر که این آیت را بنویسد
در کوپست آه و در این نور خاس نهد و بر کچه او یزد که بسیار
گوید بسیار کرد منقطع کرد و هر که بنویسد بر بار زوی خود
او یزد دشمن او مهووت شود و از و مهیت یابد و هر اس
کند قوله تعالی وَلَا تُؤَدُّنَّ عَيْنُكَ إِلَى

ظلم
کتابه از

مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَمِيقِ الدُّنْيَا
الْحَى قَوْلِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى حکیم معین نماید
که هر که این آیت بنویسد و با خود دارد اگر غرب باشد زن
بخواهد و اگر کسیان بر و غالب شده باشد دفع فراموشی
کند و اگر رنجور باشد شفایابد و اگر درویش باشد غنی
کرده و اگر کاهل باشد در کار کردن نشیند بقدرت
الله تعالی قوله تعالی قُلْ كُلُّ مَرْغَبٍ فَنَزَّلْنَا
فَسَعَلَمُونَ مِنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ
وَمِنْ أَهْلِ الدِّينِ حکیم معین نماید که خاصیت این
آیه جهت ثبات در احوال و انتعال از حالی بجالی این
آیت بنویسد بر سببی تعلیم این و بخورد زایل شود آنچه
درویش باشد از قلب امور و بر حالت محمود ^{مشیت} _{کرد}

قَوْلُهُ تَعَالَى وَمَا أَرْسَلْنَاكَ مِنْ قَبْلِكَ مِنْ
رَسُولٍ إِلَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ آيَاتِنَا أَنْ لَا يَكْفُرَ
بِهَا قَوْمٌ لَهَا آيَاتُنَا وَمَنْ يَنْصُرْهَا مِنْ دُونِهَا
فَأُولَئِكَ سَنَجْزِي عَذَابًا أَلِيمًا
 که خاصیت این آیه جهت در هم شکستن چهارگان و
 تمسک به آن و انکس ظاهر کند که در چهارگی و انکس که از خدا
 نرسد و مرکز از وی چیزی حاصل نشود باشد و او را عفو
 کنند بر او حق و زجر نکنند و پند دهند متنبه شود و از خدا
 خود باز نگردد و خواهی که خانه او خراب کنی و در مار از او بر آید
 از چهار کور خاک بستان کور مسلمان و کور نصرانی و کور
 یهودی و کور مجوس که ادیان ایشان مختلف باشد
 و خاک کورستان کهن و خاک خانه خراب و خاک خانه
 وقف مجموع هفت خاک شود و این آیات بر هر خاکی

چهارگان
 شکستن
 کورستان

جداگانه هفت بار بخواند و در هم آمیزد و نگاه دارد تا روز
 چهارشنبه که آخر ماه باشد و در خانه الکنه خواهد باشد از
 بالا تا زیر بعد از آن سخط و غضب شدیدی بر زمین برافرازد شده
قَوْلُهُ تَعَالَى أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَنْتَ الْبَرُّ
وَالْأَرْضُ كَانَتْ تَرْتَابًا فَتَقَفْنَا بِهَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
حَلَقًا سَبْعًا فَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ حَلَقًا سَبْعًا فَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
حَلَقًا سَبْعًا فَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ حَلَقًا سَبْعًا فَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
 است از جهت زمین است که معطل باشد از گشت و کار
 و دلی که سخن حق قبول نکنند و دلی که علوم قبول نکنند هر که
 این عمل خواهد بستند آب باران که در پاییز بارد و در آن
 آب در شب هفتاد بار این آیه بخواند و باید که طاهر باشد
 و کسی او را نه میزند از مردم پس اگر از جهت زمین خواهد
 آب بستاند و در آن شب بیرون آید و بر چهار رکن آن

معطل
 کورستان

زمین بریزد و در میانش بریزد و اگر از جهت دلی خواهد
 که علوم قبول کند در اول ماه از آن آب بخورد سنت روز
هر روز جبره که نافع است قَوْلُهُ تَعَالَى وَ اَيُّوبَ
اِذْ نَادَى رَبَّهُ اِنِّى مَسِيءٌ ضَالٌّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِيْنَ اِلَى قَوْلِهِ وَ دُو النَّوْنِ اِذْ ذَهَبَ
مَغْضَبًا فَنظَرَ اَنْ لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ اِلَى قَوْلِهِ
وَ كَذَلِكَ نَجِي الْمُؤْمِنِيْنَ وَ قَوْلِهِ الَّذِيْنَ
اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيْبَةٌ اَلَى قَوْلِهِ اَلْمُهْتَدُوْنَ
وَ قَوْلِهِ الَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ
النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ اِلَى وَاَلَيْكُمْ اَلْوَكِيْلُ
 حکیم میفرماید که خاصیت این پنج آیه جهت ذایل
 شدن غم و هم و دفع کسب دشمنان و حسودان هر که

کتاب ایل نون عمده

مد و رسد غمی از عمرهای دنیا با امور دنیا بروی مضطرب شده
 و آب بروی مشک شده و احوال او بر خلاف مراد گردد
 بخدای عزوجل رجوع کند و توبه کند و صلوات فرستد
 بر رسول صلی الله علیه و سلم و دو رکعت نماز بگذارد
 و هر چه خواهد از قرآن در آن نماز بخواند و چون سلام باز
 دهد ستمتا دبار صلوات بفرستد و سجده کند و این آیت را
 در سجده بخواند و ستمتا دبار بگوید اَسْتَغْفِرُكَ الْعَظِيْمُ
مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَ اَتُوْبُ اِلَيْكَ وَ اِنْ خَدَاىَ تَعَالَى
 کتایش و فرج بخواند مسیر کرد و احوال او مستقیم
 شود قَوْلُهُ تَعَالَى وَ الَّذِيْ اَحْصَتْ فُرُجًا
وَ فَتَحْنَا فِيْهَا مِنْ رَوْحِنَا وَ جَعَلْنَا هَا وَاٰهِنًا
اٰيَةً لِّلْعٰمِلِيْنَ اِنَّ هٰذِهِ اَمَّتْكُمْ اُمَّةٌ

بچه که با پدر و مادر در یک خانه

وَأَحَدٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ
این آیه که جهت نگاه داشتن فرزند در شکم مادر آن آسانی
وضع حمل بر ایشان و بدست پیرون آمدن فرزند و برخورداری
یا من از فرزند این است نویسد و بر زن حامله او نیز نزدت
جهل روز بعد از آن بستند و بعد تا وقت وضع حمل پس هرگز
کچه ساد و بزود که نافع بود قوله تعالی إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ
مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَمَّا سَبَعَدُونَ
کنند فرقی عدون حکیم میفرماید که خاصیت این آیات جهت
تهنئه سرد کردن و مجموع رجحان که در بدن انسان باشد هر که
بنویسد و ظریفی پاک و بعد از آن با آب جاهی که آفتاب نگیرد
باشد بشوید و در بخور سه جرمه از آن آب بخورد و باقی آب را بر پشت
او ریزد و وقتی که ریح بر وی سخت شده باشد سه روز این

کند به ناس سرد کردن

عمل

عمل کند که ریح از او زایل شود و هر که در اندامی هر نویسد و بر خون
یا بویخ بشوید و بر کسی مالده که بر پشت بسیار یا از انوی او در کند
شفا یابد باذن الله تعالی قوله تعالی لَبَسْنَا لَكُمْ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَمَا اتَّقَوْا
ذَلِكُمْ لَنْزِلَتِ السَّاعَةُ سُبْحًا عَظِيمًا إِلَىٰ قَوْلِهِ وَلَكِنَّ
عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ
حکیم میفرماید که خاصیت این
آیه از جهت کسی ترا ساینند دشمن است و دفع کردن او
تا از دشمنی باز گردد و دوستی در آید و در کار خیر شروع
کند و ظلم و تعدی باقی کند و هر که این عمل خواهد از جوب خدنگ
صورتی باز دور روز چهارشنبه میان روز بنام انگس که
خواهد و نام مادرش و بر صورت نام خود و نام پدر خود بنویسد
بکا عذوب بسیارند و آیات را در کاغذ سنگ بنویسد و بر بچه

بچه که با پدر و مادر در یک خانه

باریک و در پشت صورت سوراخی باریک بکند و کاغذ را
 در آن سوراخ نهد و بموم سرش بگیرد و صورت و کاغذ را
 در پنج دیواری دفن کند سه روز بعد از آن بیرون آورد و در
 زیر میخی غازی دفن کند سه روز بعد از آن بیرون آورد و در
 آسیای دفن کند و بعد از آن دشمن او در وقت خوردن میخورد
قوله تعالى ترمي الارض غامدا فاذا انزلنا
عليها الماء احمرنت و ربت الي قوله معيت
من بني العتور حكيم نماید که خاصیت است جهت
 درختان که بار میبارند و زنی که کسی را میخواهد و همچنان مرد
 عقیقم را هر که از جهت درختان و ذراعت خواهد آب از جوی روان
 بستاند در اول روز از ماه وقت سحر در جبهه بزرگ بود که آب
 بدیده باشد و چیزی در آن نکرده باشند آیات را در پشت اینست

این سوراخ را در صورت
 که در جبهه باریک
 که سوراخ غازی است

بر عقرا نینویسد و بر آب دریا آب سیب یا آب مورد نشوید و در پنج
 درختی یارزی یا آنچه خواهد مقدار دو درطل آب بریزد آنچه خواهد
 باشد زود سپند و اگر بریزد ازین آب در چهار رکن موضع
 یا مانع سخت نذر بکند در و سپند و مسوئه زیادت شود و اگر درخت
 تازه می ستانند پنج آن درختان دست درسته بر بندد و چنانکه
 مردسته میست و پنج باشد و در آن آب همد در اول ماه هر روز
 و از آن آب در آن جبهه ریزد که آن درختان آب از آن خواهند
 خورد مبارک و بر و مند و نیک و زود بیرون آید و تلف نشود
 و مسوئه بسیار دهد قوله تعالى ترمي الارض غامدا فاذا انزلنا
عليها الماء احمرنت و ربت الي قوله معيت
من بني العتور حكيم نماید که خاصیت این آیه جهت
 و دمار از ایشان بر آوردن است و هلاک کرد اینست

سوراخ در آن است
 که در جبهه باریک
 که سوراخ غازی است

ایشان و خراب کردن باغ و بستان ایشان و عکس کردن احوال
ایشان و فساد کار ایشان هر که خواهد از جهت ظالمی که مستحق
این باشد از رحمت عشاء و صبحت برک در صحت روز مرد روز یک
برک پیش از طلوع آفتاب و از روز شنبه آخر ماه است که در کما
در سایه خست کند چنانکه آفتاب نماند بر هر یکی آیات را بنویسد
پیش از آنکه خشک شود هم در سایه چنانکه آفتاب نماند بر پشت
و روی برک بنویسد و نرم بگوید در وقتی که گوید بگوید فلان بن
فلان تا وقتی که تمام شود و آن خاک نرم را در خانه ظالم و دشمن
که خواهد پیش اند که از این بیرون آید و اندرون رود که عجب
پند قوله تعالی یا ایها الناس ضرب مثل فاستمعوا
له الی قوله ان الله لاقویٰ عزیزین حکیم سفیرماید
که خاصیت این آیه جهت ظالمان و دفع سخن ایشان و خداد

که در صحت

ملک و در ایشان و سرگردان کردن ایشان در همه احوال
و احوال ایشان پریشان داشتن سر که این عمل خواهد آیات را
بنویسد در آن احوال که از در حجت که خواهد خواسته باشد باقی که در آن
مشک اضاقت کرده باشد روز شنبه پیش از طلوع آفتاب
و بشود با آب جبه مطلق که آن جبه را خداوند نماند و آب را در جبه
که ظالم می نشیند بنشیند آنچنان شود که خواهد بسم الله
الرحمن الرحیم قل انکم المؤمنون الذین
هم فی صلوات الله و برکاته علیهم الی قوله هم صبریا
خالدين حکیم سفیرماید که خاصیت این آیه جهت قوه
نماز و ایمان و صلاح و مداومت خیر و یقین و دل را ثابت و
قوی گرداند و ترس از خدای عزوجل هر که این آیات مبارک
را بنویسد و در پوست طبع حرام اول که سر بر او آورد و باید

که قوه نماز

۱۴۹
 که این کتابت روز پنجشنبه باشد و بروزه باشد و نظهارت
 و زعفران و آب قرقر نقل و نعود و عسبر خالص بجزر کند و همد کند
 که شب کم که بر چنان محسری بچکد مقدار سی مثقال حاصل کند
 و آن کتابت را بر آن آب بنویسد هر که ازین آب روز آدینه وقت
 اقامت نماز بمنت جری بخورد از کاهلی رها یابد و بکارهای
 خیر و عبادت مشغول گردد قوله تعالی و لغد خلقنا الانسان
من سلا له تصین طین الی قوله قبادک الله
احسن الخالقین حکیم معین باید که خاصیت این آیت
 جهت فرزندان و روزت و نگاه داشتن آن در شکم مادر
 و قبول وزینت و چشم خلق تر که این عمل خواهد نویسد یا اگر
 بر همت برک ریحان و بزین دهد تا یک یک فرو برد و بر
 سر برگی که فرو برده باشد یک حسره شیر کاه و زرد

بکبر و زرد آورد

بخورد

۱۵۰
 زرد بخورد سه روز بچنین کند سود دارد وزن آبستن شود
 باذن الله تعالی و هر که قبول وزین خواهد و چشم خلق آیت را
 بنویسد و با آب نوت در رکوبی ببیند یا باک مقصود و مردار
 در زیر دستار خود بندد وزن در زیر عصبانیه خمان شود که او
 خواهد قوله تعالی و انزل لنا من السماء ماء بقدر
ناشکنا هنی الا دین الی قوله و منافع کثیره
منها تا کلوت حکیم معین باید که خاصیت این آیت
 جهت عمارت باغ و استبان باشد و نگاه داشتن آن
 و خوشی میره های آن و دفع آفات از آن و برکت در آن
 هر که خواهد که معانی علم کیمیا فهم کند و صفت روحانیات
 و اسباب باریک و امور سپهان بداند و بکار برد هر که جهت
 باغ و درخت خواهد از میان جوی روان خاک بستاند و در

نسخه
 کتبه

۱۵۱ خشک کند و روغن زیت که از فلسطین آورند بر آنی اختلا
 و صورت العلق و سورة الناس صد بار بخواند و آیات را
 هشتاد بار بخواند و باید که شب باشد چنانکه کسی اورا نمید
 و در یک رادر چهار گوشه باغ نیاشد و در شرق و جنوب
 و غرب و شمال در جهتی یک مشت خاک باشد چنانکه نمید
 جهت شرق و غرب و جنوب باشد بعد از آن باغ را آب
 دهد در آن روز و اگر در آن روز آب بر روی مستور باشد از آن
 جاه یا آب جوی یا آب چشمه بر سر آن ریخت که پاشیده باشد
 پاشد برکت میدهد و هر که جهت معانی احوال حکمی و فهم صنعت
 روحانیات و فهم چیزها و بار یک خواهد بستاند کند رسید
 و دانه آنچه از هر یک و ده دانه مغز پسته تازه پست درم
 و عرق السوس چهار مثقال و شکر طرز دمی مثقال و داروئی

نرم

۱۵۲ نرم بگوید و در دیک سنیکن نهند و آب سیب ان اضافت
 کند چون نیک بچته شود بر ارد و مشروبی مبارک و مقدار
 یک کوبک و در حمزه سبز نهند که خواهد از آن استعمال کند
 هفت روز روز و زه دارد و افطار بخیزی کند که در آن حویلی
 نباشد و در وقت سحر مقدار یک دقیقه استعمال کند و آب
 بر بالای آن بخورد که جوش نده باشد نافع بود برکت
 قرآن قوله تعالی فَاذْكُرْ نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكَ إِذْ
 مَعَكَ عَلَى الْفَلَاحِ إِلَى قَوْلِ لِيَوْمَ أَنْ كُنَّا
مُتَّقِينَ حکیم موعین ماید که خاصیت این آیه جهت سلامت
 کشتیها در دریا و سلامت اهل کشتی از دزد و دشمن
 و خترات دریا و از سردی و آنچه در خانه عارض شود و
 منزل مبارک و مویون گردد که از جهت کشتی خواهد و مقدر یا

کشتی
 کشتی

۱۵۲
نخونند در آن وقت که بکشتی تیر و ذرات کتاب بسیار
و آیات را بر بار بگوید یا من فلق البحر موسی بن عمران
بعد امواج البحر و لجن یونس من بطن الحوت
و سخن العلق و ماله و خلاق عجایب اصناف
الکفایه یا کافیه من استکفاه یا صحیب من
دعاه یا مقبله علی من دجاه است الکافی
الاست پس برسد باینکه خواهد قوله تعالی
بَلْ قُلُوبُهُمْ قَتِيحَةٌ مِنْ هَذَا إِلَى قَوْلِهِ الْكَلِمَاتُ
مِثْلًا لَا تَبْقَرُ مِنْ حَكِيمٍ نَبِيٍّ كَمَا خَصِيصٌ مِنْ آيَةِ حَبِيبٍ
راه برداشتن سبق است و میسر کرده اند و توقف امور
او چنانکه نداند که بجای آورد و بخواند آیات را باب جاهلی که
اقصایبیده باشد و روز شنبه در خانه دشمن رود و در

کبریا علی برین

۱۵۴
و جانیه غرابش هفت نذ که عجایب بند قوله تعالی
و لولا ان سمعتموه قلتم ما يكون لنا ان نتكلم
و ربطنا الى قوله و الله اعلم بحکیم حکیم که
که خاصیت این آیات جهت مودی که دروغ بسیار گوید و
عشق و کلام او بسیار باشد و غیبت خلق کند و شاه می
که مجرم و کم کند و کسی که شر او مردم رسد مگر خواهد که از آن
اینها را این کرده اند بخواند آیات را باب الکوثر عید و سکر
طرز و بیان اصناف کند و از آن صلوات اطعامی سازد و بخواند
الکسین بلکه اینها از روز این شود یا آیات را بسوی عدیل
محل که آتش بنزیده باشد و در باره گواره کل در جای اندازد
که آن شخص آب از آن بخورد و نافع بود قوله تعالی
و لولا ان سمعتموه قلتم ما يكون لنا ان نتكلم
و ربطنا الى قوله و الله اعلم بحکیم حکیم

کتاب
سفر

مَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ حکیم فرماید که خاصیت این آیه
 همت فرج و مهر که عادت گرفته باشد که زمان بسیار کند و از
 همت تعدی این آیات را بخواند باب سرد و بار و خمیر
 کند زمان بزد و بخورد او و بدست روز متوالی که ازین
 کار نارنج کند و بکار خیز مشغول شود و او را نفع رسد از
بِرِّزْكَانِ قَوْلَهُ تَعَالَى اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالأَ
رْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْقَاتِ الذَّرَّةِ إِلَى قَوْلِهِ وَاللَّهُ يَبْزُقُ
ذُرِّيَّةَ مَنْ نَشَاءُ لَئِنْ حَسِبْتَ حَسَابًا حکیم فرماید
 که خاصیت این آیات همت طاقه و قبول در زیادتی خط
 و حصول روزی و خلق خوب و کجین نظر نکر کردن در
 در استیاض و دیدن خیرات و ارشاد با اعتقاد صالح و باز آمد
 بمذاهب تحقیق و بر جاده راستی و صواب بودن مگر این

بکفرج و مهر که عادت
گرفته باشد

کلیه عت

عمل خواهد لهنارت کند روز پنجشنبه و آدینزه روزه دارد
 و در روز آدینزه پیش از نماز دیگر بر خیزد و روی بقبله بایستد
 و سوره یس بخواند و بعد از آن آیات را بنویسد بر پوست ایست
 مبداء کسی که او را در علم خطی و مسادتی باشد و بهر چه مکتوب را بعد
 نماز دیگر بگذارد و سوره الکهف بخواند و مکتوب را در دست
 داشته باشد و بعد از آن بنورد مکتوب را و بردارد و در هر کلین
 مکتوب با خود دارد و آنچه ذکر کردیم نباید و محسود و چه کرده
قَوْلَهُ تَعَالَى هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ الَّتِي تَنْفُخُ فِيهِ وَأَنَا
سَيِّدُ كَيْسِ الْأَحْکِمِ مَسِيرًا حکیم فرماید که خاصیت این آیات همت بر
 دادن در حمان مگر این عمل خواهد از میان جوی و ان ریگ
 بستاند و آیه را بر آن بخواند و در آن موضع که درخت خواهد
 بنین بکند و در آن جا که در حمان از آن آب خون بزیزد

مکتوب را در دست
باید

برکت حاصل شود قوله تعالى والذين يقولون
ربنا هب لنا من لدنك اذنا واجنا الى قوله
مستقرا و مقاماً حکیم ماید که خاصیت این آیه جهت
 مرد و نوب و انکس کردن صلاح مبارک خواهد و فرزند مبارک
 که چشم او بدان روشن شود سه روز متوالی روزه دارد و هر شب
 پیش از خواب آیت را سپرد و یکبار بخواند و حاجتی که خواهد از
 خدای تعالی بخواهد بجز آنست که در ماهی یکبار چنین کند که آنچه
 مراد اوست حاصل شود قوله تعالى لبس الله
الرحمن الرحيم طس تلك آيات الكتاب والمبين
الى قوله جنات صغیر حکیم ماید که خاصیت این آیه جهت
 مخدول کردن دشمن است و معتور بودن او و دولت
 و خوشی انگیزان او بت نزدیک مشت خاک از جایی که آفتاب

بکسر و غایت

که مخدول کردن دشمن

ندیده باشد و آیات را بر بخواند و در روی دشمن بپزند
 و لیل و معثور و حجر و مخدول کرده قوله تعالى الذي
خلقني فهو بيدي و الذي هو يطعمني و يعطيني
الى قوله الا من اتى الله فقلب سليم حکیم ماید که
 خاصیت این آیه جهت بکس کردن دشمنی و شکنی و هدایت از
 ضلال و از رخا و محنت و سفر و اندوهی از فرقت وطن
 و آنچه در غریب واقع شود و هر که خواهد که این احوال از او
 زایل شود وقتی که در آن باشد بر خیزد و اظهار کند یا تیمم
 کند و در رکعت نماز بکند و در آیات را بسنت باریا پست و یکبار
 یا پست مشت با بخواند بر حسب طاقت که است و کسکی و رحمت
 راه و ترس و وحشت از فرقت سمد از او زایل شود قوله
تعالى و انذرتنزل رب العالمين الى قوله ما كانوا

که مخدول کردن دشمن

که بر وزن آوردن و...

به مؤمنین حکیم میفرماید که خاصیت این آیت جهت پرورد
 آوردن کبچ و پنهانها و آنچه در زمین دفن کرده باشد است
 جزوی گوید یا بجهت که بر پشت یک دنیا آشته باشد دراز
 و آیات را بنویسد در رکوبی از جانم و خردگر بالبع و در بال
 جزوی و زد بسوزن و جزوی را که کند در آن موضع که کان
 میبرد و زکیت نه وقت زوال یا پیش از طلوع آفتاب جزوی
 برود و اینی که آنچه باشد با ایستد و بر بنهار یا پای آن زمین
 کبند و ظاهر کرد اند و اگر جادوی کرده باشد تیر سرون آورد
قوله تعالی لا تخف انا لا يخاف لك المسلو
اقبل ولا تخف انا من الامنين لا تخف بخو
من الصوم الظالمين لا يخاف دكا ولا الخشي
لا تخاف اناي معكم استمع و ادركي حکیم میفرماید که

که در کتب حدیث

این آیات را نقش کند بر کین عقیق یا نغیره روزی که
 از ماه رجب و پشت جمیع خلایق او را دوست دارند و مهیب
 شود و قبول تمام حاصل کند و خط و افرینند از مردان و زنان
 و محبوب خلایق شود قوله تعالی ولقد ابتداء اولاد
سليمان حكما الي قولهم عبادك الصالحين
 حکیم میفرماید درین آیات اسرار عظیم از کلام غیب و فهم کردن
 زبان مرغان و سخن دیو و پری و فهم علوم حکمت سر که جهل
 روز متوالی روزه دارد و بخاک اولهش چشبنه اول ماه
 باشد و بنان جو و مغز گردگان روزگشت ید بگر و با دام
 و آب مزوج بگلای بخورد چون جهل رشت تمام کند و وضو
 ببارد و طهارت کند و باید که پیش خود حصالبان نزد
 سدکی و در غلغل و امینون و فاینده و سنگ و گلاب میگرد
 مشتقل

که در کتب حدیث

۱۶۱ حاضر دارند و از فایده نیم نیک و از سنگ ریح شغال و از کلاب
دقیقه همه آماده دارد و مجموع را هم بر بند و نرم بگوید و آیات را
سی بار بر این بخواند و بکلام محسن کند و بار و عن کلاه و اندک غسل
در آتش نرم نهد و شترابی آزان مجموع بزود و تقوایم آورد
و آیات را اینخواند چون تمام شود در حمزه کند و در پیش خرد کند
و بگوید اللَّهُ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ مُسَخِّرُ كُلِّ شَيْءٍ
و يُلَقِّي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِ عَلِيِّ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي حَنظَلَةَ
وَفَاتِحِ مَحْزَنِ الْكَرَامَةِ طَبْنِ أَخْلَصُوا اللَّهَ وَ تَلْهِمُوهُ
مِنْ شَاءِ الْهَلَامِ وَ الْكَرَامِ وَ مَصْرُفِ الْجَنِّ وَ الْوَا
لَسِ بِأَمْرِ نُوْرٍ الْأَنْوَارِ وَ مَطْلَعِ الْكَسْرِ وَ مَفْضِ
الْأَنْوَارِ قُدُّوسِ قُدُّوسِ مِنْ أَرْزَلِيَّةِ قُدُّوسِ نُورِيَّةِ
مِنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي نَضْرَةَ

۱۶۲ محسن بادك فبدا این کلام را سی بار بگوید و بردارد و پیش
خود در جایی پاک ظاهر سمت روز نگاه دارد و روزی دارد
و در وقت روزه کشدن هر شبی یکمقال و نیم ازان معجون
بخورد تا تمامی هفت روز چون این معانی تمام شود نطق او حکمت
و معرفت کشده شود و هم او همه چیز نابرسد و هر چه شکل باشد
بر وی حل گردد و هر که خواهد تا طاعت دیو و پری کند این
آیه را بر شفته نوره بگفتش کند روز آدینه و ظاهر و پاک باشد
این کلام را چهار شب بخواند و نگاه دارد چون محتاج شود
به پیش خود نهد و بخورد کند بحسب لسان نزد سوزس هر که
خواهد هر که خواهد از دیو بخواند و با بچه خواهد ایشان را فرماید
که آنجنان کنند و سری عظیم درین آیات هست هر که فهم کند
عجیب است باریند و اصل آنست که ذکر کردیم و فکر بعمل آن

مصدق دارد قوله تعالى يا ايها الملة التي الي
كتاب كبرير انه من سليمان وانه لیسو
الله الرحمن الرحيم الا تغلوا على والوني مسلمين
 حکیم میفرماید که اگر خواهی که قبله از قبایل دیو پری حاضر شوند
 و عاصی شده باشند بر تو تبر بیاورد و آیات در چشم در سوزند
 جزو شان او را که بزودی حاضر شوند قوله تعالى قل الحمد
لله وسلاماً على عباده الذين اصطفى الله خير
الى قوله ان كنتم صادقين حکیم میفرماید که خواص
 این آیات بسیار است از جهت پرورش فرزندان و پرورش
 و سلامت و صرع ایشان زایل گردانیدن و به بودن میوه
 و بسیار گردانیدن خیر و نیکو گردانیدن بخت و نگاه داشتن
 شهرت از آفات و نگاه داشتن اهل شهر و صلاح جنین در شکم مادران

که در بود پرورش فرزندان

۲ و سوگند این

که در پرورش فرزندان

و عیش

و عیش و خرمی را اندن و آوردن باران و عیش که در آئین تباران
 هر که این عمل خواهد نمود آیات را بر طهارت در روز پنجشنبه
 و در صحیفه از زهر سرخ نقش کند و آیات را میخواند در هر سطر که
 نقش میکند سه بار و صحیفه را در جامه مرد متکلف مسح کند و کتاب
 در بلندترین موضع از آن شهر تا از آن جهت او ببرد نافع و مفید
 کرد و قوله تعالى وان ربك ما لکن صدور
وما يعينون الي قوله في كتاب صبر
 حکیم میفرماید که خاصیت این آیه جهت خفته که خبر دهد
 از آنچه کرده باشد و از نسل مرد او براند و هر چه خواهد ساز
 ماید بنویسد بر پوست حوصله فرغ آن پوست شک بکار آید
 و بر سینه خفته سه مرتبه جزو بد او را هر چه کرده باشد قوله تعالى
لي قل الحمد لله الذي يسر لي آياته الي قوله

نصفه صبر

تَعْلَمُونَ حَكِيمٌ مَسْفُورٌ مَعْرِفَةٌ مَعْرِفَةٌ مَعْرِفَةٌ مَعْرِفَةٌ
 وپروند کند آیات را بر کسب یا بر جایی که رزبسته باشد
 پیش از آنکه بر سرش از کند بخواند اِنَّكَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِندِ رَبِّكَ
قوله تعالى وَاصْبِرْ نَفْسَ الْاَوْسَىٰ فَارِغًا اِلَىٰ
قوله مِنَ الْمُؤْمِنِينَ حَكِيمٌ مَسْفُورٌ که خاصیت این آیه
 جهت رزنی که فرزند مرده وضع کرده باشد یا چون وضع
 کند میرد یا استعاط کرده باشد و ترسد و فریاد کند آیات در
 آن و سفال سزج نونوید ز بخوان و بابت باران شوید
 و آب گرم اضافه آن کند و بزین دهد که بار خوردم مرصه او را
 از آن و ده و دره و غیره باشد ز ایل شود قوله تعالى فَخَرَجَ
مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ اِلَىٰ قَوْلِهِ سَوَاءٌ السَّبِيلُ حَكِيمٌ مَسْفُورٌ

کند ز یاد او فرزند مرده بخواند

خاصیت

که خاصیت این آیه جهت انکس که عزم کاری کند یا خطبه خواند
 سبک رزنی یا در پی مهمی باشد یا چیزی که تایم مقام این باشد
 از عزم سرکاری پس باید که صحت او و عزم او درست باشد
 و باید که اول ابتدا آن کار کند روز آینه باشد و رعایت
 هشتم و طاهر باشد بعد از آنکه آیات را یا زده بار بخواند کار
 ردوی آسان گردد و مغضی شود قوله تعالى وَلَقَدْ
وَصَلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ اِلَىٰ
قوله لَا يَنْتَعِي الْجَاهِلِينَ حَكِيمٌ مَسْفُورٌ که خاصیت این
 آیات جهت حفظ و حکمت و فهم معانی با ربیک و شبات حق
 و درستی یقین در دل هر که خواهد که این عمل کند سر روز زنده
 دارد که اولش بخشنه اول ماه باشد و آیات را بنویسد و جام
 آینه و بابت جی روان شود و بخورد کسی دهد پیش از طلوع

کند عزم کار

حکمت
حفظ

آفتاب تا آخر تمام کند قوله تعالى وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
أَخْرًا إِلِي قَوْلِهِ وَإِلَيْهِ تَرْجَعُونَ حکیم میفرماید که اگر کسی
 در پیش حاکمی باشد یا سلطان و ترسد که بر او خطایی کند یا کواهی
 در رفع برودند یا از جور ظالمی در شک باشد این آیه را در وقت
 درآمدن پیش او هست بار بخواند و سه بار بگوید وَاللَّهُ عَلِيمٌ
عَلِيٌّ و ترس و بیم از او بر حیزد قوله تعالى صَبَّحَانَ اللَّهِ
حِينَ تَمْشُونَ وَحِينَ تَقِفُونَ إِلَى قَوْلِهِ إِذَا
بَشَرًا نَشِئْتُمْ شَرًّا حکیم میفرماید این آیات جهت
 شناختن از رنج بار یکدیگر منتهای مزمن اگر رنجور نجف
 شده باشد و رنج او نماند آیات را بر حسابان بخواند
 هر روز و هر شب هر روز و هر شب سنا دو سه بار چون چون
 روز چهارم شود رنج پرور آورد در زیر آسمان وقت سجود

بگفته است خوف

بگفته است معنی از رنج

و بخورد کند بر چهار مجمره و از آتش از جوب رز باشد و یکی را پیش
 سرش بپزند و یکی را پیش سر او پای و یکی بر دست راست
 و یکی بر دست چپ و بعد از آن باز در خانه خودش برود
 رنجی که داشته باشد از و زایل شود قوله تعالى
كَذَلِكَ يُطَبِّعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
 حکیم میفرماید که خاصیت این آیه جهت وقتی که دشمن بر تو غلبه
 کند و خواهد که ترا مقهور کند خواهی که خدای تعالی شرا و از تو
 منفع گرداند آیات را پاره از جا نه بنویسد و بعد از آن
 بنویسد كَذَلِكَ يُطَبِّعُ اللَّهُ عَلَى قَلْبِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ
 و با خود او ببرد که چون دشمن او بیند در روی او بد پیش
 کرده و با او بیخ نتواند کرد یا بنی أَنَّ تَكُ مَشْقَالِ حَبَّةٍ
مِنْ حَزْدِ إِلَى قَوْلِهِ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

بگفته است

حکیم میفرماید که خاصیت این آیه جهت آنست که اگر چیزی از احوال
 اهل و عیال خود یا احوال خود بر تو مضطرب شود و خواهی که بر تو پیدا
 شود و تو غایب باشی از ایشان آیات نبویس در اول شب ازین
 ماه شعبان بجا آید که نماز ترا این و نوافل گذارده باشی و در وقت
 خواب زیر سر بگذارد و بگوید سبحان من لا اله الا انت عظیم خفیت سبحان
 الَّذِي يُظهِرُ قَدْرَهُ سُبْحَانَ الَّذِي الْعُقُوبُ سِپِدَةٌ وَاللَّوَاهُ وَبَا مَرَهُ
 در خواب احوال تو با تو بگویند هر چه باشد توله تعالی
 یا بنی اقم الصلوة و امر بالمعروف و انه عن المنکر و اصبر علی ما
 اصابک ان ذلک من عزم الامور حکیم میفرماید که
 خاصیت این آیت جهت آنست که در دین متمسک باشی و دعا
 بنات در وقت خود و فعل خیر اندو نیاید و عرفی نداشته باشد
 و بکار نفس و مجوز مشغول باشد هر که این عمل خواهد بستاد حاج

احوال
 نسبی
 کجبه

مشهور
 که آنست که در وقت

از آنکه

از آنکه سینه یا ظرفی روغن داده و بفرماید به آنست تا در آن ظرف
 وضو سازد و دو رکعت نماز کند و وقت چاشت و بخواند در
 نماز فاتحه و آیه ان الله یامر بالعدل و الاحسان تا آخر آیه
 سه روز چنین کند روز سوم در جام مذکور آیات را بنویسد
 بزعفران و کلکاب و باب باران بنویسد و بخورد و آنست دید که خواهد
 یا خود بخورد و طعام و آب بخورد تا نماز پیشین بگذرد سه روز
 چنین کند که آنچه خواهد بنویسد توله تعالی و لو ان بانی
 الارض من شجرة اطلاق و ان شجرة میده من حبه سبعة اجز
 ما نفدت کلمات الله الی توله ان الله سميع و بصیر
 حکیم میفرماید که خاصیت این آیت جهت آنست که تمام
 کند شده باشد و در حیرت مانده دهن او منقود گشته و
 هیچ چیز از بداعت کجا بر او راه نیافته باشد و خواهد که در سخن

دری بر وی گستاخ شود این آیه را بخواند بر حصالبان نزد هر روز
 بنامش تا یم تعالی از آن بخورد و بعد آن سکر طرب و با عمل
 که در دهن او فریاد در آید و زیر یک توضیح کردد قوله تعالی
الْمُرْتَدَّ أَنْ الْفُلْكَ بِحَرْفِي مِنَ النَّحْرِ إِلَى قَوْلِهِ
كُلِّ مَحْتَارٍ مَخْذُودٍ حکیم میفرماید که خاصیت این آیه جهت بسکین
 دریا از طوفان و تلاطم امواج و آشوب آن بنویسد آیه را در دست
 ورق کافور و روی طبرق مشرق کند و آنرا یک یک بنیازد
 بدریا که دریا ساکن شود بام العدمت لی قوله تعالی الذی
أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَإِلَى قَوْلِهِ مَا تَشْكُرُونَ
 حکیم میفرماید که خاصیت این آیه جهت پروردن بچکان بسید
 این آیه را در جام الکلبی نه تا یک و باب باران بشوید و آن آیه را
 دو قسم کند یک قسم در آن طعام کسند که میخورد و قسم دیگر در

بسی

اطفال
بچه پروردن

کسند

کند و آب از آن بخورد و دهد و بر پیش ما بلد با باد و شب بکامینت
 روز متوالی در خلقی و خلقت او بنویسد و آنچه دلش خواهد از آن بچه از غیر
 و صلاح بر بند و این عمل باید که بعد از معنای در روز که از عمر بگذرد بجا
 آورد قوله تعالی وَإِذَا حَضَرَ نَاسِيَاتِ النَّبِيِّينَ إِلَى قَوْلِهِ
عَنْ أَبِي عَلِيٍّ جَعَلْنَا حِكْمًا مَعْرِفًا بِمَا فِيهَا مِنْ حَصِيَّتِ این آیه جهت کسی که با او
 عهد و میثاق بسته با مودنی و صحبتی میان تو و او بوده باشد
 و بقول خود وفا نکند و رکوی از جاده او بستاند و آیات را برهنز
 و آب شبنم که بر درختان باشد بنویسد و بعد از آیه بنویسد
 فلان بن فلان و در عهد و پیمان وفا نکند و وصند و دشمنی کرد
 از جهت فلان بن فلان وَإِنَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ اللَّهُمَّ عَلَيْكَ
بِرِّئْنَا مَرَاتٍ و کتاب را دفن کند و در کوفت مسجد اگر از غیر
 بود باز آید و اگر نه زبال او پنی قوله تعالی وَإِذَا قَالَتْ ظَاهِرَةٌ

که عهد و میثاق بسکین

یا اهل شرب الا قوله وکان دکان دکت علی امر نیرا حکیم می نماید که صحبت
این آیه بجهت عکس کردن ایندن حال کسی که ظلم و دروغ در نهادش
ممکن و قصد دشمن خود و مردمان میکند و زبان کن میجوهر
بنویسد آیت را بر هفت بار که کوزه بر سفال کند و خاک بجز خراب
آمیخته کند و در خانه آن ظالم بپاشند و حال او بجا بپسند
قوله تعالی یا ایها النبی انما ارسلناک الی قوله وکنی بانه وکیلا
حکیم می نماید که این آیات مبارک را نفع بسیار است هرکس بخواند
بر او عن زینب و بانکه مشک آمیخته هفت روز بنید از ناز
بهر ادا و در پیش نه از آن روغن بروی و عارض خود مال
هر که او را پیش از بنده و آزاد و ملک و سلطان اغیره
از خلق دوستش دارند و قول سبحان دارند و از دستش
و هر حاجتی که داشته باشد کند آرد سه و سی و یک روز پنج

۲۷۲
که که کشیدن درین

که غرض از صدق

قوله تعالی

قوله تعالی کین لم یمنه المنافقون والذین
فی قلوبهم مرضن الی قوله واطعنا الرسول
حکیم می نماید که خاصیت این آیات جهت دشمن و دمار از او
و امر و احوال او در وبال افکندن و حال او را که گشتنی
قصه کند و زبان تو خواهد سپام با و فرست که ازین دشمنی
و قصد بر کرد و ال ترا بجز احواله کردم سه بار چنین کند و اگر کشت
و ترک دشمنی کرد و نه با و الا از جای معطل باشد آب او از آتش بید
و جایی که در میان دیوار باشد یک رطل آب بستاند و از هر
جایه و آیات را بر او آه و بنویسد یا در یک ورق و بابت
و در خانه دشمن بپاشند عجب میزند و از آن قوله تعالی
و جعلنا سبهم قرین الی قوله وایمان
امین حکیم می نماید که خاصیت این آیه جهت کسی که در

۱۷۴

که سر او درین دعا را

که در وقت دعا

رو برای زیارت بابای فخر و معجز طلبیدن و کجنا طلبیدن
 در پوست آهوی بنویسد و در پوست شیر خرد برود و طلب آن
 چهره امین شود از دزد و برادر رسد قوله لعنت لی قل جا الحق
 و مانند الباطل الی قوله فی شکرت مرید حکیم میگوید که این
 آیات مبارک جهت دشمن است و ظالمان و ممالک گردانیدن
 و سرگردان و مضطرب ساختن ایشان چنانکه در آیه اول گردانم
 باو فرستد اگر از دشمنی بازگشت خوب و الا همان نوع که گفته
 شد عمل کند که ممالک و وبال او زد و تر باشد و زینهار که غیر دشمن
 عمل نکند و الا مال او بگذرد رسد قوله تعالی ان اللذین
یتلون کتاب الله الی قوله ان ربنا الغفور
شکوست حکیم میگوید که این هر دو آیت از برای شود و ما برکت
 و سود و نایبه در تجارت و از جهت چیزی که ذخیره میکند بنویسد

که بعد از این

که نویسد تا بگوید

در چهار رکوعی که باس نو پاک و در میان متاع خود نهد مادامیکه
بن بخت است میگذرد که سود و برکت و نایبه در آن میند و حاجت
امداد خود رسد قوله تعالی انا جعلنا فی اعناقهم اعلا الی قوله
فهم لا یسرون حکیم میگوید که خاصیت این مرد و آیه جهت
 کید دشمن است و روی گردانیدن و کور ساختن چهره های
 ایشان هر که بنویسد در صورت مخاس یا زهر سبز بصورت سپهر یا
 هرگاه که دشمن را بنهد این صورت سپر نوشته بر روی دشمن
 باز دارد و مخدول و معذور کرده و کید و حسد که در باطن او باشد
 بدو عاید شود و هر که بخواند پیش و و کس که حکمت میکند گفته
 بر باطل باشد مخدول گردد و هر که بخواند از زمان که بخواب
 گاه میرود این شود و از دزد و معذین و هر که آیات را
 نقش کند و نیکین آنکس ششستین روز خشنه ماه و صیب این آنها

که بعد از این

المس که یعیص طه طس طس حمر عسق قن
 هر که آن انگشترین برده را در آن ناک باشد این شود و اگر
 پیش پادشاهی در آید مهیب شود و بزرگش دارند و همه حاجتبا
 او بگذرانند و اگر بر سر مردی ختم نماند ختم او برود و هر که تشنه باشد
 و آب نیاید این انگشترین را در دهان بگذرد و مشکشکی از او
 زایل شود و هر که در مایه آن بگذرد کشتب نباشد پاشا در ازان
 آب بخورد و خط او قوی شود و اگر معطلی یا مغزولی بوشد بر کار کرد
 و اگر زنی پوه بوشد شوئی کند و اگر بر سر مصروع آهند و غمش
 کشوده شود و بیماری کرد و اگر بر شکم زن حامله کند و منع
 حمل رود بکند و خلاصی یابد و منافع او بسیار است تولد است
انا نحن الخی المومنین نکتب منا اولادهم
و کل شیء احصیناه فی امام صیغین حکیم سفیر ناید که

بگذرد سبوه

مکه در حق و در مساجد است

که خاصیت این آیه هجبت در حقان و زمینها و خراب و عاقل
 و دلی که یلبد باشد تازه کرد آیات را در انا و طاهر بنویسد بکلام
 و مسکت و غفران و روزه دار باشد و سوره یس را تمام بران
 بخواند و آب بارانی که در کانون اول بار دیشوید و در زیر درختی
 که بار نمی آرد بگردد و بریزد در آن سال بار و ر کرد و اگر جهت
 زمین خواهد ازان آب بران زمین باشد و همچنین جهت خانه خراب
 و دکانه و معطل دستبانه هر روز بکار برد اولش روز پنجشنبه
 باشد اول ماه که آن مومنع مغرود کرد و اگر حسب دلی خواهد پدید
 اذ و برود و ز یک روز نده کرد و فراموشی از وز این شود آن
 آب با شتراب خاص که از ترنج خسته باشد در از حل کند و بخورد
 انگش دهد که خواهد اذ استنبه کند هجبت روز هر روز یک
 جرمه مجموع بخورد گرفت بیاید و عیال پیروز حکیم سفیر نماید

که اگر با آن آیه این کلام اصناف کند و هو الله یحیی
 الموتی و جمیع الثنات و یخرج البرکات من
 السماء و الارض لا یعزب عن عمله شیء فلا یفوت
 شیء بعد مراتبه زیاده شود در عمل و عزم زودتر
 حاصل کرد و قوله تعالی ان کانت الا صیحة
 واحدة فاذا همم خامدون حکیم معین نماید
 که این آیات مجرب است هر که بنویسد بروی اسبابی که در
 در روی باد یا چیزی عارض شده باشد زایل گردد و اگر در
 سرد و رو بد و آورد و بگوید الله الغالب الله الفاضل
 اللهم تدل کل حنجر عند ناصی الحنجر کان
 له الحول والقوة ان کانت الا صیحة واحدة
 فاناهم حکیم معین نماید که این آیت مجرب است هر که بنویسد

که با باد در اسباب

که معین و یار است

و بخواند دشمن محذول و مبهوت گردد و خوار شود و احوال
 بروی مضرب شود قوله تعالی و ایه لهم الاذن
 المیتة احيیناها الی قوله لا یعلمون
 حکیم معین نماید هر که است را در انا فی باب بود و در بیان
 و مشک و زعفران و سکر بنویسد و باب کانون بنویسد در هر
 زمینی یا باغی که آن آب بنشیند برکت و مسفتت بیند
 قوله تعالی ان کانت الا صیحة واحدة
 فاذا همم جمیع کدینا محضون حکیم معین نماید
 که اگر جماعتی از دیو و پری بر تو عاصی گردد و خواهی که ملکی از
 ملوک است بن بخوانی قسم کن بدوی بدان قسم که دانی و دان
 او باشد آن قتل و تفریحی صورت نماید و اگر از
 الاجداد است الی ربکم یسئلون و در حال دعا

که برکت

که معین

حاضر شوند قوله تعالى قال من يحيى العظام وهن ميم
الى احسن سورة حكيم ميم مايد كه هر كه اين آيات را برود عن
 زنت فليستن بخواند و چهل بار در جايي كه كوفته باشد بشده
 درست و نيك كرد و بامر خداي تعالى سورت الصافات
بسم الله الرحمن الرحيم
الصافات صفا الى قوله شهاب نابت حكيم
 ميم مايد كه هر كه بخواند اين آيات را سه بار در سبزه در بخورد
 و هر كه را خواهد از ملوك و ديوي و پري حاضر شوند و بايد كه نام او بر
 تار و تر حاصل شود قوله تعالى ولقد نادينا نوح
الى قوله سلاما على نوح في العالمين حكيم ميم مايد
 كه فاصيت اين آيات حسبت و فرديوان و مار و كرم و موم
 و حشرات زمين هر كه بخواند و نقش كند بر پاره سنگ از سنگ

كه در صغ ديوان در حصار
 اعدا كردم

كه باشد

كه باشد باخاس يا البكنيه يا قلعي يا جوبي سخت كه در آن كره باشد
 بخواند سلام على نوح في العالمين سلام على انبياء الله اجمعين
 هر كه اين نقش كند تباريه ميانين نبات النعش داشته در هر
 كه نقش كند بگويد نظرت اليها و كيفيت شر الحية و الفقر
 تا تمام كند و اين عمل بايد كه در اول كانون باشد و نقاش ظاهر
 باشد بسيم شب سرون آورد و در مقابل نبات النعش
 باز دارد و بگويد عقت العقب و سمها و الحية
و ضرها و الاغني و شرها و النعبان كالعقد
الذي احذ به الميثاق عقد كل رطب
ومايس و بالقدرة الازلية التي لا حول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم و آيات را بخواند
 و آنچه زيادت گفته ايم در نبات النعش نظر كند تباريه

۲ و نظر

۱۸۳
ستاره و آت راوزیادت آیات را بر هر ستاره یکبار بخواند
و چشم از ایشان بکشد تا تمام نظر او رود و بعد از آن در پوین
نگاه کند و آیات را بخواند باز یانی آن در هر ستاره نظر
کند و یکبار بخواند اینچنین کند سه شب بعد از آن ساخته را
در دست راست گیرد و بر آنها نظر کند چون تمام شود در چهره
پاک بچد و نگاه دارد اگر کسی تار کزوم کزیره باشد که در آن مهر
باشد یا زهر الوده باشد آن بلیغ را بستاند و در آب بند
و بخورد انگش بد سموم زهر از و زایل شود قوله تعالی
ارکض برجلک هذا منتقل بار و شراب حکیم نوبه
که خاصیت این آیه است که هر که خواهد که کاریزی یا جاهی
کند بخواند و میکند که آب شیرین پاک از آبیرون
آیه قوله تعالی و نفع فی الصود من فی السموات

الکحل

۱۸۴
الی قوله و هم لا یظلمون حکیم نوبه که خاصیت
این آیه جهت منکوب و کور کردن است و دشمن و صامت
بودن او هر که این آیات در روی دشمن بخواند منکوب منکوس
گردد و اگر بخواند این آیه بکسی دهد که او را از دیو زحمتی باشد
خلاص نماید قوله تعالی و نفع الدر جات ذوالعرا
الی قوله ان الله صلیح الحساب حکیم نوبه
که اگر این آیت را در پوست آهو ماده بنویسد و بر خخته بند
خبر دهد بر آنچه کرده است از آن روز که علم بر ورده اند تا این ساعت
تمام بگوید چنانکه خبرش نباشد و شرط درین باب آنست که ظاهر
و پاک باشد و سر آن شخص را نهان دارد که خدای عزوجل ستاره
قوله تعالی فتذکر و ن ما اتول لکم
و افرض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد

که کور از اندن او

که خفته از بر دهد

که کور از کلام

۱۸۵ حکیم مسفر نماید که هر که این را در پیش ظالمی یا جباری بخواند خلاصی یابد
 و از شر او ایمن گردد قوله تعالى الله الذي جعل
لكم الالعام لئن كبروا منها الى قوله آيات
الله تنكرون حکیم مسفر نماید که خاصیت این آیات جهت
 شتر و گاو و کوسه و سایر حیوانات چون شتر ایشان
 کم شود و در فواید ایشان ناقص گردد آیات را بنویسد در انامی
 ظاهر بآب عالی که آفتاب دیده باشد بتبویر و در آن آب بریزد
 که از چهار پایان میخورند و بر علف ایشان پیشند تا میخورد
 کرد قوله تعالى سنهم انا تنافى الخفاف و فى
الغنى هو الى قوله بكل شئ حكيم حكيم مسفر نماید
 که خاصیت این آیات جهت دشمن و ظالم است و زجر و مجاز
 ایشان و او را مترج کرد امین و آنچه در آن روز میگذرد

سجده

سجده

۱۸۲ و عداب اگر مظلوم در مقابل او تاساده باشد آیات را بنویسد
 و در رکوعی از پر این دختر مستور بگر غیر بالغ و در آخر آیات
 بنویسد كذالك يريد الله فلان بن فلانة حليلته
و فوتر من آيات العظمة و قوله القاهره ما
بين يدي ظلمة و يعقل الظلم عن مده و بصمت
لسانه و لكن الخوف جنانه و مكتوب در زیر پایش
 او همد جا نکرند اند و باید که آنکس که همد دختر بگر غیر بالغ باشد
 که آن شخص از ظلم و نرسنه باز آید و عجایب بیند تا آخر عمر خود
قوله تعالى له مقاليد السموات و الارض
يسيطر الرزق لمن يشاء و يقدر الى قوله
و يهدي اليه من يليب حکیم مسفر نماید که خاصیت
 این آیات مبارک جهت پروردن آوردن کجمنها و معادن

سجده
 که در او آوردن

و استخراج چیزها که پنهان کنند از جادوی
 و غیره آیات را بنویسد بر پوست کمره سفید که حکم و باغ آن
 پوست بابکاشنی و صبر سقوطی و زعفران کنند و مکتوب
 بر سجد در رکوعی سحر که از چشم باشد و در کردن حرز و کتب
 کند در روز شنبه اول ساعت روز در آن جایگاه که خواهد یا
 یا بادیه یا کوه در آن موضع خود سبباید و بمقار پای آن زمین
 را بکند و اگر حرز را بگیرد و دو بار از آنجا برانی باز با سران
 موضع آید و دیگر بار حرز را بگیرد و دو بار زنا کند و بدان موضع
 رود و مغفرت نکند که آن موضع را مخفی دارد که مطلوب
 در آنجاست قوله تعالی كذلك اوحينا الى
روحنا من امرنا الى قوله فصر الامور حکم
 معنی آنست که خاصیت این آیه جهت فراموشیست و غفلت

که در امور غفلت

و جهل و تنبیه و هر که خواهد که شب بر خیزد و عبادت مشغول شود
 آیات را بنویسد بر البکینه پاک یا فقره یا آناه و روغن داده سفید
 و کلاب و زعفران و از آن عمل اصابت کند که آنش نهیده باشد
 و بنویسد و بخورد و انگش دهد که خواهد سه دفعه سه اوینه بعد از نماز
 صبح در هر اوینه سه مرتبه تا اثر نکند و هر چه فراموش کرده
 باشد باز یادش آید بخیر و صلاح انجامد و غفلت از او ببرد
قوله تعالی ولین سالتهم من خلق السموات
والارض ليقولن خلقهن الحزین العظیم
الی قوله وانا الی ربنا المنقلبون حکم
 که خاصیت این آیه جهت هدایت و ارشاد مردم در
 راه و انگش که در بادیه کم شود و جهت تسخیر چهار پایان زمین
 حرز و نگاه داشتن احوال خود در کبر و بر از آفتها و نگاه داشتن

در سجده

که در حالت و از این

بچه در شکم مادران و اصلاح زبان و شوی در معاشرت و مخالفت
 و نرم بودن و دشمنی و دشمن نگاه داشتن کوم و در حال از آن است
 هر که جهت هدایت مکره و ارشاد وی خواهد و پاک شدن
 وی از همه غلظتها آیات را بنویسد در رکوعی حسیر بر عینه و طایفه
 ازان بسیار مکره که همراه باشد چون آن بپوشد هدایت یابد
 که اگر جهت در زمین و اعتقاد خود مکر در آن شده باشد نیم
 شب بر چیز دو و صنوسار دو دو رکعت نماز کند و آیات صحت
 بار بخواند و در حال راه پیابد و اگر جهت تسخیر چهار پایان خوا
 بنویسد در پوست آه و در شب آه و ماه و صذر کند در کردن
 آن چهار پاک خواهد بود و دلیل سخن او کرده و هر که جهت نگاه
 داشتهن خود خواهد در بر کس بنویسد آیت یا حرم سارو
 و بسیار نیز در بازوی راست و خواندن آیات المرکز

روز دگاه و بگاه محفوظ کرد از آن است و بلیات بر کسبر
 و مال چهار پای و چهار پای او محفوظ کرده و اگر جهت بچه کس
 خواهد بنویسد آیات راه جام ابلقینه هر هفته یکبار و کلاب
 بشوید و در شربت کم کند و بزین حامله و بد که صحت هفته
 ازان وقت که ابتدا کند و اگر جهت صلاح حال و معاشرت
 زن و شوهر خواهد در چهار ورق کاغذ بنویسد و در چهار گوش
 خانه دفن کند که بعد ازان صلح کنند و با یکدیگر موافق باشند
 و همچنین کند جهت عادت با عینا و زمین و کشتن او در چهار
 گوشه زمین دفن کند و اگر جهت جرم ظالم و دشمن خواهد بود
 که بد در سه در وی وی بخواند از شر او منفع شود و قوله
لعلی یا عبادی لا تخوف علیکم المؤمن الی قوله
ومنها ناکلون حکیم زیرا که خاصیت این آیه جهت

بسم الله الرحمن الرحیم
 بسم الله الرحمن الرحیم

اکنون که در عیش او کدورت باشد و دایم در غم فانی و کدورت کند
 در روزی بد بخواری بد و رسد در صحبت و پریشانی بد و راه یافته
 بود از اول ماه سه روز روزه دارد و در شب چهارشنبه و پنجشنبه
 خون شب آید نه شود جامه های پاک بپوشند و طهارت کنند
 و اندک چیزی از طعام بخورد خون نماز خفتن گذارده باشد دور است
 نماز کند و آنچه صلاح است آن دوست از خدا بخواند و دفع رخت
 خود هم بخواند بعد از آن هزار بار صلوات بخواند و آیات را
 نوزد بار بخواند و مینت خود صافی کند و اندرون خود از شک و شبهه
 و بدی پاک کند و حاجتی که دارد از حضرت عزت بخواند و آیات
 را میخواند تا خواب بر وی غلبه کند همچنین کند در اول ماه در میان
 ماه و در آخر ماه که خیزد برکت پسندد و آن روز را بپوشد و آنچه
 صلاح و نیاید آخرت او در آن باشد حق عزت و علائقش او آرد

سورة الدخان بسم الله الرحمن
الرحيم حم و الكتاب المبين الى قوله ورب
ابا بكر الاولين حکیم معین نماید که مر که این آیات را بخواند
 اول شب شبان هر شب بعد از نماز خفتن تا چهاردهم نیست
 و پنج بار خون شب چهاردهم شود آیات را سی بار بخواند و خدا
 یاد کند و صلوات را بر رسول صلی الله علیه و سلم نبرد و از خدا
 آنچه دوست دارد بخواند بلکه صد دعا کند حق تعالی اجابت
 سوال او ببرد و میسر کرد و قوله تعالی ولعلنا
قبلهم قوم من عورت الى قوله وها كانوا منظرين
 حکیم معین نماید که خاصیت این آیه جهت غرق کردن ایندن
 کشتی دشمن در دریا و مکتوب کردن ایندن ظالمان در باوید اگر دشمنی
 قصد حشر ابی تهری کند یا قصد زمین که از این آیه بخواند و شکر کنیم

بکده حاجات

بعالم رسد هر که خواهد که دفع آستان کند چون روانه شوند و کار سازی
 خود تمام کرده باشند سمعت باره کل سرج کوزه کران که از سخن
 سگته و پاره پاره شده باشد تها در نصف آخر شب بخورد
 و طهارت کند و سر پاره اذان کل سه بار باز کرده اند و کبیر بگوید
سمعت بار بر سمعت باره کل و بعد از آن بر پاره بنویسد ایات را
 و چون فایز شود از نوشتن سمعت بار بخیر بگوید و بگوید لا تجله
 رجعت و لا قوة و لا سلطان لا ید لا لطف لا نصر لا تقرات
 لا علیه لا اقتدار العنان بن فلان بگذر همه الامر و الرضی
 و المعقول علیه ان القوة لمدجیعا بعد ازان بگوید سفاهما
 بگوید نرم و در سمعت است ان سفت که عجا میسند قوله تعالی
ان المتقین فی مقام الیمین الی قوله انهم من تقوی
 حکیم معین نماید که حاصلیت این آیه جهت کسی که حجت و دست

آویز خود در مقابل صم نذارند یا کم کرده و رسد که صم بر وی طفر
 یابد طهارت کند و جامه پاک در پوشد چون نماز پیشین
 و پسین گذارده باشد آیات را در کوی حسد بر سفید بکشد
 و کلاب و کافور بنویسد و در کربان خود نهند یا کربان
 هر که خواهد چون بچشم رسد در مقابل هم با بپوشد دشمن و
 صم متور شود و بجز آستان غلبه کند سوره الجاثیه
 قوله تعالی بسم الله الرحمن الرحیم
حم تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكیم
الی قوله لقیوم یقیلون حکیم معین نماید که حاصلیت
 این آیه جهت برکت و زیاده شدن میوه نام و حاصل فراخی
 روزی خواندن شترتی سومی خود هر که این عمل خواهد آن
 روز طهارت کند و روزه دارد و آیات را بنویسد بر گانه

کتابت

۱۹۰
 که در کوهستان رود و بزرگ و کار نغموده باشد و کاره در
 از جوی آب ان شیرین پراکند و نوشته را بدان آب بشوید
 و آب را در خانه و دکان و باغ و ایجا که خواهد پیش از برکت و خیر
بپند قوله تعالی و یل لکل اقل ان یشیر الا قوله
عذاب عظیم حکم معجز نماید که خاصیت این آیات
 حبت شیخ و یو و پری و آدمی اگر کسی از دیو خدای که بخواند
 در تو عاصی شود و حاضر نشود بخورد کند بکند روایات را بخواند و بگوید
 حکمت علیه الایات فاستکبر و اتم علیه یا منیر جلال و شرف
 و تجبر و اللد منک اعظم و اگر بنا بر توبه و تقهر احضر الا و است یا
 تلقاء و البصر و سبحان اگر از کسی حاجتی طلب کند و در او کند
 آیات را سه بار در میان دست راست بخواند و در روی او
 بکشد که حاجت تو روا کند قوله تعالی ان الله الذی

بگوید در این کتاب
 که در این کتاب
 که در این کتاب

۱۹۶
سخر لکم البحر الی قوله لعقور تیفکم و ان
 حکم معجز نماید که خاصیت این هر دو آیه حبت صید بر آب
 و هر شکاری که خواهی سر که خواهد که شکار دریا کند و شکاری
 پیش از آید پاره فلجی بستند و از آن نخسته آب از دماغ
 در منزل مؤخر باشد از منزل عقب و هر دو آیه بر آن
 نقش کند و در دام بندد هر جا که دام را سپند از صید و چیزهای
 بسیار بر او آید و اگر در تخمه خوب کند در ریهان بندد
 و سر ریهان در آن طلبه شکار بندد و سر می دیگر و فن
 کند شکار بسیار بکند و مرغ و وحش بر آن کرد شوند و از حبت
 معاش درد کاهند و کرمها و بیج و کشتی شتری بروی
 کرد شوند و برکت و خیر پند شتر پلا آنکه چون بر تخمه خوب
 نقش کند آیات بروی نوشته در اندرون دکان دهند قوله

که در این کتاب
 که در این کتاب
 که در این کتاب

تعالی و اذکروا اِخَاعَادِ اِلٰی قَوْلِهِ نَجْزِي الْقَوْمَ
 الْحَرَبِيْنَ حَكِيمٌ مَعْنَى مَا يَدُلُّ خَاصِيَّتِ اِيْنِ اِيْتِهَابِ
 كِرْدَنِ خَانَهٗ ظَالِمَانِ وَ مَسْكِينَانِ وَ جَبَارَانِ وَ خَرَابِ كِرْدَنِ
 بَاهِنَاءِ اِيْتِيَانِ وَ سَادِ وَ كَشْتِ كَارِ اِيْتِيَانِ وَ سَادِ عِيْشِ
 وَ رُوْزِي اِيْتِيَانِ وَ قَعْدِ رَا حُوَالِ اِيْتِيَانِ رَهْلَاكِ جَبَارِ
 پَا يَانِ اِيْتِيَانِ اِزْهَمِيَّتِ جَاهِ مَعْطَلِ اَبِ سَبْتَانِ وَ اِيَاتِ
 رَاهِمِيَّتِ رُوْزِ بَرَانِ بَجَوَانِ وَ اِحْتِدَاءِ اِنِ رُوْزِ شَبْنَهٗ يَاشِدِ
 لَعْقَمَانِ مَاهِ رُوْزِ سَبْتِيْنِ اِزْ طُلُوْعِ اَنْتَابِ وَ رُوْزِ قَتِ عَزِزِ
 مَعْنَى بَارِ بَجَوَانِ وَ جُوْنِ رُوْزِ شَبْنَهٗ دِيْكَرِ شُوْ اَبِ اِدْرَجِبَا
 سَكْبُوْ وَ بَرَسْتِ كُوْدِكَانِ نَابَالِيْعِ سِبَارِ دُوْ بَقْرَا يَدِ اِبْرَانِ
 كُوْدِكِ كِهْ اَبْرَادِرْ كُنِيْ اِزْ خَانَهَائِ اِيْتِيَانِ يَادِرْ زَمِيْنِيْ كِهْ كَشْتِ
 وَ كَارِ اِيْتِيَانِ بَاشِدِ يَادِرْ مَوْصِنِيْ كِهْ كُوْ سَفْعِدَانِ وَ هَمَارِ پَا يَانِ

که در این کتاب
 در روز شنبه

ایشان باشد باشد مرصه یاد کردیم تمامت بدیند و عجب
 بدیند و زینهار که از جهت کسی نزد که مستوحی آن باشد
 که امری عظیم است قوله تعالی وَاذِ صَرَفْنَا اِلَيْكَ
 لَعْنَتَنَا مِنْ اَلْحَبْنِ لِيَسْتَحْوَنَ الْقُرْآنَ اِلَيْهِ
 قَوْلِهِ ضَلَّ اِلٰی سَبْتِيْنِ حَكِيمٌ مَعْنَى مَا يَدُلُّ خَاصِيَّتِ اِيْنِ اِيْتِهَابِ
 حَبْتِ حَوَانِ وَ دِيُوْ وَ بَرُوْدِيْ اَحْضَارِ اِيْتِيَانِ كِرْدَنِ
 عَقْرَبِ هَرْ غَرِيْمِيْ كِهْ حَوَانِ اِيَاتِ رَا بَجَوَانِ وَ مَرْ كِرَا حُو اَبْرَانِ
 تَبَايِلِ دِيُوْ وَ پَرِيْ بَجَوَانِ رُوْزِ اَجَابِيَّتِ اُو كَشْتِ وَ حَاضِرِ شُوْنِ
 قَوْلِهِ تَعَالَى وَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْا اِيْحٰبِ سَمِيْلِ اِلٰلِهٖ
 اِلٰی قَوْلِهِ وَ يَثِبْتَ اِنْدَا مَكْرَمٍ فَلَا تَهْتَوُ اُو تَدْعُوْا
 اِلَيْهِ قَوْلِهِ وَ لَنْ نُنْتِزِكَمْ اَعْمَالُكُمْ حَكِيمٌ مَعْنَى مَا يَدُلُّ
 كِهْ مَرْ كِهْ اِيْتِيَانِ مَقْشَرَقِ نَقْشِ كَمَنْدِ دَرِ سِرِّ وَ بَرُوْدِ اِبْرَانِ

دشمن مضرت یابد بر دشمن قوله تعالى اولئك الذين
 لظنهم الله فاصمهم الى قوله فاحبط اعننا اللهم
 حکیم میفرماید که هر یک مشت خاک از معرکه که جنگ سوسته
 باشد برگیرد و این آیات را متفرق در آن خاک بخواند و در
 دشمن بپاشد دشمن او محذول گردد و وی بهزیمت آورد باذن
 الله تعالی سورة الفتح قوله تعالى لبس الله
 الرحمن الرحيم انا فتحنا لك فتحا مبينا
 الى قوله وكان الله عليهما حكيمًا
 که خاصیت این آیات جهت جابه قبول و طاعت پشیمان
 خلق بر دشمنان منظر و منصور بودن و ترس و بهزیمت دول
 دشمن انداختن است که از جهت قبول و طاعت خواهد بنویسد
 در پوست آهو کباب و زعفران با بلهارت باشد

و در طایفه خود دهند و بنوشند الا که طاهر باشد مگر که بود رسد
 قبول و طاعت و حفظ بلندی بینند و هر که جهت لغزش و طفر
 بر دشمنان خواهد در دایره نحاس زرد نقش کند این آیات
 را در ساعت اول روز چشمتنه با ساعت دوم و قدر نوز
 باشد و در ایزداد در سر بیخ بند و زرد و در روی دشمن باز دارد
 و وقتی که بر دشمن نزدیک شود بر دشمن خود منصرف کرد و قوله
 تعالی محمد رسول الله الى قوله مغفرة و اجرا حکیمًا حکیم میفرماید
 که این آیه جهت نماز و برکت و قوت و جوانی و نگاه
 داشتن مرد و زن هر که از اطفال خواهد و غیر هم بنویسد
 در شب چهاردهم رمضان در کوبی حریر سینه مشک
 دکافور و کلاب و بوی خوش کند و در پوست آهو خردند
 و بردارد و بر هر که آویزد از مردان و بر هر دردی از درد ما

۲۰۱
از بیت کرم یا سرد یا رمد بلیات یا با و یا در و دل یا در و حکم
یا در و سر یا در و دندان از مجموع در دنا شفا یا بد و جز است
از جهت اطفال و زنان حامله و سود دارد کس می که بر
در ایشان کار کرده باشد و قوت ایشان نمائده باشد
در قوت ایشان افزاید و ضعف از ایشان برون
برد و منافع بسیار دارد انکس که بکار برده اند قوله تعالی
یا ایها الذین امنوا اجتنبوا کثیرا من الظن الی
قوله استغراب رحیم حکیم نماید که خاصیت این آیه
جهت تسکین دل و میده و پیرون کردن ظن بد و در
از درون مرکه در انا، ظاهر نون و سب و باب باران و غفران
در شب عید رمضان یا عید قربان نیم شب و باب
باران بگوید و بنا شفا بخورد پیش از آن که نماز عید

۲۰۲
مجموع از و زایل شود قوله تعالی و ننلنا من السماء
ماء منبأ رکا الی قوله کذا الذ الحز و ح حکیم
حکیم معین نماید که خاصیت این آیه است جهت نگاه داشتن
در حیات دنا، کشت و کار و خیر و برکت در آن و یکی
میوه آن مرکه این عمل خواهد فراید از آن آب باران که
در اول بهار بارد و در انا و نون ظاهر روحی داده کند ما
که هیچ چیز در آن مکرده باشند بوسید آیات را از سمت و رقا
بکرات و زعفران و در هر رقی هست بار و در سحر بدان
آب بگوید و در شستن اوراق آیات را هست با بخوبی
مرکه از این آب در پنج درخت باشد برکت در آنجا ببارد
و میوه های در حیات خوش کرد و اگر این آب در جایی که
شخم افتند پیاشند نیکو تر پیرون آید و در کشت و کار

برکت پند قوله تعالی وجاهت کل نفسین
 معها سائق وشهید لقد كنت فی غفلة
 من هذا انكشفنا عنك عظامك فبصرک
 اليوم حدید حکیم فاصل میفرماید که خاصیت این
 آیات آنست که هفت در چشم و تار یکی چشم و چشم
 این آیات را بر چشم رسد زده بخواند صحت باره صحت
 روز هر روز بنام شایخ از و زایل شود و اگر بر چشم قاطو
 باشد آب را از یانه بخواند در سر مه اصفهانی و توستیا
 بهم بید و چشم که حفظ صحت چشم را نگاه دارد
 و تار یکی در چشم زایل گرداند سوره الزاریات
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 وَالذَّارِیَاتِ فِرُّوْا وَالْحٰمِلٰتِ وَاَمَّا الْجِبَا

و آیات

کثیرا فالقیات امرا انما ترعدون لصادق
 الی قوله هذا الذی کنت به تستعملون
 حکیم میفرماید که این آیات هفت خراب کرد اندن خانها
 دشمن دو مار از ایشان برادر دست و تقو و در احوال
 ایشان و مشکوب و مشکوس کرد اندن ایشان سر که این
 عمل خواهد بستاند از خاک اندازد می یا شهری خراب
 جهل پاره کواره و بران کوار با این آیات بنویسد ابتدا
 کند بر روز شنبه در هر روزی ساعت زحل بنویسد
 و از ساعت اولست از روز شنبه و هفتم از یکشنبه
 و هشتم از دوشنبه و نهم از سه شنبه و چهارم از چهارشنبه و پنجم
 از پنجشنبه و در دم از ادینه و چون تمام شود نوشتن این
 بر پارهای کوان هر پنج بارم نرم بگوید اول ساعت زنده

شبهه و ستم از چهارشنبه و ششم از چشنبه و پنجم از اذینه و چهارم
 از شنبه و سوم از یکشنبه و دوم از دو شنبه چون مجموع را نهم
 کوفته باشد با خاک که رستان قدیم بهم سپایند و در آن موضع
 که خواهد باشد عجاظیست و این عمل در مدت شانزده روز تمام
 میشود و زینهار که طهارت باشد و قصد کسی بچاه نکنند
 و خود را نگاه دارد سورة الطور بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالطُّورِ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ
فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَالسَّعْفِ
الْمُنْفُوعِ إِلَى مَقَلِّهِ إِنَّمَا نَحْنُرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 حکیم سفر یاید که این آیه جهت خرابی کن خانه ظالم و وبال و کاه
 در خانه او انداختن و دمار از اموال و چهار پای و زین و زور
 او بر آوردن است و آنکه خلق از دست شر او عاجز شده باشد

و در نماز و جاری او ظلم باشد و ضرر او و شر او بخلق بسیار
 رسد و شکر از جوب کزب تا نزد این آیات را در آخر روزی
 که از ماه مانده باشند و آن روز شنبه باشد نقش کند و در میان
 سقف خانه آنس که خواهد بود پنج امین بوزد و اگر از اهل خیمه باشد
 بنویسد و در سر خیمه بنویسد بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَصْبَرَ
الْحَكِيمَ رَبَّنَا يَا أَعْيُنَنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
حِينَ تَقُومُ وَمِنْ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ
 حکیم سفر یاید که خاصیت این آیه جهت مرد کاهل است و از
 قیام شب و کاهلی در کار و مصالح خود و خراب کردن بسیار
 و در امور دین و دنیا خود متماون و غافل باشد هر که
 خواهد که این احوال از او زایل شود و خلاص یابد در این کیمه با
 سبب زعفران و کلاب بنویسد و بکلاب بنویسد و شراب بکنجین

۲۰۷
اضافت کند و سه شب در وقت خواب استمال کند و در هر شبی
مقدار دو مثقال حتی غر و علا در روزی بروی بکشد و از غر
این حالات خلاص یابد و در دنیا و آخرت منفع شود
باذن الله تعالی بسبب الله الرحمن الرحيم
والتحیر اذا هوای ما ضل صاحبکم و ما غوی
الی منزله لقد رای من آیات دبه الکفر
حکیم میفرماید که این است جهت روشنی دل و زایل شدن
فرااموشی و قوه دهن بر حفظ قرآن و علوم و حکمت و رفع
دوسواس هر که در جام البکینه زرد یا سبز مشک و کلاب بنید
و باب زمزم بنویسد و سه مرتبه روز بعد از نماز باشد ادبنا شاک
بخورد از هر چه یاد کردیم خلاص یابد بسبب الله
الرحمان علم القرآن خلق الانسان علی

۲۰۸
البیان الشمس والقمر البیان و النجم و النجر
یسجدان حکیم میفرماید که این آیات از جهت مقربان
و دعا گوینان و هر که ترسد و فراموشش کاران استانه قدری
شیره انکوره سیاه و نیم آن قدر شکر و نیمه دیگر عمل
نخل و نیمه دیگر آب امرو و دو نیمه دیگر آب سبب و مجموع
را بوزن بسجد و بوزن مهر طلای یک درم زعفران و یک
درم امینون و یک درم دار صینی و کل و مفضل بایل درمی
و کبابه و جوز بویا و قرمحل از هر یک درم و چهار درم مسک
مجموع را بشیره انکوره برشد و در دو یک سنگین بندد
بچوشت اند تا به بنیمه آید بعد از آن شکر و عمل نخل اضافه است
کند و چوشت مذکور بقوام لیده آیات ما در جام البکینه زعفران
و مسک و کلاب بنید و در مشروب که ساخته است کند

۲۰۹
و بعد از آن داروهای نرم بگوید و در دیک اندازد و بار آتش نرم
در زیر دیک بنهد و چیزی در آن می آورد تا بربند و چون تمام شود
آب ترنج در آن نماند از دور بردارد و در برنجی سبزه بنهد
شود و در سایه بماند چنانکه آفتاب نیاید و در سردی
و در شبی وقت خواب یک ملقعه از آن استعمال کند از مجموع آنچه
یاد کردیم خلاص یابد و زیر کوی و منم او تیز شود و هر چه خواهد بخواند
و یاد کرد یا عَشْرَ الْحَبْنِ وَالْأَشْنِ أَنْ تَسْتَطْعَمَهُ
أَنْ تَقْتَدِ وَأَمِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَأَقْتَدِ وَالْأَمَقْدُونَ إِلَّا بِسُلْطَانِ نَبَأِي
الْأَرْبَعَانِ كَذَّبَانِ يَسْأَلُ عَلَيْكَ مَا شَاءَ مِنْ
نَارٍ وَفَخَاسِ فَلَا تَنْتَقِرَانِ حکیم می فرماید که خاصیت
این آیه از جهت بیرون آوردن دیوان آدمی و دیو سحر را

۲۱۰
از خانه و از دیو بیرون آوردن و زایل کردن ایندن ترس از جان
مردم هر که این عمل خواهد دیو زده را بستاند و او را در آب
روان اندازد و بعد از آن او بخورد کند از آب و در گوشهاست
او آیات را سه بار بخواند و باز در آب اندازد و باز او را از آب بخورد
کند و دست خود را بر سر او بگذارد و در مجموع بدن او بمالد و یا
بخواند و بگوید أَخْرِجْ يَا أَيُّهَا الْمَلَكُ الْعَارِضُ
الْمُضِيرُ وَالرُّوحَ الْفَاسِدَ بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى
وَقَوْلِهِ وَأَيَاتِنَا مَخْرُوجَاتٌ که از بیرون رود و
فاسد مجموع از وجود شود و هر که در پوست آسم بزند و در
بازوی راست او بزند امین شود از مجموع آفات و آنچه از وی
میرسد بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى حکیم می فرماید که هر که خواندن
این سوره را مداومت کند و در باد و شبانگاه که سینه

۲۱۱
و تشنه نشود و هیچ نخجی باو نرسد و دروشی با و راه بند قوله
اَفْرِئْتُمْ مَا تَحْتُمُونَ اَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ اَمْ لِحُنُّ
الْحَاَلِقُونَ حکیم میفرماید که مرکز آنی باشد وزن از خاکستنی
اگر حاصل شود اسقاط کند یعنی از سنگ لا جورد که رک نبرد
داشته باشد و بر یکین روز و شبته در ساعت زهره
صورت زنی نقش کند و فرزند او در کنار و آیات را وجیب
و راست صورت نقش کند و کرد اگر درش هر که این یکین
رادر اینک شترین نقره هند و پوشد اگر زن عاقبت با شیدا
سیار حمل اسقاط کند یا مردی باشد که او را فرزند نیاید بعد
تعالی ایشان را فرزند روزی کند اَفْرِئْتُمْ مَا تَحْتُمُونَ
اَنْتُمْ تَزْعُمُونَ اَمْ لِحُنُّ الزَّارِعُونَ لَوْ شَاءَ
لَجَعَلْنَاهُمْ اَعْطَابًا مَّا ظَلَمْتُمْ تَفَكَّهُونَ حکیم میفرماید

که خاصیت

که خاصیت این آیه جهت سلامت گشت و کار از افت
و بزودی پرون آوردن زرع و ادراک میوه با بنوبه در
کاغذ بشیره الگور در ساعت ششم از روز شبته در زیاد
شدن ماه و کاغذ را با آب باران بتوید و در طرزی پاک بهند و
انچه خواهد گشت این تخم را در آن آب بهند تا شکفته شود
و بعد از آن مکار در هر جگفته شود و آن گشت پایه انشاء
اللهم تعالی اَفْرِئْتُمْ النَّارَ الَّذِي تَدْرُونَ
اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرًا تَهَا اَمْ لِحُنُّ الْمُشْرُونَ
لِحُنُّ حَبْلِنَاهَا تَذَكَّرَ وَمَتَاعًا لِلنَّفْسِ
حکیم میفرماید که خاصیت این آیه جهت سوخته آتش بنویسد
که بزودی بچینه نشود مرکز جهت سوخته آتش بنویسد این
آیت را در برک مورد و در سایه بهند تا خشک کرد و در زم

باید و بر و عن کل المیخه کند مگر برین روغن جا سوخته را
 زود بکشد و اثری نماید باذن الله تعالی
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ إِلَى تَعَالَى وَهُوَ عَلِيمٌ بِذُنُوبِ الصَّادِقِينَ
وَقَوْلِهِ تَعَالَى هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 ای اخبر السوره حکیم معین نماید که خاصیت این آیات
 هفت آنست که او را بد نگاه خدای تعالی حاجتی باشد و خواهد
 که رو کرده طهارت کند و جامه پاک بپوشد و آن روز
 روزه دارد نماز حقیق بگذارد و روی قبله صد نوبت صلوات
 بفرستد و صد نوبت استغفار کند و بر خیزد و دو رکعت نماز کند

در رکعت اول سوره فاتحه و اول سوره صدیه یا ایزه علیهم
 السلام و در رکعت دوم فاتحه و آخر سوره حشر بخواند
 و نماز تمام کند و بعد از آن سجود کند و در سجود ده بار صلوات بر
 رسول بفرستد و ده بار استغفار کند و بگوید یا من هو
 هَلَكُنَا وَلَا يَكُونُنَا هَلَكُنَا غَيْرَهُ يَا مَنْ يَدُ مَفَاتِحِ
 الْأُمُورِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَنْ
 بِيَدِهِ كُلُّ عَيْشٍ يَا إِلَهَ الْمَصِيرِ بِالْقُدْرَةِ الْقَاهِرِ
 الْبَاهِيهِ لَيْسَ لِي فَتْنِي حَاجَتِي كَذَا وَكَذَا
 فَإِنِ الْحَاجَتُ لِيَقْنِي سَأَلْتُكَ أَنْ تُرْسِلَنِي
 تُرْسِلَنِي بِالْبَيْتَاتِ وَأَنْزِلَنِي مَعَهُمُ الْكِتَابِ
 وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزِلَنِي
 الْحَدِيدَ فِيهِ يَا مَنْ سَدَّ يَدَ مَنْعٍ لِلنَّاسِ

وَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ مِنَ بَيْضَةِ وَرَسُولَهُ بِالْحَبِيبِ
اللَّهُ قَوِيٌّ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مایه که سر کلبان آیه بر شمشیر نقش
 کند در روز شنبه و آفتاب در محل باشد و ظاهر باشد در وقت
 نقش کردن سر که آن شمشیر را در روی دستش کند و شمشیر
 کرده و روی به زمین نهد هر که در روی حسرتی کشد بدست
 بماند و برجهای و دزد منقرض شود و اگر این آیه را نقش کند در لوجی
 از فولاد یا از بنور روز آید هر که آن تخته با خود دارد دیوان
 از و بگریزند و از شر ایشان ایمن شود و محفوظ باشد
 مکان ایشان و از جهت اطفال و زنان که ترسند از دیو
 و پری نافع بود بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا
وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ إِنِّي أَمْرٌ حَكِيمٌ مایه

که نصیبت

که نصیبت این وره از جهت ظالمی که بر تو ظلم و کید کند و در قصد
 عرض تو باشد و منکر شود یا بر آن مضر کرد در روز آید در میان
 دو نماز ظهر است و صحیفه را بکشد بر او حاضر گرداند و بگوید تا
 انکشت شهادت در میان و در وقت نهد و بگوید باو که سوگند بخورد
 بر آن خدای که این کتاب از دست او بکشد که من از قصد بری ام و
 آن چه کرده در میانست که انکار میکند یا دکن پس اگر سوگند خود
 در آن روز یاد در آن شب کور شود و اگر اتمار کند در حال او را تو
وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتْلُوا جُوهًا
بِالْأَشْوَاقِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبُرِّ وَالنَّفْقَةِ وَانْفَعُوا اللَّهَ الَّذِي تَنَاهَى
عَنِ الْجَوْفِيِّ مِنَ الشَّيْطَانِ لِلْخِزْيَانِ الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَيْسَ بِنَارِهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ

و

فَلْيَتَّقِ كُلَّ الْمَوْصِيَّاتِ حَكِيمٌ مَا يَدْرِكُ فِيهِ هَيْبَةُ الْمَلِكِ
 که عادت برگزیده باشد و سخنان بد و سفاهت عادت که عادت
 و خواهد که از او زایل شود آن روز روزه دارد و آیات در جام
 اگینه نویسد و بآب بران بهار شود و سه شب میان اظفار کند
 از وزایل شود و لواتر لنا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى الْجَبَلِ الرَّابِعِ
 خَاشِعًا مُسْتَكْرَمًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ إِلَى الْآخِرَةِ
 حکیم سفر نماید که این آیه همت تسکین هر رنجی که در اعضا و ادوی
 باشد یا در مجموع بدن بدان بخواند در روز زایل شود و بنا
 عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاللَّيْلُ ابْنَانَا وَاللَّيْلُ الْمَيِّتُ
 رَبَّنَا اجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَارْحَمْنَا
 رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ حکیم سفر نماید که این دو
 آیه از همت امان از فتنه در زمین و از فتنه در دین مادم که نویسد

در پوست آهو و در زیر کین انکشیرتین همد هر کس که این اکثرین
 پوشد و بر طهارت باشد اینها که کفیم باید بر روی او لپیظن
 نَوْزًا اللَّهُ بِأَنْوَاءِهِمْ وَاللَّهُ مَعَهُ نَوْزُهُ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
 إِلَى تَوَلَّى نَصْرًا مِنَ اللَّهِ وَتَحَقُّقًا قَرِيبًا حَكِيمٌ سَفَرٌ يَأْتِيهِ
 آیه قبول طاعت و لغزت بردن سخنان و هیبت و قوه جا
 پیش مردوزن و پیش پادشاهان در آمدن هر که نویسد در
 رکوبی حسیر بر سینه مشک خالص و زعفران داب باران و شیرین
 با تیر بران حکانند و در پیر این خود او نیز در جامها در کردن
 هر که این پیر این پوشد مر که بد و رسد از و هیبت سپند
 و منقر شود ذَلِكَ فَضَّلَ اللَّهُ يَوْمَهُ مِنَ شَاءِ
 وَاللَّهُ ذُو الْعِزَّةِ الْعَظِيمِ حکیم سفر نماید که مر که این آیه نویسد
 در پاره از صد ف روز او نیز وان را در مال و ابنار نماید

برکت در آن مال افتد و از آفات امن شود و اذا رايتهم
تعجبك اجسامهم وان يقولوا سمعنا لقولهم
كانهم خشب مستند يحسبون كل صيحة عليهم
هم العدو فاخذزهم فالتهم الله اني لوكون
 حکیم فرماید که خاصیت این آیه جهت دشمن است و او را نکند
 و صامت گرداند و از زبان و مقصد او ایمن شوند مگر که خواهد این
 آیه را بر خاک ظاهر بخواند که کسی با پی بران نهاده باشد و در سو
 دشمن اندکی ازان پیا شد چنانکه او نداند از آنچه بود باز آید و نعمت
الذین كفرو ان لن يعشوا على اهل بي
لتنعشوا ثم لتبنون بما عملتم و ذلك على الله
 حکیم فرماید که خاصیت این آیه جهت سرون آوردن
 دشمنها و چهری که کم شده باشد یا در دیده باشد و هر کس چهری

که در آن کف و موضع از آن کم کند و نداند که کجا است و شیطان حایل
 باشد میان او و میان آن چیز بخور کند چنانکه بعضا لبان و آیه را در طای
 فو بنویسد و آب ظاهر بشوید و در دیوارهای خانه از چهار طرف پاشد
 و در خانه را به بندد و باید او بر خیزد و در آن خانه رود آن موضع بپند
 و بیاید یا در خواب کسی را بپند که نشان دهد و اگر پیدا نشود از آن
 موضع بر برده باشند قوله تعالى ما اصاب من مصيبة
الا باذن الله و من يؤمن بالله هدي قلبه و الله
مخبر سميع عليم حکیم فرماید که هر که را خون و اندوه در دل گذرد
 باشد از مرده یا از مال کم شده یا از مصیبتی که از سلطان رسیده باشد
 یا ناقص شد باشد از چیزی از احوال خود یا عقل او کم شده باشد
 سه روز روزه دارد و جامهای پاک بپوشد و در آن روز چیزی نخورد
 که در آن چیز حیوانی باشد چون نیمه شب شود بر خیزد و آیات را در جام نو

۲۳۱
بر عذر آن بنویسد هر چه در باب باران بشوید و یک ساعت رها کند و بعد
از آن سه حرم بخورد و باز همچنان کند تا در پنج ساعت پانزده
حرم بخورد و بخشنده چون روز شود در آن روز هیچ نخورد الا مشروب
از شکر یک دفعه بعد از آن هر روز که بگذرد آنچه یا کرده شد تمام
زایل شود و من قد غلثه رزقه فلینفق مسأله
الله لا یطغون الله فغیا الامالیها سبحان الله بعد
عشرین ایام حکم مسعیر باید که هرگز امعیش و روزی شکسته
باشد منیت خیر کند و شب اوینه نیم شب بر خیزد و استغفار کند
صد بار آیه بخواند و دیگر صد بار استغفار کند و صد بار صلوات بر
پیوسته بخشنده رسول را بخواب بپند و از آن سستی باز رود و در کتب
و روزی و برکت و غیره و بدو هفتاد و یک یا ایها الذین
امنوا اتقوا الله توبه نضوحا عسی یرحمکم ان

مجلس

لکفر

یکفر عنکم سیئاتکم و یدخلکم جنات تجری من
حتها الانهار و یومر لا یحزنی الله النبی و الذین
امنوا مع الذین نورهم من الیهم و بانیا نصر
لیقولون ربنا اقم لنا نورنا و اعصر لنا انک
علی کل شیء قدید حکیم مسعیر باید که این آیه هفت برداشتن
حجاب از دل و کشف حقایق از لزوم ناموس و این هفت
مرد نامک بر پیم کار باشد که عمل میکند بر آنچه میسر
است در عبادت احدی است که این عمل خواهد بود
را در طریقی چینی سفید مشک و زعفران خالص و کلاب بشوید
و شکر خالص در آن آب اندازد و استعمال کند هر که هفت روز
روزه دارد و در وقت روزه که شستن از آن آب بخورد و تحقیقا
چیزه نازدی ظاهر شود و از جنیبات سستی گوید و باید که احتیاط

۲۳۳
 تمام کند و در تری حال خود و صیانت و حفظ این راز ناکوشش دارد
تا نهم بدو رسد تبارک الذي بيده الملك وهو على
كل شيء قدير الى قوله خاسئا وهو حسبي حليم
 معین نماید که هر که این آیات را چشم رسیده بر بار بخواند
 شفا یابد و اگر کسی خواهد که بر کجای تیمم رسد غسل طهارت
 کند سمعت روز روز دارد و در هر سبت چهارده بار بعد از
 نماز حضرت بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز کند و در هر رکعتی
 هفت بار الحمد و سمعت یا بر این سوره را بخواند چون شب تمام
 شود سوره را چهارده بار بخواند و از خدای تعالی خواهد یاریت
 گنج که در جنت آن طرف یابد و پیدا شود و حکیم معین نماید که هر که
سوره الملک بخواند آن وقت که ماه می بیند در آن ماه در
خدای تعالی باشد و این نقلی صحیح است و القلم

۲۳۴
و ما ينظرون الى قوله كالتصميم حكيم معین نماید که
 این آیات همت عزاب کردن خانه های ظالمان و ضاقت
 و کار ایشان و آفت در احوال و اموال ایشان بتاند از بیخ
 در حجت کور پاره کل سمعت پاره کواره ازان کلاب زدود
 آفتاب خشک کند چون خشک شود آیات را بران نولید
 و نرم بگوید و در موضع دشمن پاشد عجب پسند ازان کار
 و زندها که از همت کسی مستحق نباشد نازی و اگر بر جانی
 که در دگمه بخاند شفا یابد چون در دندان و چشم و غره حکیم
 معین نماید که هر که این سوره را بر پشت نوزولید و باب
 گرم بشوید و فرزند را در آن آب بشوید هر زوی قوی باشد
 و سلامت یابد از آفت و اگر بر و عن زیت بخواند و در کچه مانده
 بسیار سود دارد و از خترات مرغان مؤذی امین گردد

و اگر این روغن در کسی مالند دردی داشته باشد شفا یابد
 حکیم معین نماید که هر که چرخ را بیند و ترسد و در هر وقتی پی سپی
 یاد خواب از پیش و پس او چیزی بیرون آید پنجه او یا آب پس
 بریزد این سوره را بر طریقی که از آن آب میخورد بخواند و بچکس
 دیگر از آن آب بخورد و هفت بار بخواند بر آن کوزه و در وقت
 خواب سه جرعه آب بخورد و همچنین هفت روز این عمل کند که
 از آن رنجها خلاص یابد سوره والجن حکیم معین نماید که هر که این
سوره بخواند و در زمان باشد خلاص یابد و هر که خواندن
این سوره را بدادست کند و در غم و هم باشد آن از و
زایل شود و هر که در سفر بخواند این شود از مصیبت آن و اگر در راه
و قرض دار بخواند تو آنرا کرد و قرض از او زایل شود و اگر
روی طالمی بخواند آنرا بشود و این شود سوره المزل حکیم

میفرماید که هر که خواهد که پنجه را صلی الله علیه و سلم را بیند در خواب
 و از او سئوال کند از چیزی و آنچه بدو عاید میشود غسل کند و در اول
 شب آدینه از اول ماه و نماز خفتن بگذارد و بعد از آن بر خیزد
 و دو روزه رکعت نماز کند و با او بلند و در هر رکعتی یکبار
 فاتحه و هزار بار قل هو الله احد بخواند و صلوات بر رسول
 صلی الله علیه و سلم بفرستد و بخندد که رسول صلی الله علیه و سلم در خواب
 بیند و از او پرسد آنچه خواهد بشتر لکن قصد او در کار خیر باشد
 و هر که خواندن این سوره را بداد دست کند در دنیا فریاد میزند و
 در دین صلاح سوره المدثر حکیم معین نماید که هر که بر خیزد و
 در شب آدینه نیم شب و چهار رکعت نماز کند و در هر رکعتی یکبار
 فاتحه و سه بار این سوره را بخواند و سلام باز دهد و صد بار
 بفرستد و از حدای تعالی هر حاجتی که خواهد طلب کند و آتش

سورة القملة حکیم فرماید که هر که خواهد که دل او در شوق و ترس خدای
 تعالی باشد و بکار نیک بسیار و این سوره را بر آب ناز خواند و بناش
 بخورد هر که در روز بسیار بخواند از شر سلاطین و ظالمان ایمن شود و
 اگر در شب تکرار کند از شر شیاطین و دیوین شود و سورت
 المدح حکیم فرماید که هر که این سوره را در پوست کوسه قریانی
 بنویسد از سیاهی دوات مردی عالم و نوشته را در موسم خام کرد
 و حمزری از آن باز دو به چکان خرد او نیز و تعویذی شود این
 از همه آفات و هر که خواند نفس خداست کند دل را ثابت دهد
 و یقین را در دست گرداند سوره المرسلات حکیم فرماید که هر
 این سوره را بنویسد و با خود دارد و قوی دل شود و دشمن و خصم
 خود را مقهور گرداند و هر که را در نبل بسیار باشد و شانه های این باشد
 در کاغذی بنویسد و با خود دارد دشمنان با بد و کفر از خون رنجی باشد

بر آب زمزم بخواند و بخورد در این شود سوره البنا حکیم فرماید
 که هر که خواهد که در شب نجواب برود و جان بخرد سفر باشد یا طالب
 علم یا صاحب است با شتر از دشمن یا غیره یا خواهد که شب
 عبادت کند و خواهد که خوابش بگردد بنویسد این سوره را در
 پوست آهو بکباب و زعفران و با خود دارد و بخندد در شب
 بمقدار یک ربع ساعت خوابش بگردد سوره النازعات
 حکیم فرماید که این سوره را نسبت از دشمن و کید او و از پاد
 و ظالمان و شیطان باید هر که بخواند و روی بد دشمن او را از
 شتر او ایمن شود و هر که بخواند در پیش سلطان در آید نسبت انو
 پیاید و کار او بگذارد و هر که بخواند در جایی که خوف ناک باشد
 سوره العنس حکیم فرماید که هر که این سوره را در پوست آهو یا
 در کاغذ بنوعفان و کلاب بنویسد و حمز سازد و در بازو بندد

در راهی که باشد از شتر محمدان و طالمان این شود و در سفر خود
 چیز و برکت پسند هر که از فضل خیر متوقف شود و قادر باشد چون
 صدقه یا روزه یا مدد مسکین تقصیر نکند این سوره را بر طرفی
 پاک بنویسد و غسل نخل بشوید که آتش بزیده باشد و آن عمل را
 در آن طعام اندازد که او بخورد خیر و صلاح در دلش اندازد سوره
التکریم حکیم نماید که خاصیت این سوره آنست که هر که
 بسیار بخواند دل او نرم شود و خشوع کند خدای تعالی خود را در
 طاعت متابعت کرد و اگر بخواند در آن وقت که باران بارد
 صد بار و دعا کند باینجه خواهد از امور دنیا و آخرت که روا شود
 و هر که خواند بر چشمه آب که خشک شده باشد سه روز هر روز هفت
 بار آب از آن چشمه روان شود باذن الله تعالی سوره اللفظ
حکیم نماید که خاصیت این سوره از صحبت ترسانیدن دشمن و

مخوف گردانیدن او بسیار کند در احوال خود ترس پسند و از آنجا باشد
 از دشمنی کم کند هر که خواهد که این عمل کند پاره پوست عنق
 که شرح او کج باشد و شرح آن عنق رو یک پاره رو کوا بر جا
 زنی بکوبد چشم و آیات را بنویسد در رکود در پوست عنق و آیات
 را میخواند بر آن رکود پوست عنق را در آستانه خانه الکسفن کند
 در رکود از زیر سر او نه که عجاپ پسند در احوال او سوره المطففين
 حکیم مسع نماید که خاصیت این سوره بسیار است از صحبت منظم
 طالعان بنویسد و بسیاری و آب جابه که آفتاب بزیده باشد
 در طرفی سفالی پاک بشوید و آن آب را در دیوارهای دکان
 آویزد در خانه او همچنین سه هفته این عمل کند و در سه هفته در صبح
 پنجشنبه استه کند كَلَّا إِنَّ كِتَابَ آلِ إِبْرَاهِيمَ لَنُحْيِيَنَّهَا
أَدْدَاكُ مَا عَلَيَّونَ كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُ الْمَقْرُونُ

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ حکیم فرماید که خاصیت این
 آیه هبت جناب حجاج مرقم که کتوبی که بنویسد و خواهد که در روز کجا
 نشیند در میان سطرهای مکتوب یا رتبه بنویسد تعلیم خالی از بی
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَّ الصّٰبِرِیْنَ نَضْرًا و قدر لمن
 توکل علیه سیرا و شرح لمن فرض امره الیه
صَدْرًا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ بار بنویسد
اِنَّ کِتَابَ الْاَبْرَارِ لَفِي عِلْمِیْنَ و ما ادو لیک
مَا عَلِمُوْنَ کتاب مرقوم تشهد المقربون
اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ و به یک مکتوب یا بنویسد
 آن حاجت روز و رو کرد و باذن الله و تعالی سوره انشققت
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ و اذنت لربها و حقت و اذا
الارض مدت و القت ما فیها و خلقت
 حکیم فرماید که خاصیت این آیه هبت زن بار و ار که به شخواری
 وضع حمل میکند این آیات را در پاره پوست عوچ که در باغیا
 باشد بنویسد و در میان آن پوست اندکی از خاک هند لیز
 درمی که در هبت مشرق کشوده شود و بر سیمان ابریشم در پهلوی
 راست زن پیانیزد در حال وضع حمل کند سوره
الْبُرُوجِ وَ اللّٰهُ مِنْ وْدَانِهِمْ محیط بل هو قرآن
مُجِدِّیْنَ کوی محو ط حکیم معین فرماید که خاصیت این
 آیه هبت مسافران در آن وقت که از خانه خود بسفر پر
 رود سه بار بخواند و بروی دراز همه آفات و بلیات امین
 شود و اهل خانه و مال او امین شوند از آفات و اگر برضا
 عت

نخواند از وزان محفوظ شود و اگر بر جزو جوانی لعن تو و فرزند تو در
حراست حق باشند و از هر که عدو مقصد تو کند و هر که خواهی
بگره سوره الطارق و السما و الطارق الی قوله
ضاله من قوه فلا ناصر حکیم معین باید که خاصیت این
آیه از جهت دفع کینک و پشه و مورچه و هر آفتی که بر رخسار
رسد هر که نویسد در چهار رقع و در هر رقع چهار بیت کند که کوش
ترش باشد چنانچه بر سر چهار برک زیتون کند و در چهار رکن
آن بناغ یا آن زمین که باشد در زمین مسز و بر دهر چه باشد از
بلخ یا غیر هلاک شوند حکیم معین باید که خاصیت این آیه از جهت
زخم است و تقویدی نافع است از همه چیز تا از جهت حفظ کردن
وزن مسانی کردن هر که نویسد روز آینه بعد از نماز و با
دارد و این شود از همه آفات در حقیقت زیادت کند و زمین را

قوی کرده اند سوره العاشیه هل ایتک حدیث الغا
بینه و جوه یومئذ خاشعه عاملة ناصبه
تقلی نادا حامیه لتقی من عین انه لیس لهم طعام
الامن من یح لا یمن ولا یمن من جوع و جوع
یومئذ ناعیه لسیها و اسیه فی جنه عالیه
لا تسمع منها الا حینه فیها عین خاریه فیها سیر
و فوعه و الکواب موصوعه و عمارق مصفوعه
و ذرا الحی مبنیة حکیم معین باید که خاصیت این آیه جهت
المنی خواهد که با و اعمال با او برود در نزد حضرت حق تعالی
تخته بسازد و عن داده از جوب کرگورستان و در روز نوزده
دارد اول ماه در وقت سحر بر خیزد و در چهارم و در تخته ایات را
بنویسد و نماز صبح بگذارد و تخته را بمبید بزبان زودتر کن بگیرد

سورة الفجر والفجر و ليل عشر و الشفع والنور
و الليل الالبتر هل في ذلك قسم الذي حج
حكيم ميفرايد که خاصيت اين آيت جهت کند دهن و ابلي
هر که نبويد در گناه البکينه باب مورد و زعفران و جمل کل شود
بشيره الکور تازه مقدار یک دقيه هم پايين زهر که خورد و از آن
آب اگر خورد باشد و اگر بزرك از وی زایل شود و زهرش آو
صافی گردد و هر که خرابی دهنی خواهد یا خرابی خاندن دهن
هنوت برک بد آيات را مکتوب و صبر و باب اینکری نبويد
و مود الذين جاؤ بالصخر بالواد و من عود
رفی الاوتاد الذين طغوا فی البلاد ذما کفرا
فینها الفساد فصب علیهم و بک سوط علنا
ان ربک لبا المرصاد بعد انان بر کهارا شک

در سایر و بدست نبالد نزم و اندک حنزل اصافت کند و در
موضع که خواهد پاشد عجایب بیند و حکم ميفرايد هر که رکری باشد
یا موضع از استخوان او شکسته باشد و خواهد که درست شود از پرت
فلسطین و ریت کوه یک ربع قسط بماند و از عمل موم نیک کند
و از هر یک نیمه بماند و بر مجموع آيات را از سوره لا اثم
الی قوله و هدیناه العجیزین بخواند و عمل کند ازین ساخته است
بر و صله و بران موضع که شکسته بماند دستفایا به سوره البلد
لا اثم بهذا البلد و انت حل بهذا البلد
والد و ما ولد لقد خلقنا الانسان فی کمد
الجب ان لن یقدم علیه احد نقول اهلکت
مالا لبدا الجب ان لن ین احد المخل
له عینین و لسانا و شفین و هدیناه العجیزین

۲۴۶

۳

حکیم می نماید چنانکه جامه پوشید و این آیه را بران جامه بنویسد که
اورا پسندد دست دارد و اکرام او کند و مهیب شود میان
خلق و بزرگ شود و مقبول گردد و اگر بر پادشاهی دخول کند
کند از و حواجج او بگذارد و اگر پادشاهی دخول کند سوره
الشمس و الشمس و ضحیها و القمر اذا طلیها و
النهار اذا جلیها حکیم می نماید هر که بنویسد این آیات را
در حجر زرد و روز یکشنبه مشک و زعفران و عنبر و کلاب و بجز
کند عبود در زیر کفین اکثرین بماند عشق هر که بپوشد مقبول
گردد و خلق او را مهیب پسندد قوله تعالی من سورة الشمس
فذلک امر علیهم ربهم ذلک منہم صنوئها و لا
یخاف عقبها حکیم می نماید هر که خواهان دشمن را بخواهد
گرداند بنویسد بر پاره کوره خام اگر در عربی که زمان بنویسد

حکیم

بقلم آهن پس بگوید در خانه دشمن افشاند سوره و اللیل
و اللیل اذا لقی فی و النهار اذا جلی و ما خلق
الذکر و الاُنثی ان سعیکم لسطی فاما من
اعطی و التقی و صدت بالحنی فینسیر له للیرعی
حکیم می نماید هر که این آیات را بگفت کند در پاره لغت روزانه
در روزه باشد و ظاهر در اول ماه و نیکین سازد و در اکثرین
آمین بماند هر که بدست کند از پاره رختن خسته نشود قوله تعالی
فذلک من تذلکی و ذکر اسم ربه فضلی بل تو
یرون الحیرة الدینا و الاخره خیر و ابعث
ان هذا فی صحف الامی صحف ابراهیم و موسی
یرونی ماله یترکی و ما لاحد عنده من نعیم
نجدی الا ابتغاه و حبه ربه الاعلی و سوف یرعی

۲۴۸

حکیم میفرماید که خاصیت این آیت از جهت آنکه هر که بنویسد در آن وقت
 در بنگلاب و قسط و باب جاه بشود و باب جوی و از آن آب در جاه
 ریزد آن جاه خوش شود و برکت چند سوره و الضحی حکیم میفرماید
 هر که از چیزی کم شده باشد یا سبده که ریخته نماز داشت بگذارد
 روز آدین هشت رکعت چون فارغ شود این سوره هفت بار
 بخواند و بگوید اللهم یا صانع العجايب و یا راد کل
فائت یا جامع الثناب یا راد ما قد فات یا
من مقالید الامور سید و اجمع اللهم و اردد
علی فلان فلان ضالته لا جامع الا انت باز یابد
 آن چیزی که ریخته باز آید هر کارهای خود برود سخوار شود و عاقبت
 حال خود نیواند و خواهد که به آن نماز شتم و نماز خشن بگذارد و روز
 قبل آورد و سوره الضحی و المرشد و و اللیل هر یک هفت بار

بخواند و بگوید اللهم اجعل لی من امری فصحاء و جنات
موت بار در آن شب یا در شب دوم یا در شب سیوم کنی خوب
 او آید و او را از خواست احوال خود خبر دهد که چنان کند و چنین
 کند سوره المرشد حکیم میفرماید که هر که این سوره را بنویسد
 در طریقی بگذرد و بنگلاب بشود و هر که از آن آب بخورد شک
 و شرک و غم و دلشکی و ترس و هراس از او زایل شود و هر که کار خود
 برود سخوار آید در خواندن این سوره مداومت کند و در عیب
 صلوات هیچ کانه مدت هفت روز کار او کشده شود و در روز
 خدای عزوجل بر وی بکشد و سوره التین حکیم میفرماید
 هر که بنویسد در طرف روغن داده سفید بزعفران و باب باران
 بشود و در میان یکشت خود پختنه کشت و زرع او نیک شود
 سوره العلق حکیم میفرماید هر که بنویسد در کاسه از خوب

که تعظیم نولد و تعاقبش باید که روزه دار باشد از آقره با سه ریختن
الذی خلق خلق الانسان من علق اقرأ وربک
الاکبر من الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم
 فراموشی برد و حفظ سپاورد هر که خواهد که بکار بر آب حاجی شیرین
 بستند که آفتاب نمیده باشد و کاسه را بآن آب بشورد و بناشتا
 بخورد و سود دارد و سوره القدر حکیم میفهمد که خاصیت این بود
 از جهت احضار روحانیان علوی و سفید چون خاصیتی که آتیا را
 حاضر کردانی کند و در حصا لبان و سدر و وس و مصطکی و برکن درخت
 بخورد و برکن تیغ کند و آینه بروج و از ورق او هر یکی حسب زودی و بر کما
 در سینه انداختن شود و مجموع را نرم بکوبد و بر و غن زینب تا کند
 چیزی از صمغ درخت منیلان و از آن خمیر سازد و کلوله کند کلوله
 از نخود بزرگ و در سایه خشک کند و باید که در روز سه شنبه در وقت

چهارم بکار برود و باید که روزه داشته باشد و در آن روز که
 پیش از آنست و در آن روز که بعد از آنست حیوانی نخورده
 باشد قطعا و سوره را در آن وقت که نرم میگوید بر بر کما همتا و
 بار بخواند و کلوله را در سایه در ظرفی پاک بپزند و سپوشند و هر شب
 در زیر ستارگان نهند و در هر شب سوره را چهار بار در آن
 بخواند سه شب چنین کند و بعد از آن در حقه نهد و چون بر آن
 محتاج کرد و در حجره بستند و غنم بلوط در آنجا نهند و سرش باز کند و
 یک صدق از آن بر آتش نهند و روحانیات را بخواند در حال
 بی توقف در پیش او حاضر شوند سوره المبینه حکیم فرماید
 که اگر جماعتی بر منیالالت مجتمع شوند و زیان کسی از خلق خدا می
 خواهند یک مشت خاک را از خانه قدیم عاقل بستند و از آنجا
 خراب مسجد خراب یک کف و این سوره را مسوت بار بر آن

بران بخواند روز شنبه هرگاه خاک را در آن موضع که ایشان جمع
 میشوند پیش از متفرق شوند سوره الزلزال حکیم میاید
 که هر که بنام شخصی نام مادرش این سوره بنویسد بزعفران و کوبیده
 بر بچه و حوز سار زد و پوست بهدد و پوسته خسته نهد هر چه که
 باشد از آن جزو بدو و اگر بزعفران نویسد و صاحب لغزه در آن
 نظر کند شفا یابد سوره العادیات حکیم میاید که هر که را حرم کسب
 باشد در طریقی سفالی نو بنویسد سه بار و باب باران بشوید و
 اندک سگری در آن نهد و سه روز نباشتا بخورد و بت از ذلیل
 شود و هر که بسیار بخواند و کرکسته باشد سیر کرد و اگر ترشنه
 باشد سیر آب کرد و هر که بخواند و روزی سنگ بلند گشایش یابد
 سوره القارعه حکیم میاید که هر که این سوره را بنویسد و ملک کار مصل
 یا مغرول باشد و در خانه خود پیاز و زرد باز بسبکارد و رود و اگر کسی که روزی

۲۴۴
 بر دست شده باشد بخواند روزی او سزاج شود سوره التکا
 حکیم میاید که هر که این سوره را بخواند سمت بارگاهی که باران
 شود او را در دنیا و آخرت ذخیره باشد سیتمار و هر که آب
 باران جمع کند و این سوره را بر آن بخواند و از آن آب در شتر
 بند سود دارد و هر که بخواند در پیش چیا ری رود نزد او مصل
 و باوقار باشد و خواندن این سوره بدریه مردگان باشد و اگر
 در پیش این سوره را بسیار خواند غنی شود سوره العصر
 حکیم میاید که هر که این سوره را بسیار خواند در قبر ایمن
 و نوافل مال او بسیار شود و روزی او سزاج کرد و هر که
 ماب و سه مرتبه اصغمانی بخواند آن سرمه را با آن آب بساید
 و در چشم کشد سوره الفجر حکیم میاید اگر این صورت برود
 لشکر بخواند آنکه باغی و طالم باشد از آن دو کرده که بخیمه شود

و هر که بر روی بخواند و بروی مظهر کرد و سوره الصیل حکیم میفرماید که
 این سوره را بسیار بخواند غم و اندوه از او زایل شود و از شر طمان
 امین گردد و اگر طحالی بخواند زبانی آن طعام برود و مغفقت
 از آن بیاید و اگر بایب باریان بنویسد و در طرفی پاک و مشک
 و زعفران و بخورد کسی دهند که زهر خورده باشد زبانی باور رسد
 سوره قمریش حکیم میفرماید که این سورت از صحت حفظ الیای
 خانه از شکستن و ریختن هر روز بخواند بر آنچه در خانه او باشد
 از آلات و غیره و روی قبله نهد که محفوظ بماند سوره والدین
 و هر که این سوره را بسیار بخواند قول او مقبول شود و هر که در
 پنجشنبه یزده رکعت نماز بکند او در هر رکعتی یکبار الحمد و ده
 بار این سوره را بخواند و استغفار کند و در میان هر دو رکعت
 سی بار صلوات بفرستد و چون فارغ شود سجده کند و از خدا

عزوجل حاجت خود بخواند از غنی و مال و علم و دیدن رسول صلی
 علیه و سلم در خواب که تمام حاجت های او را کرد سوره لکوتر
 حکیم میفرماید که هر که این سوره را در شبی از شبها هزار بار بخواند و ده
 هزار بار صلوات بر رسول بفرستد پیغمبر را در خواب برپند
 و هر که بنویسد و با خود دارد امین شود از دشمنان و لغزت
 یابد برایشان سوره الکاسرون حکیم میفرماید که هر که
 این سوره را هفتاد بار بخواند جان باشد که تمامت قرآن
 خوانده است و هر که مداومت کند خواندنش در بلاد او
 شام امین شود از سگ و شرک و اعتقاد فاسد
 و هر که روز یکشنبه بخواند وقت طلوع آفتاب ده بار هر
 حاجی که از خدا بخواند روا کرد سوره النضر حکیم میفرماید
 که هر که این سوره را نقش کند بر آلتی از آلات حرب پیش

السد

۲۴۷ دشمن بدار و منظر گردد در دشمن و اگر در نماز سنت بخواند از خدای
سر حاجتی که خواهد رو کرد سوره بقره بخت حکیم معجز نماید که خاصیت
این سوره اگر بر برنجی بخوانند زیاده نشود و گوشت کم کرد و صفت
آن ریح و سبلاست باشد و اگر بخواند پیش پادشاهی یا چاری
در آید شتر ایشان از دست فرج کرد و سوره الاخلاص حکیم متقی
که خاصیت این سوره از جهت همه رنجها سود دارد و اگر
بر آن بخوانند و هر که سه بار این سوره را بخواند جهان پست
که تمامت قرآن خوانده است و هر که بخواند صفت مردگان
و هدیه فرستد تخفیف یابند از عذاب و این سوره خورمه
امانت است و هر که بسیار بخواند معفرت یابد و گناه از او فرج
کند باذن الله تعالی سوره العلق و الناس حکیم متقی
که خاصیت این دو سوره از جهت دفع دیو و مردم بد است

۲۴۸ آفات هر که در صبح و شام بخواند این شود و هر که بنویسد
و بر شخصی بیوزده او یزد خواه آن دیو نر باشد یا ماده نافع
باشد خصوص لطفال و اگر ایشان را رنجی نرسد شود ایشان
خوانند صحت یابند متت هذا الخواص حکیم معجز نماید که خوا
این آیات از جمله اسرار مکنونست که خدای عزوجل
بکسی بخشایش فرماید که سستی این اسرار باشد و هر که
رعایت این اسرار بوجوب استی و اعتقاد پاک کند عجا
و اسرار خفی بیند و بر مردم دیگر سرور شود و منافع مردم
پیدا کند و هر چه طلب کند پیابد و آنچه نداند بداند و نیت
او درست گردد که اینها الاحتمال بالیقین است
میتوانی گوید که هر که این کتاب درست گرفته باید که نگاه دارد و عزیز
شمارد و هر نااهلی را بر این واقف نکند و حرمت او چون

کتابخانه
مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۲

۲۶۹

حراست لغت خود اندوهر سری که کسی اندک نشنی بدینت و

هر علمی که کسی آموزد با همه کس

ستوان لغت و این کتاب را

با بابت در کردن انکس میکنم که محافظت و عزت

این با قضی الخایت الامکان
لگانه دارد و در اخذ آن بکوشید

تاحتاس سبحانه و تعالی اوراد دولت دو جهان از زانی

سز ما بد و هر که درین

سکت آورد کافر گردد

ست کتاب بحون الملك الوهاب تمام

شد کتاب خراس الایات قران ملک علام

بدرجو بر ریح و در وقت غذا خوردن
 باز جوهر و تصفیه نماید تا سوزش ببرد
 و وقت نوبت بزیغ و کله تصفیه نماید و در یک بار در روز
 مقدار آن وقت از این رو نیز در هر وعده نماید بقیه بقیه
 صدمه کند و صحت نماید یکایک از این رو در هر وعده نماید
 نوع دیگر از این جوهر در کله بد بسیار است و در وقت
 بعد از آنکه کله داخل نماید تا سوزش ببرد بسیار است
 بار نوبت علاج جدید داخل نماید تا سوزش ببرد بسیار است
 از صبح تا ظهر صدمه کند در وقت غذا خوردن
 تا هر آنکه قدر آنست که در وقت غذا خوردن
 شود تا وقت بد بسیار است و در وقت غذا خوردن
 مس که برین جوهر تا سوزش ببرد بسیار است
 اوست که در وقت غذا خوردن تا سوزش ببرد بسیار است
 باید بود که

از حما سنج او سنج با حما سنج لکه آورده است

و تا پستانده بر باید قدر از خون صفا و خرد با کبره ببرد و گرم از معده اوم افند
 بگرد و حک کند هر چه در صحت پستانده در چشم پستانده را سلام تا پستانه گردد

بزرگ هر چه در معول با غلج صاور بنویسد و حک نماید بود ساورا او سر سنج کله غم
 در بوطه استخوان کرده مثل قمر آید بعد سه و خود بزرگ غم با غمضا اماد
 او با بر فیه اند قمر سفید ملین و ده یک او قمر عدس کند قمر خالص جوهر لکه
 از این حدیده سرده مفید منع طرح کند قمر خالص در این لکه در غمضا

طرح زوب حدید بکرمیتا و غمزه زوب و غمضا با هم سخن غم بر صم حدید
 پانده با بریم با بر و اصل غم صدمه کند در بوطه غم زوب کند اب بر صم با بر

طرح سفید کردن شیره بر رخ ملین شیره نار غم صم صم کند و بسیار است
 کوبیده و اصل که کند و در یک سنگ ریخته و شیره در وقت غذا خوردن
 تا بزرگ غم که هر چه در وقت غذا خوردن صفا تا شیره حواس
 او غم نام است غم در ریح که در وقت غذا خوردن

میان زمانه هر چه در وقت غذا خوردن

طرح حدید بخمر اول بسیار است صفا را کله صدمه کند بعد سه صم حدید
 با بر و شمش که در وقت غذا خوردن صدمه کند در بوطه قمر خالص و شیره غم

